

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1986 ஏப்ரல் 28]

வாரியத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட ஏதுவாக இருக்கும். தடை ஏற்படாது. தடை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு, அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் உரிய முறையில் கவனிக்கப்படும் என்று ஆணை மூலமாக தகவல் தெரிவிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். நல்லுசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பெருந்தன்மையாக அந்த இடத்தில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியதற்கு நன்றி. அங்கே அவர்கள் மாற்றுக் கருத்துத் தெரிவித்தாலோ அல்லது நீதிமன்றம் சென்று தடை ஆணை வாங்கினாலோ திட்டம் நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஏற்படும். அதைத் தடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு நான் சட்டமன்றத்தில் கூறிய பதிலையே அவர்களுக்கு வாக்குறுதியாக அவர் கூறலாம். அந்த அடிப்படையில் உரிய நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கும்.

4. அறிக்கைகள் அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் தலைவர் சார்பாக அக்குழுவின் கீழ்க்கண்ட 29-வது மற்றும் 30-வது அறிக்கைகளை இப்பேரவைக்கு அளிக்கிறேன் :

(அ) இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான (வணிகத் துறைகள் பற்றிய) அறிக்கையில் வனம் மற்றும் மீனளத்துறை தொடர்பான பத்திகள் மீதான மேற்படி குழுவின் இருபத்தொன்பதாவது அறிக்கை.

(ஆ) இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான அறிக்கையில் (வணிகம்) போக்குவரத்துத் துறை பற்றிய பத்திகள் மீதான மேற்படி குழுவின் முப்பதாவது அறிக்கை.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1986-87, வாக்கேடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,87,18,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1986 ஏப்ரல் 28]

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழை ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களுக்கு தற்போது உள்ள நிலவரியை மேலும் குறைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 18,87,18,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பவர்களுக்கு அபராத ஆக்கிரமிப்பு கட்டணம் விதித்து வசூல் செய்யவேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற 18,87,18,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உசிலம்பட்டி பகுதியில் வரி வஜா செய்வது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 18,87,18,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 43,48,35,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,48,35,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1986 ஏப்ரல் 28]

திரு. ஆர். ரெங்கசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அதிகாரங்களைப் பிரித்து பரவலாக்குதல் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,48,35,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,48,35,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண். 41—இயற்கை சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 40,67,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 63வது வட்டம் நேவல் ஆஸ்பத்திரி ரோடு, ஸ்டிங்கர்ஸ் தெரு, அதைச் சுற்றி வாழும் மக்களில் வெள்ளத்தின்போது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு துயர் துடைப்பு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 40,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேய்க்குளத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் முழுதும் கடைகள் எரிந்து நிர்க்கதியாக உள்ள ஒன்பது நபர்களுக்கு தொழில் செய்ய கடனுதவி வழங்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 40,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 27,43,57,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

(முற்பகல் 10-40)

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வெள்ளத்தாலும், தீயினாலும் பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் தற்போது நிர்ணயித்துள்ள தொகையைப் பிரித்து பங்கு போட்டுக் கொடுப்பது போல் கொடுக்காமல், நிர்ணயித்துள்ள முழுத் தொகையையும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 27,43,57,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறைபற்றிய கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு @ மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு முன் கூட்டியே அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு குறிப்பேட்டில் ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு எஸ். சிவராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிலவரித்துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு, இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என் கருத்துக்களை சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

@ 337-405-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

டி2 A 86-7

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

நம்முடைய நாட்டில் மிகவும் முக்கியமான துறையாக இருப்பது வருவாய் துறையாகும். இந்த துறையின் மூலமாக கிராம மக்கள் மற்றும் நகர மக்களை தொடர்பு கொண்டு 19-க்கும் மேற்பட்ட பிரிவுகளை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்தத் துறையின் மூலமாக செய்யப்படும் நல்ல காரியங்கள் மக்கள் மனதிலே ஆழமாக பதியக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்தத் துறையின் மூலமாக செய்யப்படுகிற நல்ல காரியங்கள் பலனளித்து அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயரை வாங்கிக் கொடுக்கும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கிராம அதிகாரிகளை எடுத்து விட்ட காரணத்தால் கிராமப்புறங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் வரி வசூலிப்பது போன்ற பணிகளில் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலை அரசாங்கத்திற்கு இருந்து வந்தது. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு இன்றையதினம் அரசாங்கம் கிராம நிர்வாக அலுவலர்களை தேர்வாணைக் குழு மூலமாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. அவர்கள் இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் தேர்வாணைக் குழு மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படாத சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும்.

இதற்கு முன்பு கிராமப்புறங்களில் மணியக்காரர், கர்ணம் போன்ற பதவிகளில் பணியாற்றி வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உடல்நலம் குன்றியிருந்து வெளி நாட்டில் இருந்து வந்தபோது மேல்மருவத்தூர் ஆலயத்திலிருந்து உடல் நலமாக வாழ வேண்டும் என்று வேண்டி ஊர்வலமாக வந்து அவர்கள் தங்களை பணியில் அமர்த்த வேண்டுமென்று கோரிக்கையை வைத்து அரசாங்கத்திற்கு மனு கொடுத்தார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாததால் அவர்களின் குடும்பம் சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் பள்ளி இறுதித் தேர்வு முடித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி சொல்லப்பட்டு அவர்களில் பள்ளி இறுதித் தேர்வு முடித்தவர்களுக்கு இன்னமும் எந்தவிதமான வேலை வாய்ப்பும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராம நிர்வாக அலுவலர்களை மாவட்டத்தில் தாலுக்கா விலிருந்து தாலுக்கா விற்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பிருந்த மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை போன்றவர்கள் மரியாதைக்கு கட்டுப்பட்டு லஞ்ச லாவண்யம் இல்லாமல் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைய

86 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். சிவராமன்]

தினம் கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் தாலுக்கா விலிருந்து தாலுக்காவிற்கு மாற்றப்படுகிறபோது, அதற்காக நிறைய செலவு செய்து விட்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி ஒருசில கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் தவறுகள் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் தாலுக்கா விட்டு தாலுக்காவிற்கு மாவட்டம் முழுவதும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தங்களுடைய குடும்பத்தை பராமரிப்பது அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் சிரமத்தை குறைத்து நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற அவர்களை தாலுக்காவிற்குள்ளே மட்டும் மாறுதல் செய்வது நலமாக இருக்கும். இதனால் நிர்வாகமும் நல்ல விதமாக நடக்கும். அவர்களும் குடும்பத்தை நல்லமுறையில் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே இந்த கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளை தாலுக்காவிற்குள் மாற்றுகிற வகையில் அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியும் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை தண்டிப்பதற்கு உரிய சட்ட விதிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் அதன் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் புறம்போக்கு நிலம் என்றும் நத்தம் என்றும் இருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலத்தை ஒரு சில பணக்காரர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அவைகள் ஏழைகளுக்குத் கிடைக்காமல் செய்து வருகிறார்கள். தங்கள் செல்வாக்கின் மூலம் அரசாங்க அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தி இப்படிப்பட்ட காரியங்களை அவர்கள் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களை அவர்களிடத்திலேயிருந்து எடுத்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகளில் நிலக் குடியிருப்புச் சங்கங்கள் என்று காங்கிரஸ் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் நிலக் குடியிருப்புச் செய்து, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 5 ஏக்கர் என்று சொல்லி அங்கே நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த நிலங்கள் எல்லாம் சொசைட்டி என்ற பெயரால் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. சொசைட்டி பெயரால் அந்த நிலங்கள் இருந்து கொண்டு இருந்தாலும், அவைகள் தரிசாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. சொசைட்டிக்கு பட்டா கிடையாது. அதனாலே அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆதி திராவிட மக்களும் விவசாய மக்களும் அரசாங்கத்தின் மூலமாக கடன் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் முடியாத நிலைமையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நிலைமையை மாற்றி அவர்களுக்கு, நிலக் குடியிருப்புச் சங்கம் மூலமாக பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அரசாங்கத்திலே இருந்து கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளை உண்மை

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1986 சூப்ரல் 28]

யாக அவர்கள் பெற முடியும். இல்லை என்று சொன்னால் அந்த நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றி மாற்றி விற்றுக்கொண்டு இருக்கிற நிலமையை நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் எந்த விதமான பிரதிபலனும் அடைவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. எனவே அவற்றை தரிசாக இருப்பதை மாற்றி, அந்த ஆதி திராவிட மக்களுக்கு ரெவின்யூ துறையின் மூலமாக பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றையதினம் கிராமங்களிலே உள்ள சாலைப் போக்குவரத்துக்கு என்று இருக்கக்கூடிய அந்த இடங்களையும் ஏரிகளின் ஓரங்களிலே இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களையும் சில பேர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் இவைகள் அத்தனையும் பாழ்பட்டுவிட்டன. இன்றைக்கு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தேர்தல் நடைபெற்ற பிறகு, அங்கே சாலை வசதி சரியாக இல்லாத நிலைமையில் கிராம மக்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களைச் சுற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே இதை மாற்றுவதற்கு ரெவின்யூ துறையின் மூலமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலே உள்ள சாலைகளையும் ஏரிகளையும் அளந்து அங்கே முறையாக கற்களைப் போட்டு அவைகளைக் பஞ்சாயத்திற்கு ஒப்படைக்கவேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு, இயற்கைச் சீற்றம் என்று சொல்கிறபோது, பொதுவாக 4 மாவட்டங்களை மட்டும் இயற்கையால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற மாவட்டங்கள்-மழை இல்லாத காரணத்தாலும் வறட்சி என்று அறிவித்துவிட்டு-என்று சொல்லி அந்தக் குறிப்பிட்ட 4 மாவட்டங்களில் மட்டும் பணியை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்திலும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு பகுதி வறட்சியாலும், ஒரு பகுதி புயல் வெள்ளம் இவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படி பாதிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், இன்றையதினம் குடிநீர்ப் பிரச்சனை என்பது தலைவரித்து தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமையை நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அரசாங்க அதிகாரிகள் வறட்சியாக இருக்கின்ற அந்த பகுதிகளைப் பார்வையிடுகின்றபோது, எங்கேயோ ஏதோ ஒரு கிணற்றில் நீர்ப்பாசனம் குறைந்திருக்கிறது. தண்ணீர் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. குடிநீர்ப் பிரச்சனை இல்லை என்று சொல்லி அறிக்கை கொடுத்துவிடுகிறார்கள். விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயி கிணற்றை வெட்டுகின்றபோது, அவன் 60 அடி, 70 அடி என்று வெட்டுகிறான். அதிலே ஓரளவிற்கு தண்ணீர் இருக்கிறது. அதை வைத்து விவசாயம் செய்கிறான். ஆனால் குடிநீருக்காக காடு காடாக சென்று அலைய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

அதேபோல்தான் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மேற்குப் பகுதியாக இருக்கக்கூடிய பல தாலுக்காக்களிலே கள்ளக் குறிச்சியில் வறட்சி நிலைமை தாண்டவமாடிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, ஆத்தூர், தலைவாசல் போன்ற இடங்களைப் பார்த்தால் கூட, அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் குடங்களை எடுத்துக்கொண்டு கிணறு, கிணறாகச் சென்று, தண்ணீர் எடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏழை ஆதி திராவிட மக்கள் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லும்போது அங்கே தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி சாணியைக் கரைத்து விடுகிறார்கள். தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று கொல்கிறார்கள். எனவே இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு, குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவையும், செஞ்சி தாலுக்காவையும், திருக்கோவிலூர் தாலுக்கா மற்றும் திட்டக்குடி தாலுக்காவையும் வறட்சி பகுதிகளாக அறிவித்து, குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய தினம் பெரிதாக இருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களை சிறுசிறு மாவட்டங்களாக பிரித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மத்திய அரசு எடுத்து உள்ள தொழில்துறை பாலிசியினுடைய அடிப்படையில் எந்த ஒரு மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறதோ, எந்த மாவட்டத்தில் தொழில்துறை இல்லாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறதோ, அந்த மாவட்டத்திற்கு தொழில் துறையில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிமத்திய அரசினுடைய எண்ணமாக இருக்கிற காரணத்தாலே இன்றையதினம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒவ்வொரு பெரிய மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து, அந்த மாவட்டத்திலே உள்ள தலைநகரிலே ஆக்கபூர்வமாக பல காரியங்களை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதனுடைய அடிப்படையில் இன்றைய தினம் தென்பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களை முன்னோடியாக எடுத்துக்கொண்டு அந்த மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதற்கும் அதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவைகளை வறட்சி பகுதியாகவும் அறிவித்து வறட்சி நிவாரணப் பணிகளையும் அங்கேசெய்து நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் ஆகிய இந்த இரண்டு மாவட்டங்களும் பெரிய மாவட்டங்களாக இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் 21 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு மாவட்டமாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பொதுவாக தென் ஆற்காடு மாவட்டமும், வட ஆற்காடு மாவட்டமும், பெரிய மாவட்டங்களாக இருந்து கொண்டு தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கின்றன. எனவே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தை மூன்று மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். ஏன் என்று சொன்னால்

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

இப்போது, புதுக்கோட்டை, முத்துராமலிங்கம், காமராஜர், பெரியார் போன்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் 7 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகள் அடங்கிய பகுதியாகவும், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் 5 சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகள் அடங்கிய பகுதியாகவும் இருக்கின்ற வகையில் அவைகளைப் பிரித்து இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-50)

அப்படி பார்க்கின்றபோது 21 தொகுதிகளுடைய மாவட்டங்களாக இன்றையதினம் தென் ஆற்காடு மாவட்டமும், வட ஆற்காடு மாவட்டமும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனவே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பிரித்து ஆற்காடு மாவட்டம் என்று ஒரு புறம் வைத்தாலும், விழுப்புரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு வள்ளலார் மாவட்டம் என்று வைத்தாலும் கள்ளக்குறிச்சியை மாவட்டத் தலைநகராக வைத்து, திருக்கோயிலூர், உளுந்துர்பேட்டை, திட்டக்குடி, கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய தாலுக்காக்கள் அடங்கிய ஒரு தலைநகரமாகக் கொண்டு கள்ளக்குறிச்சியை மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக அறிவிக்க வேண்டும். அதற்கு முன்பாக, கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா என்பது இந்த மாநிலத்திலே மிக மிக, பெரிய தாலுக்கா. சிறிய தாலுக்கா இருக்கின்ற பகுதியிலேயெல்லாம் தாலுக்காக்களை இரண்டாகப்பிரித்து விட்டார்கள். பொதுவாக கள்ளக்குறிச்சியைப் பொறுத்தவரையில் சங்கராபுர தாலுக்காவை பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி கடந்த மூன்று முறை சட்டமன்றத்திலே பேசப்பட்டும், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டும் ஏனோ தெரியவில்லை. அதை வருடக்கணக்கிலே ஒரு மூலையிலே போட்டுவிட்டார்கள். என்ன காரணம் 365-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கள்ளக்குறிச்சி பெரிய தாலுக்காவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், வேலைப் பளுவும் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் வேலையில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. மக்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திலே ஒரு பணியை செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே சங்கராபுரத்தை உடனடியாக ஒரு தாலுக்காவாகப் பிரித்து அதை தாலுக்காவின் தலைநகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, கல்வராயன் மலைப்பகுதியிலே வாழக்கூடிய மக்களும், அது ஒரு பெரிய பரந்த பகுதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல மலைப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவையெல்லாம் தனி நிர்வாகத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கல்வராயன் மலை பகுதியைத் தனியாகப் பிரித்து வெள்ளி

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். சிவராமன்]

மலையைத் தாலுக்கா தலைநகரமாக வைத்து அதை வெள்ளி மலை தாலுக்கா என்று சொல்லி ஒரு தாலுக்காவின் தனி நிர்வாகத்தின்கீழ் அந்த மலைவாழ் மக்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படி கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில் 5, 6 தாலுக்காக்கள் அடங்கிய ஒரு பகுதியாக கள்ளக்குறிச்சியை தலைநகரமாக வைத்து, அவற்றை மாவட்ட நகரமாக மாற்றி அந்த மாவட்ட தலைநகரத்திற்கு இந்திராகாந்தியின் பெயரைச் சூட்டவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மலைவாழ் மக்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதியிலே மலையின் கீழ்ப்புறம் இருக்கக்கூடிய பகுதியிலே ஜாகிர்தார் கன்ட்ரோலில் இருக்கின்ற நேரத்திலே தும்பை, பாச்சேரி, பாலப்பட்டு, மோட்டாம்பட்டி என்று சொல்லக்கூடிய பகுதி களிலேயெல்லாம் ஜாகிர்தார்களுடைய கெடுபிடியிலே இருந்து வந்தன. மிசா காலத்திலே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நேரத்திலேயும் மலைவாழ் எனப்படும் மலைவாசி மக்களுக்கு மட்டும்தான் அங்கே அரசாங்கத்திலே கொடுக்கக்கூடிய நிவாரணப் பொருள்கள் அத்தனையும் போய் சேர்ந்ததே தவிர அந்த பாலப்பட்டு, தும்பை, பாச்சேரி போன்ற பகுதிகளில், கீழ்ப்பரப்பிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு சேரவில்லை. அவர்களும் மலைவாசியைச் சார்ந்தவர்கள் தான், மலையினுடைய சரித்திரத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது அறிந்துகொள்ளலாம் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக் கொண்டு அவர்களையும் மலைவாசிகளாகச் சேர்த்து இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்தோடு இன்றையதினம், ஆற்றிலேயிருந்து மணல் எடுப்பதற்கும், ஏரிகளிலிருந்து களிமண் எடுப்பதற்கும் அதற்கு தாசிஸ்தாரிடம் பர்மிட் வாங்கி மணல், மண் வேண்டுமென்று சொல்லியும், வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியும் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட இருப்பதாக கேள்வி பட்டேன். இதைமாற்றி ஒவ்வொரு ஊராட்சி பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய ஆறுகளிலேயும், பேரூராட்சிப் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய ஆறுகளிலேயும், நகராட்சி எல்லையிலே இருக்கக்கூடிய ஆற்றுப் பகுதிகளிலேயும் மணல் எடுப்பதற்கு ஒரு “கான்ட்ராக்ட் பேசிஸ்” என்ற முறையிலே விடவேண்டும். அப்படி எடுக்கின்றபோது இந்த ‘கான்ட்ராக்ட்’ முறையைச் செயல்படுத்துவதனால் உள்ளாட்சிகளின் வருமானத்தை உயர்த்த முடியும். தனி நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தால் அவைகள் தவறு செய்யாமல் இருக்க வாய்ப்பாக அமைந்து விடும்.

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

தமிழகத்திலே ஏரிகளில் இருக்கக்கூடிய களிமண்ணையும், வண்டல் மண்ணையும் எடுக்கக்கூடியவர்கள், விவசாயிகள் தான் வேறுயாரும் வியாபரத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. எனவே ஏரிகளிலே மண் எடுக்கின்ற நேரத்திலே, ஏரிகளிலே தூர் வாருவதற்கும், ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் வசதி வாய்ப்பாக இருக்கும். அதே நேரத்திலே தண்ணீரினுடைய கொள்ளளவு உயருவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு வசதியாக இருக்கும். எனவே ஏரிகளில் இருக்கக்கூடிய மண்ணை எடுப்பதற்கும், வண்டல் மண்ணை எடுப்பதற்கும் அராசாங்கம் வரி விதிக்கக்கூடாது என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அத்தோடு இன்றையதினம் மாவட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப் படுவது ஒருபுறம் இருந்தாலும், கள்ளக்குறிச்சிப் பகுதியை ஒரு கோட்டாட்சி பகுதியாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதன்பிறகு மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படும் நேரத்தில் பிரிக்கப்படும் என்று ஒருபுறம் இருந்தாலும் அதை ஆர். டி. ஓ. “ஹெட் குவாட்டர்ஸ்” ஆக பிரித்து அதற்கான சலுகைகளை வழங்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிலவுடமை மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்று சொன்னால் இன்றையதினம் இந்தப் புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிலவுடமை மேம்பாட்டுத் திட்டம் எந்தெந்த மாவட்டங்களிலே பூர்த்தி செய்யப்பட்டன? எந்தெந்த மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் படவில்லை. ஆனால் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி செலுத்திய காலத்திலே சர்வே என்று சொல்லி நிலங்களை யெல்லாம் பிரித்த நேரத்திலே, அவைகளை ‘Survey System’ என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு முறையை அரசாங்கத்திலே வைத்திருந்தார்கள். ஒவ்வொரு கிராம நிர்வாக அலுவலகத்திலும் அந்த அளவுகளுக்கான வரைபடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்படும் என்று ஒருபுறம் இருந்தாலும், விவசாயிகள் நலன் கருதி அராங்கத்திலே கடன் வழங்குவதற்கும், வங்கிகள் கடன் வழங்குவதற்கும் நிலப்பட்டாவைப் பெறுவதற்கும் அதைப் பார்த்து முறையாக கடன் வழங்க வசதியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் அவைகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் நிலப்பரப்பை பிரிக்கும்போது அதிலே அமைக்கப்பட்ட சர்வேயர்கள் நிலங்களுக்குச் சென்று நிலத்தை அளந்து பார்த்து வரைபடம் போடுவது இல்லை. தன்னுடைய அலுவலகத்தில் இருந்து கொண்டு யார் ஓடுகிறார்களோ? அவர்களைக்கேட்டு அந்த வரைபடங்களை போட்டு பிரித்து விடுகிறார்கள்.

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

அதோடு மட்டும் அல்ல, அந்த சம்பந்தப்பெட்ட தோட்டங்களுக்குச் சென்று எல்லைகளைப் பார்த்து அளவை எடுத்தாலும்கூட அவற்றை முறையாக எடுப்பது இல்லை. உதாரணமாக சொல்லவேண்டும் என்றால், என்னுடைய சொந்த நிலம் இருக்கிறது, அந்த நிலத்தை அளக்கும் போது நானே கூட இருந்தேன், நிலத்தை அளந்தார்கள் அப்படி அளந்தும் என்னுடைய பட்டா நிலத்தை பக்கத்தில் உள்ள வேறு ஒருவர் பெயருக்கு பட்டா போட்டு கொடுத்து விட்டார்கள். இப்படி நானே உடன் இருந்து என்னுடைய மனைவியின் பெயரில் உள்ள நிலங்கள், என்னுடைய பெயரில் உள்ள நிலங்களை பிரித்தும், ஒரு நாள் முழுவதும் இருந்து பிரித்த நிலத்தை பட்டா கொடுக்கிறபோது என்னுடைய நிலம் வேறு ஒருவருக்கு மாற்றித் தந்து விட்டார்கள். இப்படி எனக்கே இந்த நிலமை என்றால், அதை பயன்படுத்துகிற சாதாரண விவசாய மக்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தாலுக்கா அலுவலகத்தில் சென்று பார்க்கும் போது பட்டா கொடுத்த முறை சரியில்லை என்று குவிந்து கிடக்கும் மனுக்களைப் பார்க்கும் போது என்றைக்குதான் இந்தப் பிரச்சினைகள் தீரும் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் தாசில்தாரிடம் அப்பீல் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அப்பீல் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், அந்த நில உடமை மேம்பாட்டுத் தாசில்தார் தவறு செய்து இருந்தால் தாசில்தார் அலுவலகத்தில் உள்ள தாசில்தார் அவர்களுக்கு மனு கொடுக்கலாம். ஆனால் கொடுக்கப்படுகின்ற மனு உடனடியாக பரிசீலனைச் செய்யப்படுகிறதா என்றால், இல்லை. ஆகவே அதை மாற்றுவதற்கு உடனடி தேவையாக குவிந்து இருக்கிற அத்தனை மனுக்கள் மீதும் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த நில உடமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட அடையாள அட்டைகள், வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அட்டையையும் பாருங்கள், இப்போது நீங்கள் கொடுக்கிற அடையாள அட்டையை பாருங்கள், அவற்றை காற்றில் விட்டால் ஃபேன்காற்றில் விட்டால் கூட கிழிந்து போகும் நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகை எவ்வளவு? ஏன் அரசாங்கத்தில் நல்ல பேப்பர் இல்லையா? அந்த நல்ல பேப்பர்களை எல்லாம் வெளியில் விட்டு பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் பிளாக் மெயில் செய்கிறார்களா? ஆகவே தவறு செய்கிறார்களா கொள்ளை அடித்து விட்டார்களா என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

அதோடு பொதுவாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் என்று சொன்னால் நான் இப்போது இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அல்ல —எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் — பொதுமக்கள் மனுக்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுத்தால் முறையாக வாங்கி பார்த்து பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை மேற்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சில மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அதை வாங்காமல் அங்கே ராஜா ஆட்சி செய்வதை போல் இருந்து கொண்டு அங்கே ஆர். டி. ஓ. விடம் கொடுங்கள், தாசில்தார் இடம் கொடுங்கள் உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். தாசில்தாரிடம் நம்பிக்கை இல்லாமல், ஆர்.டி. ஓவிடம் நம்பிக்கை இல்லாமல்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பார்த்து கொடுத்தால் காரியம் நடக்கும் என்று கொடுக்கிறார்கள். கருணை மனு என்று எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதையும் வாங்க மறுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு சில மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த அணுகு முறை சம்பந்தமாக ஆணையாளர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து மக்களை மக்களாக மதிக்க வேண்டும் என்று உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாலுக்கா அலுவலகத்தில் செல்லுகின்ற விசிட்டர்கள் விசிட்டிங் கார்டு கொடுக்கிற போது உட்கார சொல்லுங்கள், பிறகு பேசுகிறேன் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இது குறித்து கூட ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய பகுதிக்கு வந்த போது சொல்லி இருந்தேன். அவர்கள் முறையாக கண்டித்து ஒரு தாக்கீதை சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள். சென்னைக்கு வந்த பிறகு ஒரு அறிக்கையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் தாலுக்கா தாசில்தார்கள் மரியாதை கொடுப்பது இல்லை. பொது மக்களை மக்களாக மதிக்காமல் மாக்களாக மதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள். வருவாய்துறை அதிகாரிகள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் மக்களை மதிக்க வேண்டும். மக்களுக்கு உரிய மரியாதையைக் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள், இல்லை என்று சொன்னால் அது எந்த அரசாக இருந்தாலும் அந்த அரசுக்கு கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது போன்ற குறைகள் எல்லாம் கிராம மக்களுக்கு நேரடியாக தெரிகிற குறைகள். இதைப் போக்கி நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்தால் அரசுக்கு என் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிய மரியாதைகிடைக்கும் என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதே நேரத்தில் குடிநீர் பிரச்சினை என்பது—சேலம் மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் இணைந்து இருக்கக் கூடிய மாவட்டம். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி வெள்ளத்தினாலும், ஒரு பகுதி மழை இல்லாத காரணத்தாலும்

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. எஸ். சிவராமன்]

பாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக வருவாய்த் துறை ஆணையாளரைப் பார்த்தேன். டிரவுட் கமிஷனர் அவர்களைப் பார்த்தேன். வறட்சி இல்லை, தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் 19ஆம் தேதி நேரில் சென்று குறைகளை எடுத்து சொல்லி, குடிநீர் பிரச்சினையால் எனது தொகுதி மக்களும் பாதித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக குடிநீர் கொடுப்பதற்கு வறட்சி நிவாரணப் பணியில் நிதி ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவிலே ஒதுக்கி அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கூறி, அமைச்சருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-00)

* திரு. க. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக முதலிலே என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இது மக்களோடு மிகவும் பின்னிப் பிணைந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு துறையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலே இந்த வருவாய்த்துறை மிகவும் முக்கியமான துறையாக இன்றைக்கும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

வருவாய்த்துறையைப் பொறுத்த வரையில், இது ஒரு சிறப்பு மிக்க துறை என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த வருவாய்த்துறையானது, மற்ற துறைகளுடைய மூலம், அது வேளாண்மைத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, கல்வித் துறையாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளாட்சித்துறையாக இருந்தாலும் சரி, வீட்டு வசதித் துறையாக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் துறைகள் எல்லாம் வருவாய்த் துறையை அணுகித்தான் அவர்களுடைய பணிகளைச் செய்ய வேண்டிய ஒரு கட்டாயம் இருந்து வருகிறது. அந்த வகையிலே இந்தத் துறை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறையாக விளங்குகிறது.

வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற முக்கிய பிரச்சினைகளையெல்லாம் தீர்த்து வைக்கின்ற ஒரு துறையாக அந்த துறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக் கூட அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு வெள்ளச் சீற்றம், வறட்சியினுடைய கொடுமை, இவற்றை

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

மெல்லாம் சிறப்பாக சமாளித்து இந்த அரசு வெற்றி நடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு துவக்கமே, மிகவும் சோதனையான நிலைமையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், இன்றைக்குப் பல மாவட்டங்களிலே கடுமையான வறட்சி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அண்ணா, மதுரை, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம், கோவை, பெரியார், மாவட்டங்களுக்கு என்று குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 40 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வறட்சியினுடைய கொடுமையைப் பார்க்கின்ற போது கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற குடிதண்ணீர் பற்றாக் குறையைப் பார்க்கின்ற போது, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற, அதுவும் 5 மாவட்டங்களுக்குச் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த ரூ. 40 இலட்சம் போதுமா, என்றால் நிச்சயமாக இது போதாது. 'யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி' அளவில் தான் இருக்கிறது, என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சிறப்பு ஆணையர் அவர்கள் ரூ. 100 இலட்சத்திற்கு சிபாரிசு செய்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்திற்கே ரூ. 100 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்ற நிலையில், 5 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து இந்த ரூ. 40 இலட்சம் என்பது மிகவும் போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இதை வைத்து நாம் எந்தவிதப் பணிகளையும் செய்ய முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அத்தியாவசிய பிரச்சினையாக, மக்களிடம், இன்றைக்கு பூதாகாரமாக தெரிந்துகொண்டிருக்கிற இந்தக் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையை தீர்த்து வைப்பதற்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அரசையும், இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோன்று இன்றைக்கு வருவாய்த்துறை மூலமாக கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஆதிதிராவிட மக்களாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற பிரிவுகளைச் சார்ந்த மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா ஒதுக்கப்படுகின்ற அந்தப் பணி, இந்தத் துறையின் மூலமாக, இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளின் மூலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. என் தொகுதியான மொடக்குறிச்சிப் பகுதியில், பல இடங்களிலுள்ள மக்களுக்கு பட்டா இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் பற்றி கேட்கிற போது, அவர்கள் ஒடைப் புறம்போக்குகளில் இருக்கிறார்கள். சாலைப் புறம் போக்குகளில் இருக்கிறார்கள்,

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

மந்தைப் புறம்போக்குகளில் வசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பட்டா வழங்குவது இயலாது என்று அந்த காரணத்தைத்தான் அதிகாரிகள் சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அந்த மக்கள் ஏறத்தாழ அந்த இடங்களில் 40, 50 ஆண்டுகளாக வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓடைப் புறம்போக்காக இருந்தால், நத்தம் புறம்போக்காக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். சாலைப் புறம்போக்காக, சாலைகள் வேறு பகுதிகளில் போடப்பட்டிருந்தால், அந்தப் பகுதிகள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கும். அதையும் நத்தம் புறம்போக்காக மாற்றிக் கொடுக்கலாம். இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்து அந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு பட்டாக்களை வழங்குகின்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால், அவர்களுடைய பணியை நாம் பாராட்ட வேண்டும், போற்ற வேண்டும்.

அப்படியில்லாமல் ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லித் திட்டிக் கழிக்கின்ற சூழ்நிலைதான் கிராம அலுவலர்களாக இருந்தாலும் சரி, வருவாய் ஆய்வாளராக இருந்தாலும் சரி, வட்ட ஆட்சியராக இருந்தாலும் சரி அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் கிராமப் புறங்களிலே ஒரு சிக்கலான சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 50, 60 வருடங்களுக்கு முன்னாலே இருந்தே ஒருவன் பட்டா இல்லாமல் ஒரு நிலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு இன்றைக்குப் பட்டா கொடுக்கிற போது அவன் அந்த நிலத்திலே ஒரு தென்னை மரத்தை வளர்த்தாலோ அல்லது வேறு ஏதாவது பலன் தருகின்ற மரத்தை வைத்து வளர்த்தாலோ அந்த மரத்திற்கும் ஒரு கட்டணத்தை அரசு நிர்ணயித்து அந்தக் கட்டணத்தைக் கட்டித்தான் பட்டாவைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவன் நிலத்திலே அவன் சொந்த இடத்திலே ஒரு மரத்தை வைத்து வளர்த்திருக்கிற நிலையில் அந்த மரத்திற்கு ஒரு தொகையைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதுவும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அது பெரும் சுமையாக இருக்கிறது. ஆகவே இதுபோன்ற பிரச்சினைகளை நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆதி திராவிட மக்களுக்குப் பட்டாக்கள் வழங்கப் படுகின்றன. அந்தப் பட்டாவை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் ஆதி திராவிட நலத்துறை மூலமாகவோ, தாட்கோ மூலமாகவோ இலவச வீடு கட்டும் திட்டத்தின் மூலமாகவோ என்.ஆர்.இ.பி. திட்டத்தின் மூலமாகவோ ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டத்தின் மூலமாகவோ வீடு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் குறைந்தது

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

3 சென்ட் ரூபம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பல இடங்களிலே இன்றைக்கு ஒரு சென்டிடிற்கும் குறைவாக நிலப் பரப்பு உள்ள பகுதிகளை பட்டா என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அதிலே எந்த வகையிலும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அதை மாற்றி அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை அணுகினால் ஏதாவது பரிசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டால் பட்டாக்களை அவர்கள் மாற்றிக் கொடுப்பதற்கு முன் வருவதில்லை. இது போன்ற குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலவரி, தண்ணீர் கட்டணம் பற்றி இதிலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலவரி எப்படி விதிக்கப்படுகிறது, எந்த நிலங்களுக்கு எத்தனை சதவீதம் வாங்கப்படுகிறது, அதைப்போலவே தண்ணீர் கட்டணம் எப்படி விதிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த குறிப்பிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெரியார் மாவட்டத்திலே ஒரு பிரச்சினை நீண்ட நாட்களாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு கோரிக்கையை அந்தப் பகுதியிலிருந்து நாங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சீழ்பவரி கால்வாய் பாசனம் பெறுகிற பகுதியிலே இருக்கிற விவசாயிகள் இந்த அரசுக்கு ஒரு கோரிக்கையை நீண்ட நாட்களாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வை என்று அந்தப் பகுதியிலே எப்படி விதிக்கிறார்கள் என்றால் நஞ்சைப் பயிராக இருந்து அதற்குத் தண்ணீர் விடுகிற போது ஒரு வரி விகிதம் விதிக்கப்படுகிறது. அதைப் போலவே புஞ்சைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் விடுகிறபோது அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் வரி என்று விதிக்கப்படுகிறது. புஞ்சைப் பகுதிக்கு 4 மாதங்கள்தான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. அந்த நான்கு மாதங்களில் கூட முறையான தண்ணீர் 40 நாட்கள்தான் விடப்படுகிறது. இப்படி 4 மாதத்தில் 40 நாட்கள் மட்டும் தண்ணீர் கொடுத்து விட்டு—அந்தப் பகுதியிலே ஒரு ஆண்டுப் பயிரை அவர்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பாக இருந்தாலும், மஞ்சளாக இருந்தாலும், வாழையாக இருந்தாலும் பயிர் செய்கிறார்கள்—அப்படிச் செய்கிறபோது ஏன் அந்தப் பயிர் வைத்தார்கள் என்று சொல்லி அதற்குத் தண்டத் தீர்வை என்றும், அபராதத் தீர்வை என்றும் விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தட்டுப்பாடு இருக்கிற பயிர்களை, கடலையைப் பயிரிட வேண்டுமென்றும், நெல்லைப் பயிரிட வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பயிர்களை வைக்காமல் கரும்போ, மஞ்சளோ, வாழையோ ஒரு ஆண்டுக்காலப் பயிர்களை வைத்தால் அதற்கு 20 மடங்கு, 30 மடங்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். அப்படி விதித்து விவசாயிகள் மீது பெரிய சுமையை சுமத்துகிறீர்கள்.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

குறிப்பாக டிமாண்ட் நோட்டீஸ் கொடுத்துதான் வசூல் செய்ய வேண்டும். பல பகுதிகளிலே ஒரு விவசாயி தனக்கு எவ்வளவு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. பயிர் வாரித் தீர்வை என்று இருப்பதை மாற்றி ஏக்கர் வாரித் தீர்வையாக விதிக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பயிர்வாரி வரி விதித்தால் இவ்வளவு வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சம்பந்தப் பட்ட விவசாயிக்கு தெரியாமல் இருக்கிறது. தண்ணீர் கால்வாயில் விடுகிற நேரத்திலே ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்றும் தண்ணீர் கால்வாயில் விடாத நேரத்திலே ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்றும் வரி விதித்ததை விதித்து இந்த விவசாய மக்களை அந்தச் சமையிலிருந்தும், துன்பத்திலிருந்தும் காப்பாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து, தண்டத் தீர்வை ரத்து செய்யப் படுகிறது; கீழ் பவானி கால்வாய் மூலம் பாசனம் செய்யும் விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை கிடையாது; பயிர் வாரித் தீர்வை கிடையாது; இன்றிலிருந்து ஏக்கர்வாரித் தீர்வைதான் விதிக்கப்படுகிறது என்ற அறிவிப்பு இன்றைக்கு வந்தால், அந்த மக்கள் இந்த அரசைப் போற்றுவார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.10)

அடுத்து, “குறை தீர்க்கும் நாள்” என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. என்னெப் பொறுத்தவரையில் கேட்டால், இந்தச் சொல் சரியாக இருக்காது; இது குறை தீர்க்கும் நாளாக இல்லை; குறை கேட்கும் நாளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நாளிலே விண்ணப்பங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலேயோ அல்லது அந்தப் பொறுப்பிலே உள்ள வேறு அதிகாரிகள் இருந்தாலும் சரி அல்லது வருவாய்த் துறை அலுவலர் அந்தப் பொறுப்பிலே அமர்ந்திருந்தாலும் அல்லது மற்ற அலுவலர்கள் இருந்தாலும் அவர்களிடத்திலே விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. என்னென்ன குறைகள் தங்களுக்கு இருக்கின்றன, இந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று விண்ணப்பங்களைக் கொடுக்கின்றார்கள். அதற்குப் பதில் தருகிறார்கள், என்னவென்று கேட்டால் ஆறு வார காலத்திற்குள் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாவிட்டால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அணுகுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஆறு வார காலத்தில் அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் சொல்வியதுமாதிரி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை மக்கள் அணுகுகிறார்கள். அப்பொழுது அந்த விண்ணப்பம் எங்கே இருக்கிறது, என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற பதில் கூட அங்கேயிருந்து ஒழுங்காக வருவதில்லை. இந்த அளவிற்குத்தான் இந்தக் குறை தீர்க்கும் நாள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

கிறது. எனவே, குறை தீர்க்கும் நாள் என்பது உண்மையிலேயே மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்கும் நாளாக இருக்கின்ற வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மாற்றி அமைத்திட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் உள்ள புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களை வேளாண்மை செய்வதற்கு முன்னாள் இராணுவத்தினர், நிலமற்ற ஆதி திராவிட மக்கள் ஆகியவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற திட்டங்கள், சட்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி கொடுக்கின்ற காலத்தில் அவர்கள் அதை முறையாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்பதை நாம் பார்த்தாக வேண்டும். அந்த நிலங்களைப் பலர் பெற்றுக் கொண்டு, நிலவள வங்கியிலிருந்து கடனைப் பெறுவதற்காக இந்த நிலப் பட்டாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலே பல பகுதிகளிலே பல முறை கேடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சம்பந்தப்பட்ட வட்டாட்சியர், அங்கே இருக்கின்ற வருவாய் ஆய்வாளர்கள், கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் போன்றவர்கள் பல முறைகேடுகளைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கிராமப் புறங்களில் உள்ள புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களையெல்லாம் இதைப் போன்றவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு, அரசாங்கமே அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்குக் கிராமப் புறங்களில் ஆதி திராவிட மக்கள் ஐ.ஆர்.டி.பி. மூலம் கறவை மாடுகள் போன்றவைகளை மான்ய விலையிலே வாங்குகின்றார்கள். அவர்களுக்கு இதுபோன்ற தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களை மேய்ச்சல் நிலங்களாகக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து விட்டு, பிறகுதான் இதுபோன்ற தரிசு நிலங்களை வேறு யாருக்காவது பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்தில் இப்பொழுது கடுமையான வறட்சி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை மிகவும் பயங்கரமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே நாங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே சொன்னோம். கடுமையாக பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே சொல்லியும்கூட ஆறு மாத காலமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. இன்றைக்கு அத்தனை கிராமங்களிலேயும் தண்ணீர் இல்லை. போடப்பட்ட ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளிலேயும்கூட தண்ணீர் வறண்டு விட்டது. எனவே, கிணறுகளை வெட்டினாலும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளோ, வாய்ப்புகளோ இல்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதி முழுவதையும் சேர்த்து அந்த மாவட்டத்

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

தையே வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து, போர்க்கால நடவடிக்கை எடுத்து அங்கே உள்ள மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, வறட்சி நிவாரணப் பணிகளின் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து சாலை அமைத்தல், ஏரி அமைத்தல், போன்ற வேலைகளைத் தொடங்கி அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களையும், இந்த அரசையும் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வருவாய்த் துறை மான்யக் கோரிக்கையின்மீது உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப்பளித்த பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கு. சுப்பராயன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அமைச்சர் அவர்களால் முன் மொழியப்பட்ட வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தமிழகத்திலே நிலவுகிற கடுமையான தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் பற்றியும், வறட்சியின் கடுமையான தாக்குதல்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, இந்தத் தாக்குதல்களைக் காலத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் சன் உணர்ச்சித்திரிந்தும் கூட, மாநில அரசு தார்க்கோல் போட்டுங்கூட, அசையாத யானையாக நின்று கொண்டிருந்ததைப்பற்றி எல்லாம் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடுமையாக வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற தமிழ்நாட்டில் அரசு அறிவித்திருக்கிற தொகை என்பது, யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி தான் என்பது விளக்கக்குறிப்பிலேயிருந்து தெரிகிறது. மாநில அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைத் தேவையை உணர்ந்ததாக இல்லையென்பதைத் தெளிவாக உணர முடிகிறது.

பருவ மழை தவறியதால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மிகக் கடுமையான பிரச்னை விவசாய உற்பத்தி பாதிப்பாகும். ஒருபுறம் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுபுறம் குடிநீர்ப் பிரச்னை சொல்லி முடியாத அளவுக்கு விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கிறது. குடிநீர் பல இடங்களில் இல்லாமல், சில மைல்களுக்கு நடந்துபோய் பெண்கள் குடிநீர் கொண்டு வரவேண்டிய ஒரு கடுமையான குடிநீர் பஞ்சமே நிலவுகிறது. குறிப்பாக, தர்மபுரி, சேலம், பெரியார், கோவை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம், இராமநாதபுரம், காமராஜர், நெல்லை போன்ற மாவட்டங்களில் கடுமையான வறட்சி நிலவிக் கொண்

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

டிருக்கிறது. இந்த வறட்சியால் பாசனப் பகுதிகள் நீங்கலாக, மற்ற அனைத்து மானாவாரிப் பகுதிகளும், ஏரி பாசனப் பகுதிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிற செய்திகள் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அந்த வறட்சியின் தாக்குதலைச் சகிக்க முடியாமல் கிராமப்புற மக்கள், நகர்ப்புறங்களுக்கு வேலை தேடி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போல், உழவு மாடுகள் தீவனம் வாங்க முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் உழவு மாடுகளை விற்றுக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தசைய கடுமையான நெருக்கடி நிலை நிலவுகிற பொழுது வருவாய்த் துறைக் கொள்கைக் குறிப்பிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்புகள், ஏதோ மாநில அரசாங்கம் என்ற முறையில், சில பல அறிவிப்புகளை அறிவிக்க வேண்டுமே என்பதற்காக அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர, ஒரு அரசு மாநில மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற துயரங்களைக் காலத்தில் உணர்ந்து, தலையிட்டு தீர்ப்பதற்குரிய பொருத்தமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வில்லையென்பதை மிகத் தெளிவாக நடைமுறை அறிவிப்புகளாலே உணர முடிகிறது. மாநில அரசு பிரச்னைகளிலேயிருந்து நழுவிக்கொள்கிறதே தவிர, பிரச்னைகளைத் தட்டிக் சமூகிகிறதே தவிர, பிரச்னைகளுக்கு முழுமையான பரிசீலாரம் காணுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை இந்த வறட்சி கடுமையாகத் தாக்கியிருக்கிற இன்றைய நிலையில், எடுக்கப்படவில்லையென்று இங்கே குற்றச்சாட்டாக நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், இங்கே என்ன நடக்கிறது என்றால், மாடுகளை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; விவசாயிகள் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் கட்ட வேண்டிய கடனைக் கட்டவில்லையென்று கடன் ஐப்திகளும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கொடுமையையும், மின்சார இணைப்புத் துண்டிக்கப்படுகிற கொடுமையும் நடைபெறுகிறது. அது வெந்த புண்ணிலே வேல் பாய்ச்சுகிற நிலைமை அல்லவா? அத்தகைய நடைமுறைகளை இந்த மாநில அரசு கைவிட வேண்டுமென்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போல், இன்றைய வறட்சியில் மாநில அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியப் பணி, விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மாவட்டங்களை வறட்சி மாவட்டங்களாக அறிவிக்க வேண்டும்.

அதே போல், வறட்சி நிவாரணத்திற்கு தனி திதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அதே போல் இந்த மாநிலத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதிகளில், வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. கு. சுப்பராயன்]

மேற்கொள்ள, நிதித் தேவையை மதிப்பீடு செய்து, அந்த நிதித் தேவையை மத்திய அரசாங்கம் வழங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த வேண்டும்.

அதே போல், குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், நிர்வாக டெக்னிக்கல் கிரவுண்டிலே மட்டும் காலதாமதப்படுத்தாமல், உடனடியாகக் குடிநீர் ஆழ்துளைக் கிணறுகளைப் போட வேண்டும். வறண்டு கிடக்கிற கிணறுகளை அடி வெட்டு வெட்ட வேண்டும். பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய தனியார்களுடைய பாசனக் கிணறுகளை அடி வெட்டு வெட்டுவதற்கு 50 சதவீத மானியத்தோடு கூடிய கடனை, மாநில அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதே போல்தான் வறட்சி நிலை உருவாகி, பரவலாக வேலையற்று துடிக்கக்கூடிய கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளையும் இந்த மாநில அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதே போல், குடிநீர்த் தேவைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் சில இடங்களிலே குடிநீர்த் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அடிக்கடி போட்டுக்கூட நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமைகளை உணர்ந்து, குடிநீர்ப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலும், போர்க்கால நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம் என்று வெறுமனே "போர்க்காலம்" என்று சொல்லி பயன் இல்லை. எந்தவிதமான நிர்வாக நடைமுறைச் சிக்கல்களும் காலதாமதப்படுத்த வாய்ப்பளிக்காமல், உடனடியாக, இந்தத் தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலும் மிக வேகமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதை இங்கே நான் வலியுறுத்த, விருப்புக்கிறேன்.

ஒரு திட்டம் அறிவிக்கப்படுகிறது, இவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இதே சோலை மாலட்டத்தில் எத்தனை ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப்படுகின்றன? நாடு இவ்வளவு கடுமையாக தாக்கப்பட்டு, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுக்கூட, நீர் இல்லை, கிணறு வறண்டு விட்டது, ஆழ்குழாய்க் கிணறும் வறண்டிருக்கிறது, எங்கிருந்து அவர்கள் தண்ணீர் பெறுவார்கள், தண்ணீர் பெறுவதற்கு வழியில்லை, அவர்களுக்கு தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தராமல், பொறுப்பிலேயிருந்தும் இந்த மாநில அரசாங்கம் தவறு இழைத்திருக்கிறது என்று நான் கடுமையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

[1986 ஏப்ரல் 23]

இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்கு இந்த மாநில அரசு தூங்குகின்ற நிலையில் அசைவு அற்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர துடிக்கின்ற மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து செயல்படுவதாக இந்த மாநில அரசு செயல்படவில்லை என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20.)

அடுத்து ஐப்தி, மின் துண்டிப்பு. தயவு செய்து உடனடியாக மின் துண்டிப்பை நிறுத்துங்கள். அழகின்றவர்களின் கண்ணீரை துடைக்காவிட்டால் பரவரையில்லை, அழகின்றவர்களின் கண் முழியை குத்துகின்ற மாதிரி ஏன் அவர்கள் கண்ணீரை அதிகப் படுத்துகிறீர்கள். இந்த நடைமுறை சரிதானா? இந்த நடைமுறையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளலாமா? தயவு செய்து இந்த பேரவையிலேயே கடன் ஐப்தி, மின் துண்டிப்பு இருக்காது என்று அறிவிக்க வேண்டும். அதைப் போலவே மாவட்டங்களில் வரி வஜா செய்ய வேண்டும். கடன் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். அதற்குரிய திட்டங்களை இந்த அரசு தயாரிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வெள்ளச் சீற்றம். அது பற்றிய விவரங்கள் அறிக் கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளச் சீற்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கடந்த வெள்ளம் ஏற்பட்டபோது 148 பேர் இறந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 11,263 வீடுகள் முழுவதுமாக அழிந்தன. 1,16,117 வீடுகள் அழிந்தன என்றெல்லாம் பட்டியல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. 148 பேர் மரணம் அடைந்தார்கள். அவர்கள் விதி வசத்தால் மரணம் அடைந்து விடவில்லை. வெள்ளத்தால் மரணம் அடைந்தார்கள். ஏற்படுகின்ற வெள்ளத்திலிருந்து ஒரு மனிதனுக்கு உயிர் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய ஒரு அரசு உயிர் பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறி இருப்பதால் அவர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள். அப்படியானால் அவர்களின் மரணத்திற்கான பொறுப்பு யார்? முறை செய்து காப்பாற்றாத அரசாங்கம் தான். முறை செய்து காப்பாற்றாத அரசாங்கத்தால் ஏற்படுகின்ற மரணத்தால் குடும்பத்தில் ஒருவரை இழந்து துடிக்கின்ற, அந்த குடும்பத்திற்கு முழுவதுமாக நட்ட ஈடு வழங்கியிருக்க வேண்டும். வழங்கியதா? வழங்கவில்லை என்றால் இனிமேலாவது வழங்குகின்ற உத்தேசம் இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இதே சென்னையில் வெள்ள நிவாரணம் அறிகை கொடுத்து பயன் இல்லை. சென்னையில் 14 இலட்சம் பேர் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள். தலைநகர் சென்னையில் 3ல் ஒரு பகுதியினர் குடிசையில் வாழ்கிறார்கள். இதே சென்னையில் 2,000 குடிசைகள்

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. கு. சுப்பராயன்]

இருக்கின்றன. இவைகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுவதும், அதற்கு அனுதாபத் தீர்மானம் போடுவதும், வேதனையை வெளிப்படுத்துவது மட்டும் சரியானது அல்ல. வெள்ளத்தால், இயற்கை சீற்றத்தால் மக்கள் தொடர்ந்து பாதிக்கப்படாமல் நிரந்தரமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை செய்வதற்குரிய ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்து இத்தகைய தாக்குதலிலிருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தது தீ விபத்து. என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒரு வீடு தீ பற்றி எரிந்துவிட்டால் முழுவதுமாக எரிந்த வீட்டிற்கு 300 ரூபாய் அரைகுறையாக எரிந்த வீட்டிற்கு 150 ரூபாய். நான் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ள விருப்புகிறேன். 300 ரூபாயில் ஒருவர் குடிசை கட்டிக் கொள்ள முடியுமா? அவருடைய சொத்துக்கள் முழுவதும் அழிந்துபோய் விடுகின்றன. ஏன் இந்த கண் துடைப்பு. ஏன் இந்த உதவி செய்வது போன்ற ஒரு பாவனை. இது பாசாங்கு அல்லவா? இந்த பாசாங்கு கூடாது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு முழுமையான உதவி, குடிசை கட்டிக் கொடுக்கின்ற உதவியைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு சேமிப்பிற்கு நீங்கள் உதவ வேண்டாம். இந்த மாநில அரசை சேமித்து வைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு அளியுங்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. துணிமணிகள் அழிந்து போய் பொருள்கள் எல்லாம் அழிந்து அவன் எதையும் செய்ய முடியாமல் நிர்க்கதியான நிலைமையில் 300 ரூபாய் கொடுத்தோம் என்று சொல்வது, தேர்தல் காலத்தில் வால் போஸ்டர் ஒட்டி சாதனை பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள உதவுமே தவிர, பாதிக்கப்பட்டவருக்கு இது உதவாது என்பதால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 300 ரூபாய் என்ற உதவித் தொகை வரம்பை தயவு செய்து ஆயிரத்திற்கு மேல் நீங்கள் நிர்ணயிங்கள் என்று கூட நான் சொல்லவில்லை. அதே 300 ரூபாய்க்கு நீங்கள் குடிசை போட்டு இழந்த பொருள்களை வாங்கிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். மாத வருமானம் 200 ரூபாய் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்த உதவித் தொகை என்பது சரியில்லை, இதனை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசு இன்னும் கொஞ்சம் கூர்மையோடு செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் கையகப்படுத்திய உபரி நிலங்களின் அளவு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இல்லை. இது உண்மையிலேயே நிலத் திருடர்கள் சட்டத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முயற்சித்து வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. எனவே, சட்டத்தில் உள்ள அனைத்து விதி விலக்குகளை ரத்து செய்து நிலப் பிரபுக்களாக இருந்து கொண்டு பினாமிகளின் பெயரால் மறைத்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடியவர்களை ஒழிப்பதற்கு பினாமிகள் ஒழிப்பு

[திரு. கு. சுப்பராயன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

சட்டத்தை இந்த மாநில அரசு கொண்டுவர வேண்டும். அந்தப் பிணாமியைக் கைப்பற்றாத வரையில் நிலச்சட்டம் என்பது சரியாக இருக்காது. 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற அதேநேரத்தில் 3,000 ஏக்கர் நிலங்களை நிலப்பிரபுக்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னாலே பட்டியல் போட்டுத் தர முடியும். அத்தகைய நிலப் பிரபுக்களை அனுமதிப்பது நியாயம்தானா? நான் அடிப்பதுபோல் அடிக்கிறேன், நீ அழுவது போல் அழு என்று சொல்வது போன்ற பாவனை அல்லவா இது. எனவே, இது நிலப் பிரபுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்படுகிற சட்டமல்ல. எனவே, இந்தச் சட்டத்தின் ஓட்டைகளைத் திருத்தி நிலமற்ற ஏழைகளுக்கும் நிலம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் உபரிகளை முழுமையாகக் கைப்பற்றுகிற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தி பிணாமி ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நிலவரித்துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தமாக ஒரு காலத்தில் ஆட்சியாளர்கள் நிலவரியினையே நம்பியிருந்த காலமும் உண்டு. ஆனால் இன்றைக்கு நிலவரி இல்லாமலே ஆட்சி செய்யக்கூடிய வகையில் அந்தக் காலத்தை இந்த ஆட்சி கடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இன்றைக்கு 43 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில்தான் நிலவரி பாக்கி இருக்கிறது. அந்த 43 கோடி ரூபாயை வசூலிப்பதில் கூட இன்றைக்கு இந்த அரசு கடுமையாக இருக்கிறது. இது இல்லாமல் கூட இந்த அரசு நடக்க முடியும் என்ற நிலையில் ஏறத்தாழ 3,500 கோடி ரூபாயை வரவு செலவு தாண்டியிருக்கிறது இந்த அரசு. எனவே, இந்த 43 கோடி ரூபாயை முக்கியமான வருமானமாகக் கருதவேண்டியதில்லை இந்த அரசு. அப்படிச் சுருதினாலும் கூட அதை வசூலிப்பதில் நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

கடந்த காலங்களில் வெள்ளம், புயல் காரணமாக பல மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டமும் பாதிக்கப்பட்டது என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படி 13, 14 தாலுக்காக்களில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது; அரசும் அறிவித்திருக்கிறது. அப்படி பாதிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் நம்முடைய அரசும் நிபுணர்களை அனுப்பி ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் நிபுணர்களை அனுப்பி ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். எனவே ஒட்டுமொத்தமாகப் பாதிக்கப்பட்டது என்பது உண்மை என்பதை நம்முடைய அரசும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது; மைய அரசும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் நிலவரியை வசூலிப்பதாக இருந்தாலும், கூட்டுறவுச் சங்கக் கடனை வசூலிப்பதாக இருந்தாலும் இந்த அரசு பின்பற்றும் நடைமுறையை பார்க்கின்றபோது மெத்த வருத்தமாக இருக்கிறது.

வருவாய்துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும் கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரியாக இருந்தாலும் இன்றைக்குத் தளபதிகளாக காவல் துறையினர் சிப்பாய்களாக கிராமத்தில் படை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை சர்வ சாதாரணமாக நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாதிப்பைப்பற்றி அரசு அறிவித்ததற்குப் பின்னாலேயும் அங்கே வசூலிப்பதைக் கடுமையாக ஆக்கி இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் நீங்கள் அறிவித்தது உண்மையா என்பதை நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா? அவர்கள் அறிவித்தது உண்மை என்றால் இப்படி நிர்ப்பந்தப் படுத்தி வசூலிப்பதைத் தடை செய்வதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981-லே ஒரு அறிவிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். நிலவரியை எந்தெந்த வகையில் வசூலிக்கவேண்டுமென்றும் 10 ஏக்கருக்கு மேலே வைத்து இருப்பவர்களுக்கு 50 சதவீதத்திற்கு மேலாகப் பாதித்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் வரி வசூல் ஒத்திவைக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஏக்கர்களுக்கு கீழே இருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 50 சதவீதம் பாதித்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு பாதித்த அளவுக்கு வரி நிவாரணம் செய்து விட்டு, அவர்களுக்கு எஞ்சிய வரியை ஒத்தி வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 1981-லே போடப்பட்ட அரசின் உத்தரவை ஏற்றுக்கொண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. நிலவரியைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் கடுமைப்படுத்துவது என்ற வகையில் கட்டாய

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

மாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். வகுலிப்பதில் கடுமையாக இருந்தார்கள். நிவாரணம் என்பது அவர்களது கருணையாக இருந்தது. 1950-லே குழு கொடுத்த அறிக்கையிலே பாதிப்பிற்கு வரியைத் தள்ளாடி செய்யவேண்டும் என்பதை கருத்தாக வைத்திருந்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் என்பதை சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று 1950-லே போடப்பட்ட குழு அறிக்கை கொடுத்ததற்குப் பிறகும் இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டு வரி கட்டாமல் பாக்கி வைத்திருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை வற்புறுத்துகிற நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து இந்த அரசு மேற்கொண்டிருப்பது விவசாயிகளை ஒட்டுமொத்தமாகப் பாதிப்புக்கு ஆளாக்கி இருக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மேலும் அவர்களைப் பழிவாங்குகிற நிலையையும் இந்த அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் இன்றைக்கும் பஞ்சப் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஜின் மாதத்திற்குப் பின்னால் ஜிலை, ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மேட்டூரிலே இருந்து தண்ணீரைத் திறந்துவிட்டு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் விடும் நிலை ஏற்பட்டால் — தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் அப்படி அறிவிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அங்கே இருக்கக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கக்கூடிய சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு மட்டும் அல்லாமல் அந்தப் பகுதிக்கும் ஏதும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். காரணம் அந்தப் பகுதியிலே குளங்கள் கிடையாது, நீர்நிலைகள் கிடையாது. ஆற்றுத் தண்ணீரை மட்டுமே தான் நம்பியிருக்கின்ற பகுதிகளாக இருக்கிற காரணத்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலே நீங்கள் தண்ணீர் தரவில்லை என்று சொன்னால், கட்டாயமாக தஞ்சை மாவட்டத்தை பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் இந்த அரசை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசத்தை சீர் ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்காக 1983-லே நீங்கள் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கித் தந்தீர்கள். அதனால் 5 ஆயிரம் போர் வெல்கள் அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்தீர்கள். அறிவித்த 5 ஆயிரம் போர் வெல்களில் 3 ஆயிரம் போர் வெல்

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. மா. மணிமாறன்]

களைத்தான் வேலை முடித்திருக்கிறீர்கள். எஞ்சி இருக்கிற ஈராயிரம் போர் வெல்கள் என்னவாயிற்று? அவற்றை இன்றைக்கும் கூட இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி களை மேற்கொள்ளவில்லை. ஆனால் 1983-க்குப் பின்னாலே தொடர்ந்து தண்ணீரை உரிய காலத்தில் கொடுக்க முடிந்ததா என்று சொன்னால் முடியவில்லை. ஆனால் ஜூலை 12-ஆம் தேதிக்கு முன்னாலே மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீரை திறந்து விடுகிறீர்கள் என்று சொன்னால், அதை அரசாங்கத்தின் சாதனைப் பட்டியலிலே பக்குவமாகப் பதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தண்ணீர் வரவில்லை. தஞ்சை மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதனை அரசாங்கத்தின் சாதனையாக ஏற்றுக் கொள்வீர்களா என்று சொன்னால், ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்கள்.

இயற்கையின் காரணமாக பல்வேறு பகுதிகளில் தண்ணீர் கிடைத்து விட்டால் அதை அரசாங்கத்தின் சாதனையாக ஆக்கி விடுகிற நீங்கள் 1983-லே அறிவிக்கப்பட்ட 5 ஆயிரம் போர் வெல்களிலே எஞ்சியிருக்கிற இரண்டாயிரம் போர் வெல்களை திரும்ப அமைக்க வேண்டும் என்று பல காலக்கட்டங்களில், தஞ்சை மாவட்டத்தை சேர்ந்த ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, பொது உடைமைக்காட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தொடர்ந்து வலியுறுத்திவருவதை ஏன் கவனத்தில் கொள்ளாமல் இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டு, இன்றைக்கு உங்களுடைய அந்தச் செயலின் மூலம் விவசாயிகளை மீண்டும் துன்புறுத்துகிற, வெந்த புண்ணிலே வேல் கொண்டு பாய்ச்சுவதைப் போல் பாய்ச்சுகிற செயலாகச் செய்கிறீர்கள். அந்த நிலைமையைத்தான் இந்த அரசு உருவாக்கி வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே தொடர்ந்து இந்த 2 ஆயிரம் போர்வெல்களை உடனடியாக அமைக்கின்ற நிலையை உருவாக்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில் நீங்கள் மேட்டூர் அணையிலிருந்து தண்ணீரை நிச்சயமாக விடுவீர்கள் என்பதற்கு எந்தவித உத்தரவாதமும் இல்லாத காரணத்தினால், விவசாயிகள் என்ன ஆவார்களோ என்ற கேள்விக்குறிக்கு விடை இல்லாத காரணத்தினால், அங்கிருக்கிற விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத நிலை உருவாகும் என்று சொன்னால், கட்டாயமாக அந்தப் பகுதியை பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு நீங்கள் போர்வெல்களை அமைக்கின்ற காலத்திலேயே 1983-லே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தீர்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற போர்வெல்களுக்கு மின் இணைப்பு என்றைக்கு கொடுக்கிறார்களோ, அன்றையத் தினத்திலிருந்துதான் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு வட்டி செலுத்தவேண்டும் என்று நீங்கள் அறிவித்தீர்கள்.

அப்படி அறிவித்ததற்குப் பின்னாலே, என்ன ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், என்றைக்கு விவசாயிகள் பாண்டை எக்ஸீகியூட் செய்துக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, என்றைக்கு பாண்டு எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்தத் தேதியிலிருந்து தான் வட்டி கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று இன்றைக்கு வற்புறுத்தி, அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிக்கின்ற நிலைமையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

ஆனால் அறிவிப்பு செய்தது என்றைக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ அன்றையிலிருந்து அதன் வட்டி கணக்கிடப்படும் என்று சொன்ன நீங்கள், இன்றைக்கு மாறாக பாண்டு எழுதிக் கொடுத்த அந்த தேதியிலிருந்து வட்டி கணக்கிடுவது மிகவும் கொடுமையான செயல். சில இடங்களில் போர்வெல்களைப் போட்டதற்குப் பின்னாலே ஒரு ஆண்டு கழித்துக் கூட மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு ஆண்டுக்குப் பின்னாலே மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், மின்சார இணைப்பும் கிடைக்காமல், குழாய்களையும் பயன்படுத்த முடியாமல் விவசாயிகளால் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். அப்போது ஆயில் என்ஜினுக்குக் கூட கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. மோட்டாரை ஒட்டுவதற்கு மின் இணைப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. போர் வெல்லுக்கும் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை, என்ற நிலையில் உள்ள விவசாயிகளை வட்டி கேட்பது நியாயம்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அரசாங்கம் அதை மறுபரிசீலனை செய்து, உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு இந்த மீதம் உள்ள 2 ஆயிரம் போர்வெல்களையும் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில் கண்டிப்பாக ஒரு புதிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாயிதாவைப் பொறுத்த வரையில் 43 கோடி ரூபாயை வசூலிப்பதற்கு நிர்ப்பந்தம் காட்ட வேண்டாம் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 43 கோடி ரூபாய் என்பது ஒன்றும் பெரிய தொகை அல்ல அரசுக்கு சாதாரணமானதுதான். 150 கோடி ரூபாயை சிவில் சப்ளை துறையில் இழப்பு அடைந்து அதை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது அரசு. சிவில் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் வேலை செய்வதற்கே ஆதாரமாக இருப்பது மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கின்ற தஞ்சை மாவட்டத்து விவசாயியும் ஏனைய

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

விவசாயிகளும் தான். ஆகவே, 150 கோடி ரூபாய் இழப்பை சிவில் சப்ளைஸ் துறை மூலம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசாங்கம் சாதாரணமான இந்த 40 கோடி ரூபாயை பெரியதாக நினைக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் வாடுகின்ற விவசாயிகளை மீண்டும் நீங்கள் துன்புறுத்துகிறீர்கள் என்றுதான் கருத்தே தோன்றுகிறது. அந்த நிலையை இந்த அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அந்த 150 கோடி ரூபாயோடு இந்த 43 கோடி ரூபாயை ஒப்பிட்டு பார்த்து, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அதனை தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த ஆண்டு அதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நான் முன்னாலே கேட்டுக் கொண்டது போல இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளிடத்திலே கூட்டுறவுச் சங்க கடன்களிலே கூட நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறீர்கள். 1981-லே போட்ட அரசாங்க உத்தரவின் விவரத்தின்படி எந்தப்பகுதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியில் அணாவாரிச் சான்றிதழுக்குப் பதிலாக 50 சதவீதத்திற்கு 10 ஏக்கருக்கு குறைவாக இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு நிர்ப்பந்தம் வேண்டாம் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்படி அன்றைக்குச் சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மாவட்டங்களில் மீண்டும் நிலவரி வசூலிப்பை தொடங்குகிறீர்கள் என்று சொன்னால் நீங்கள் அறிவித்த கொள்கைக்கும், நடைமுறைக்கும் சம்பந்தம் இல்லாது இருப்பதை சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உங்களுடைய கொள்கைக்கும் செயலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கலாம் வெளியிலே. ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அறிவிக்கப்பட்ட அறிவிப்பு கண்டிப்பாக, கட்டாயமாக செயலாக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் துயர் துடைப்புப் பணிகளைச் சிறப்பாக செய்து கொண்டிருப்பதாக அறிவிப்புகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாங்களும் அவற்றை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்தத் துயர் துடைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு ஆண்டிற்காண்டு நிதியினை ஒதுக்கி வருகிறீர்கள். எல்லா ஆண்டுகளிலும் இயற்கை சீற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக அரசாங்கத்தில் தொடர்ந்து ஒதுக்கி வருகிறீர்கள். இந்த ஆண்டிற்கு நீங்கள் அதற்காக 71 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்னாலே சென்ற ஆண்டு 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் பார்த்தால் 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 20 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கி செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 15 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

பின்னால் எந்த ஆண்டிலும் 10 கோடி ரூபாய்க்கு குறைவாக செலவு செய்யவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டில் நீங்கள் இதற்காக 71 இலட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அரசாங்கத்தில் இந்த ஆண்டு வறட்சி, வெள்ளம் போன்றவை வராது என்று கருதுகிறீர்களா? சமீபத்தில் நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருப்பதாக அறிகிறேன். 13 கோடி ரூபாய் செலவில் ஆழமாக போர்வெல் கிணறுகளை அமைத்து வறட்சியில் குடிதண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயன் அவர்கள் பேசுகிறபோது கூட பல பகுதிகள் பஞ்சப் பிரதேசமாக மாறியிருப்பதாகவும், மாடுகள் குடிக்கக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் போன்று இன்றைக்கு பல மாவட்டங்கள் வறட்சிக்கு ஆளாகியிருக்கின்றன. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அந்த மாவட்ட மக்கள் வெளியே செல்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நிலைமை குறித்து ஆராய்ந்து, அரசாங்கம் துயர் துடைப்புப் பணிகளுக்காக செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்பதை இன்றைக்கு வரையிலும் கணக்கு எடுக்க முடியாமல், அரசாங்கம் அறிவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக கணக்கெடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் பல பகுதிகளிலும் வறட்சி வந்ததற்குப் பிறகு கணக்கெடுக்க துவங்குவீர்களா? மத்திய அரசினுடைய உதவியை கேட்பதில் கூட காலம் கடந்து கேட்கிற நிலைமை இருக்கிறது. 1983 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசின் உதவியை வெள்ள நிவாரணத்திற்கு கேட்ட போது காலத்தில் அதற்கான வேண்டுகோள் வைக்காத காரணத்தால் நிதி ஒதுக்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று மத்திய அரசு சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னாலே வேளாண்மைத் துறை இணைச் செயலாளர் வந்தபோது இந்த அரசைப் பாராட்டியதாக குறிப்பிலே அறிவித்தீர்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் காலம் கடந்து இந்த அரசு அறிவித்தாலும் கூட அப்படி அறிவித்ததன் காரணமாக முழுமையாக கணக்கெடுப்பதற்கு உதவியாக இருந்தது என்றுதான் சொன்னார்கள்.

நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் வெள்ளத்தாலும் வறட்சியாலும் மக்களுக்கு எவ்வளவு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கெடுப்பதில் காலம் கடத்துவதற்கு காரணம் என்ன? நீங்கள் மனப்பூர்வமாக மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருதுவீர்களானால் முழுமையாக கணக்கெடுத்து செய்திருக்க வேண்டும். உங்கள் கணக்கின்படி 102 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயத்தில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1983-ல் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? வேளாண்மைத் துறையில் 0.50 கோடி ரூபாய் கொடுத்து உரம், பூச்சி மருந்து முதலியவற்றை கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டீர்கள். அவர்களும் உரம், பூச்சி மருந்து

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. மா. மணிமாறன்]

முதலியவைகளை கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் 102 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1985 ஆம் ஆண்டிலே மட்டும் வெள்ளத்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 120 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாய பொருள்களுக்கு உற்பத்தி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட அளவிலே இப்படி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது நாட்டிற்கு ஒரு பெரிய பாதிப்பு ஆகும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலை வருகிற போது அந்த மக்களுக்கெல்லாம் வேஷ்டி, சேலையும், 5 கிலோ அரிசியும் அரசு அளித்து விட்டால் போதுமென்று நினைக்கிறீர்களா? இதுதான் இயற்கை துயர் துடைப்புப் பணி என்று கருதுகிறீர்களா? மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களை நான் ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் அரசியலில் அடியெடுத்து வைத்தபோது பகுத்தறிவை அடிப்படையாக வைத்து சமுதாய மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதினீர்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் நிதித்துறை அமைச்சராக இருந்து கொண்டு ஆற்றுகிற பணியைப் பார்க்கிறபோது மீண்டும் ஒரு அடிமைச் சமுதாயம் உருவாவதற்கு இந்த அரசு அச்சாரம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் உறுதுணையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய வரவு என்ன, செலவு என்ன என்று முழுவதும் விவரமாக எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் செலவைக் குறைக்கலாம், எந்த வரவைப் பெருக்கலாம் என்ற யோசனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னால் நல்லது. இந்தச் சமுதாயத்தை அடிமைப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன, அதற்கான தன்மை என்ன? அதிலே எங்களுக்கு என்ன தனி இன்பம். ஆகவே, பேசுவது எனக்குப் பயன்படுகிற அளவிற்கு, அரசாங்கத்திற்குப் பயன்படுகிற அளவிற்கு கருத்தோடு பேசினால் நல்லது. மாறாக ஆத்திரத்தைக் கொட்டுவது, வெறுப்புணர்ச்சியைக் கொட்டுவது என்றால் அதிலே உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்குமானால் அந்த மகிழ்ச்சியை அவர் பெறட்டும்.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நான் ஈரிச்சலின் காரணமாகச் சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் அமைச்சராக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த நேரத்திலே ஏறக்குறைய 20 கோடி ரூபாயை 1974-75-ல் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். அப்போது வேஷ்டியையும் சேலையையும் வாங்கிக் கொடுத்தீர்கள். முறையாக மக்களை உழைக்க வைத்து, அந்த உழைப்பின் மூலமாக அவர்கள் பணத்தைப் பெற்று, அப்படிப் பெற்ற

[திரு. மா மணிமாறன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

அந்தப் பணத்தில் அவர்கள் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமையை அன்றைக்கு நீங்கள் உருவாக்கி வைத்தீர்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள்? ஏறக்குறைய 73 கோடி ரூபாயை செலவு செய்து கொண்டு இருக்கின்ற நீங்கள் அரிசியையும், சேலையையும் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஜனதா வேட்டி 6 ரூபாய், ஜனதா சேலை 15 ரூபாய் ஆக ஒட்டுமொத்தமாக 21 ரூபாய் அளவிற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு அளிக்கிறீர்கள். இந்த 21 ரூபாயைக் கொடுக்கிற நீங்கள், அவர்களுக்கு 2 நாளைக்கு வேலை கொடுத்து, 30 ரூபாய் பணத்தைக் கொடுத்தால், அவர்கள் முறையாக நல்ல சேலையைக் கூட பார்த்து வாங்கிக் கொள்ள முடியும். இந்த நிலையை நீங்கள் உருவாக்கினால், அவர்களுக்கு பணமும் கிடைக்கும், உங்களுக்கும் வேலை நடக்கும். அது சாலை மேம்பாட்டு திட்டமாக இருந்தாலும், குடிமராமத்தாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட ஆக்கபூர்வமான பணிகளை நீங்கள் முடிக்க முடியும். அரசாங்கத்திற்கும் பலன் இருக்கும். மக்களின் மரியாதையையும் காப்பாற்றுவதாக இருக்கும். ஆனால் நீங்கள் செய்வதெல்லாம், அந்த மக்களைக் கையேந்துகிற ஒரு நிலைமையை நீங்கள் உருவாக்கிக்கொண்டு இருப்பதுதான், என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேனே தவிர, எரிச்சலால் அல்ல என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பக்கத்திலே இருக்கிற பாண்டி மாநிலத்திலே நிவாரண வேலையை எப்படி மேற்கொள்கிறார்கள். வெள்ளம் வந்ததற்குப் பிறகு, முறையாக ஆட்களை அமைத்து, அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கி, அவர்களுக்கு எல்லாம் பணத்தைக் கொடுத்து, பஞ்சத்தை நீக்குகிறார்களே தவிர, உங்களைப் போல், இந்த அரசாங்கத்தைப் போல், ஓட்டுக்களை பெறுவதற்காக, அப்பாவி ஏழைகளிடத்திலே இருக்கிற ஓட்டுக்களைப் பெறுவதற்காக, அரிசியையும், சேலையையும் கொடுத்து அவர்கள் வேலை வாங்கவில்லை. அவர்களை அரசாங்கத்திடத்திலே கையேந்துவதற்கான நிலைமையை உண்டாக்கவில்லை. வேலை செய்து, அந்த வேலையின் மூலமாக அவர்கள் ஊதியத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு மக்களுக்குச் செய்கின்ற உதவியை ஏதோ கையேந்தி வாங்குவது போல் உள்ள பொருளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. மக்களை அடிமைப்படுத்துகிற முறையில் பேசுவதும் சரியல்ல. இப்படி செய்யக்கூடிய உதவிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

1986 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் கா. காளிமுத்து]

வேண்டாம் என்று கருதுகிறாரா? அரிசி கொடுக்கக்கூடாதா? வேட்டி, சேலை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா, இது தவறு என்ற கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் சொல்வதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள். கேள்வி கேட்ட உறுப்பினர்களுக்குத் தான் பதில் சொல்வார்கள். சம்பந்தப் பட்ட உறுப்பினர்தான் பிறகு பேச வேண்டும். இதற்கு முன்பு இருந்த பேரவைத் தலைவர்கள்கூட இப்படிப்பட்ட விதி முறையைத் தான் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு எல்லாம் அரிசி கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் பணம் கொடுங்கள், நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் கொடுக்கின்ற அரிசி, வேஷ்டி, சேலை இவைகள் எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக 50 ரூபாய் அளவிலேதான் இருக்கும். அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு 5 நாட்களுக்கு அல்லது 10 நாட்களுக்கு வேலை கொடுத்து, அதற்கு ஊதியமாக கொடுத்தால், அவர்கள் அந்த ஊதியத்தை வைத்து பிழைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அரசாங்கத்திற்கும் பலன் இருக்கும் என்று சொல்கிறேனே தவிர, நீங்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்திலே உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அரசாங்கம் இப்படிக் கொடுப்பதால்; அரசியலில் நீங்கள் அவர்களை எக்ஸ்ப்ளாய்ட் செய்து கொள்கிறீர்கள் என்று தான் சொல்கிறேன். அரிசி, வேஷ்டி, சேலை கொடுத்ததற்குப் பின்னாலே தாய்மார்களிடம் என்ன சொல்கிறார்கள், அரசியல்வாதிகள் அந்தச் சேலையை நாங்கள் தான் வாங்கிக் கொடுத்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அவலமான நிலை இருப்பதை இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். அது எந்த கட்சியாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. மக்களுக்கு எல்லாம் வேலையைக் கொடுத்து, அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு ஊதியத்தைக் கொடுத்து, நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேனே தவிர, உதவி செய்ய வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. முறையாக 1975 ஆம் ஆண்டு செய்தார்களே அந்த மாதிரி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இன்னொன்று, நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் வந்த பிறகு, கிராமப்புறத்திலே உள்ள கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளை எல்லாம் வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறீர்கள். அப்படி வேலை நீக்கம் செய்ததற்குப் பிறகும் கூட, இந்த அரசாங்கம்

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுப்பதற்கு முறையாக ஆய்வு செய்து, பள்ளி இறுதி ஆண்டுத் தேர்விலே வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு எல்லாம் வேலையைக் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அவர்கள் போக, பாக்கியுள்ள பள்ளி இறுதித் தேர்விலே தேர்வு பெறாதவர்கள் இன்னும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். பள்ளி இறுதியாண்டு தேர்வு பெற்றால் அவர்களுக்கும் நீங்கள் வேலை கொடுப்பதாக அறிவித்தீர்கள். இதிலே நீங்கள் மனிதாபிமான உணர்வோடு அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றம் இந்தப் பிரச்சனையை மனிதாபிமானத்தோடு பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகும் கூட, உங்களுடைய அறிவிப்புக்குப் பிறகும் கூட, இன்றைக்கு வரை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு பெற்றவர்களும் பெறாதவர்களுமாக 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. எனவே உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த இரண்டாயிரம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை, அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேரவில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக புறக்கணிக்க வேண்டாம். அவர்களுடைய கோரிக்கையை முறையாகப் பரிசீலனை செய்து உச்ச நீதிமன்றம் கேட்டுக் கொண்டது போல் இந்த இரண்டு ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒவ்வொரு கிராம உத்தியோகஸ்தருக்கு கீழே பணி செய்யக்கூடிய கிராம ஊழியர்கள் 3 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே கூட கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அப்படி கல்வித் தகுதி உள்ளவர்களை எல்லாம் நீங்கள் கிராம நிர்வாக அலுவலர்களாக பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கிராம அதிகாரிகளுக்கு கீழே வேலை செய்யக்கூடிய அந்த ஊழியர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுத்து, அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கி, பல முன்னேற்ற வேலைகளை நீங்கள் அவர்களிடம் கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி உதவி செய்கிற நேரத்திலே அவர்களைக் கூட நிலங்களுக்கு நீர்ப் பாய்ச்சுகின்ற, அந்த முறை வைக்கின்ற நேரங்களிலே கூட அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நிலச் சீர்த்திருத்தங்களிலே, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு நிலங்களை ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உச்ச வரம்புக்கு மேற்பட்டு இருக்கிற நிலங்களை கல்லாம் கையகப்படுத்தி கொடுக்கின்ற நேரத்திலே, ஆறாவது

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

இடத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களை வைத்திருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே தான் அவர்கள் இரண்டாவது இடத்திலே வைத்தார்கள். முதலிலே சாகுபடி தாரர்கள், பிறகு ஆதிதிராவிடர்கள், மற்றவர்கள், 1977-லே உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் காரணமாக உள்குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்று உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வழங்கிவிட்ட காரணத்தாலே, 1969-லே இயற்றிய ஒரு சட்டம் இன்றைக்கு பயனடையாமல் போய் இருக்கிறது. 1969-லே குத்தகை ஆவணச் சட்டம் உள்குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்று உச்சநீதி மன்றத்திலே தீர்ப்பாகிவிட்ட காரணத்தினாலே 1969-லே ஏற்பட்ட குத்தகை ஆவணச் சட்டம் பயன் இல்லாமல் போயிருக்கிறது. அப்படி பயன் இல்லாமல் போய் விட்ட காரணத்தினாலே உள் குத்தகையை உறுதிப்படுத்த ஒரு சின்னச் சீட்டை கொடுத்து விட்டால் போதும் குத்தகைதாரர் ஆகிவிடுகிறார். அந்தக் காரணத்திற்காக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை சார்ந்தவர்களுக்கு உச்ச வரம்பின் கீழ் பெறும் நிலத்தை ஆதிதிராவிடர் பெற முடியாத நிலையை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உருவாக்கினார்கள். இதை சமுதாய சீர் திருத்தத்தை விரும்பிய கலைஞரோடு நீங்களெல்லாம் இருந்த அந்த காலத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின்மீது அக்கறை கொண்டு 1974-லே ஒரு உத்தரவு போட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் வரிசையில் இரண்டாவது இடத்திற்கு மாற்றினீர்கள். இன்றைக்கு உள்குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்ற காரணத்தினாலே, பினாமியாக, பல விவசாயிகள் விவசாய குத்தகைதாரர்களாக மாறி இருக்கிறார்கள். பினாமி ஒழிப்புக்கு மத்திய அரசோடு போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு தமிழ் நாட்டிலே உருவாகியிருக்கிற பினாமியை ஒழிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? எனவே, குத்தகை பதிவுக்கு ஒரு மாற்று சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே தயவுசெய்து அந்த உள்குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்ற உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பின்னாலே ஒரு மறு ஆய்வு செய்து ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் உங்களிடம் கேட்டு விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இப்படி உள்குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தினாலே நீங்கள் 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ஏக்கரை எடுத்து விநியோகம் செய்திருக்கிறீர்கள். அந்த 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ஏக்கரை எடுத்து விநியோகம் செய்ததில் ஏறத்தாழ 40 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு கிடைத்திருக்கிறது. எஞ்சியிருக்கின்ற 70 ஆயிரத்துச் சொச்சம் ஏக்கர் இன்றைக்கு மற்றவர்களிடத்திலே ஒப்படை சென்றிருக்கிறது. எந்த நோக்கத்தோடு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிலங்கள் வரவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் இயற்றினீர்களோ—தி.மு.க.வில் இருந்தபோது நீங்களும் சேர்ந்து இயற்றியு

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

சட்டம்தான்—அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு பயன் இல்லாமல் போய் 40 ஆயிரம் பேர்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களிடம் ஒப்படை செய்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் பினாமியாக இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே குத்தகை ஆவண சட்டம் செயல்பட முடியாத காரணத்தினாலே இந்தச் சட்டம் இருந்தும் கூட பயன் இல்லாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே பல பினாமிகள் உருவாக்கப்பட்டு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்காத நிலை இந்த அரசாலே இருக்கிறதென்பதை கவனத்தில் கொண்டு, இதற்கு ஒரு மாற்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர் சட்டம் 1971-லே நீங்களும் கலைஞரோடு இணைந்து இந்தச் சட்டத்தைச் செய்தீர்கள். 1971-க்கு முன்னாலே குடி இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுத்ததன் காரணமாக நீங்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். 1971-க்கு பின்னாலே சட்ட மாற்றங்களோ, வேறு சட்டங்களோ வராததானால் பல குடும்பங்கள், ஏழைகளாக இருக்கின்ற குடும்பங்கள் இன்றைக்கு குடியிருப்பதற்கு ரொம்ப தர்மசங்கடமான நிலையில் என்றைக்கு காலி செய்யச் சொல்வார்களோ என்று அச்சத்துடனும், முனிசிப் கோர்ட்டுகளில் 'எலிக்ஷன்' வழக்குகளுக்கு ஆளாகிற காலகட்டத்தில் இந்த அரசில் இன்றைக்கு ஏழைகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் 1971-லே நீங்கள் குடியிருப்பு அனுபோகதாரர் சட்டம் கொண்டு வந்தீர்களே அதேபோல இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்து குடியிருக்கிறவர்களுக்கு மாற்று உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ள நிவாரணத்திலே நீங்களெல்லாம் உதவிசெய்கின்ற நேரத்தில் பல பணிகளை இன்றைக்கு பாழடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். வெள்ள நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு அதிகாரிகளும், அரசியல்வாதிகளும் பங்குதாரர்களாக இருந்து பங்குபோட்டுக்கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன், சரியாக போய் சேர முடியாத நிலையைத்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தை நிர்வாகத்திற்காக பிரிக்க இருக்கிறார்கள். அதை 3 என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிபுணர் குழு போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நிபுணர் குழு போட்டு நீங்கள் ஆராய்வதற்கு முன்னாலே நீங்கள் மூன்று மாவட்டங்கள் என்று சொன்னீர்கள். பின்னாலே 2 மாவட்டங்களாகும் என்று சொன்னீர்கள். இறுதியாக 3 என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். நிபுணர் குழு அறிக்கை வருவதற்கு முன்னாலே எந்த நிபுணர் உங்களிடத்திலே சொல்லி 3 ஆக பிரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்? அப்படி 3 ஆக பிரிக்கப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, பின்னாலே நிபுணர்

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. மணிமாறன்]

குழு அறிக்கை வரயிருக்கிறது என்று நீங்கள் ஏன் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எனவே அதையும் பரிசீலனை செய்து தஞ்சை மாவட்டத்தை, நிருவாக செளகரியங்களுக்காக பிரிக்க விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. பழனி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது வருவாய்த் துறையினுடைய கோரிக்கைகளாக நிலவரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சேற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்கின்ற கோரிக்கைகளின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்த மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி இங்கே என்னுடைய கருத்துக்களை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே எடுத்துரைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர், தமிழகத்தினுடைய நடமாடும் பல்கலைக்கழகம், அருமை அண்ணன் நாவலர் அவர்கள் இங்கே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது கொண்டுவந்திருக்கின்ற பல்வேறு அறிக்கைகளை முறையாக சொல்கின்றபோது அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலே ஏறக்குறைய 19 மாவட்டங்கள், 57 வருவாய் கோட்டங்கள், 167 வட்டங்கள், 1098 உள்வட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதுபோன்று வருவாய் கிராமங்களாக 17,029 கிராமங்கள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன என்ற நிலையை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

அதிலே இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு முதல்வராக வந்த பிறகு எடுத்த சீரிய நடவடிக்கையின் கீழ் பழைய கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நீக்கப்பட்டு அங்கே புதிதாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை 12,498 ஆகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

விவசாயிகளுக்கு, அடிப்படையான வாழ்வுக்கு உண்டான வாய்ப்பை இந்த அரசு உருவாக்கித்தந்து அவர்கள் தொடர்பு கொள்வதற்கு இந்த புதிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை உருவாக்கித் தந்து இருக்கிற அரசு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. கிராமங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் அவர்கள் தினந்தோறும்

[திரு. த. பழனி]

[1986 ஏப்ரல் 28]

தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காக கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளை சந்திக்கிற போது அவர்கள் இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் அந்த பகுதியில் இல்லாமல் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை பரவலாக இருக்கிறது. இதனால் பழைய முறையே தேவலாம் என்று பொதுமக்கள் நினைக்கிற சூழ்நிலை இன்றைக்கு உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது என்ற செய்தியை நான் இங்கே இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக எடுத்து சொல்லி ஆக வேண்டும்.

கிராமத்தில் இருக்கிற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்த அந்த கிராமத்தில் இருப்பதற்கு உண்டான வாய்ப்பை அரசு குறிப்பாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் கூட பேசுகிறபோது அங்கே இருக்கின்ற அந்த கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு வீடுகள் இல்லாத காரணத்தால் அந்த கிராமப் பகுதியில் வசிக்க முடியாது என்றும், பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து வந்து பணியை செய்ய முடியாது என்ற காரணத்திற்காக நகர்புறங்களில் வாழ்கிற சூழ்நிலையை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நல்ல அடிப்படைடான, வீடுகளை கிராமப்புறங்களில் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கட்டித்தருவதன் மூலமாகத்தான் ஏழை எளிய மக்கள் ரொம்ப தூரத்திற்கு அலையாமல் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த நல்ல எண்ணத்தோடு இவர்களை போட்டார்களோ அந்த நல்ல பணி நிறைவேற்றுவதற்காக அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் இருந்து பணியாற்றுவார்கள் என்பதற்காக அந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றினார்களோ அந்த சட்டம் முழுமையாக நிறைவேறுவதற்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி அந்த அந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அங்கேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த வருவாய் துறை அறிக்கையில் கிராமச் சாவடிகள் கட்டப்போவதாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். 50 சாவடிகள் கட்டுவதற்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 50 மாட்டு தொட்டிகள் கட்டுவதற்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் மன்றத்தின் வாயிலாக வரவேற்கிறேன். எப்படி இதற்காக ஆகின்ற செலவுகளை நீங்கள் செலவு கணக்கில் கொண்டுவருகிறீர்களோ அதேபோல் வருவாய் துறையில் இருக்கிற இந்த கிராம அதிகாரிகளுக்கு வீடு கட்டுகின்ற பணத்தையும் இதிலே சேர்த்து அவர்களுக்கு வீடு கட்டித்தர வேண்டும்

[1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. த. பழனி]

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கட்டித்தருவதன் மூலமாக கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு துனந்தோறும் அந்த கிராம அதிகாரிகளின் பணி தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து வருகின்ற நேரத்தில் அங்கே கிராமங்களில் இருந்து 40 மைல் 50 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து வரும் விவசாயிகள் பொதுமக்கள் சந்திக்க முடியாத சூழ்நிலையிலும், மாவட்ட தாலுக்கா அலுவலகத்தில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை சந்திச்சிற சூழ்நிலை இருப்பதாலும் தயவு செய்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை அந்த அந்த கிராமங்களிலே இருக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அவர்கள் அந்தஅந்த வட்டங்களில் பணியாற்ற அனுமதியை வழங்கினால் கூட நல்லது என்று நினைக்கிறேன். உள் வட்டங்களில் அவர்கள் பணியாற்ற வாய்ப்பு தருமாறு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீர்வாக வசதி கருதி; தீர்வாக நிலை கருதி, மக்களுடைய நியாயமான தேவைகளை கருதி போட்டு இருக்கின்ற தீர்வாகிகளை அந்த அந்தப் பகுதிகளில் பணியாற்ற வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் கிராம தீர்வாக அதிகாரிகளை மாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு, புரமோஷன் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்களுக்கு தேவையான ஊதிய உயர்வுகளை அளித்து இருப்பதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன்.

மாவட்ட நலன்களுக்காக அமைக்கப்பட்டு இருக்கிற அந்த One Man Commission Report-ல் 184 குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு ஏறக்குறைய அரசு 164 குறைபாடுகளை நீக்கி அதிலே தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருப்பதற்கு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக மாண்புமிகு வருவாய் துறை அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மீதமிருக்கின்ற 20 குறைபாடுகளை, மாவட்டங்களைப் பிரிப்பதன் மூலமாக, வட்டங்களைப் பிரிப்பதன் மூலமாக, பிரிக்காக்களைப் பிரிப்பதன் மூலமாக, தீர்க்கலாம்.

இன்றைக்கு மாவட்டங்களைப் பிரித்து, சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும் என்பதற்காக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. த. பழனி]

[1986 ஏப்ரல் 28]

அதேபோன்று வடாற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதாக இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், வடாற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கிறபோது வேலூர் பல ஆண்டுகாலமாக, பழைய காலத்திலிருந்தே வடாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருந்து வருகிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்தை பிரிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தால், அரசினுடைய செயற்குறிப்பு இருக்கிற காரணத்தால், வேலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டிருக்கிற மாவட்டத்தை ஆற்காடு மாவட்டம் என்ற பெயரிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வெள்ள நிவாரணம், துயர் துடைப்புப் பணிகளுக்காக ரூ. 66.81 கோடியை மத்திய அரசு நிதி உதவியோடு மாநிலத்திலே தோன்றிய பல்வேறு இயற்கைச் சீற்றங்களை எதிர்த்து போராடிக்கொண்டிருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை தீட்டி செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டம் என்று நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, சாலைகள் பராமரிக்கப்படாமலும், ஏரி, குளங்கள் பல்வேறு இடங்களில் பாதிக்கப்பட்டும் இருக்கின்ற அந்த சூழ்நிலையில், விவசாயிகளுக்குப் பயன்படா வண்ணம் அவைகள் இன்னும் சீர்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கின்ற அந்த மாவட்டத்திற்கு மேலும் நிதிகளை ஒதுக்குவதன் மூலமாக பாதிக்கப்பட்ட அந்த விவசாயிகளுக்கு போக்குவரத்து, நிவாரணம் செய்வதன் மூலமாக, மாவட்டத்திற்கு ஒரு சிறப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில், ராணிப்பேட்டை கோட்டம், அரக்கோணம், ஆற்காடு, வாலாஜாபாத், வேலூர், ஆரணி ஆகிய இடங்களில், 'வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சாலைகள்' என்ற தலைப்பின் கீழ், அங்கே இருக்கிற மாவட்ட நிர்வாகிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, அதற்குண்டான நிதிகள் இன்னும் ஒதுக்கப்படவில்லை. சீஃப் இன்ஜினியர், ஹைவேஸ் அவர்களுக்குப் பணம் தரப்படவில்லை என்ற சூழ்நிலையிலே, எங்களுடைய மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், இதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி, அங்கே சாலைகளை பராமரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. த. பழனி]

பல்வேறு சேற்றங்களிலே வறட்சி ஒரு பக்கம், எங்கள் மாவட்டத்தைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, குடியாத்தம் போன்ற பகுதிகள் கடுமையான குடி தண்ணீர் பிரச்சினைக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. வறட்சியை வறட்சிக் காலத்தில், போர்க்கால அடிப்படையில் ஏற்று, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுடைய குறைகளை, கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்ற வகையில் குடி தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு மாண்புமிகு இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணத்தை முழுமையாக, ஆண்டு தோறும் செலவழிக்கின்ற ஒரு சீரிய பணியினை அரசினுடைய இந்தத் துறை மேற்கொண்டாக வேண்டும். அப்படி மேற்கொண்டால், கிராமப் புறங்களிலே இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்கள், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தங்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைப் பெறக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோளாக வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். 10, 15 ஆண்டுகளாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற ஏழை எளியவர்கள் புறம்போக்குகளில் இருக்கிறார்கள். புறம்போக்குகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒடைப் புறம்போக்காக இருந்தாலும், மந்தைப் புறம்போக்காக இருந்தாலும், மயானப் புறம்போக்காக இருந்தாலும், ஆக எந்தப் புறம்போக்காக இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற சூழ்நிலையில், 15, 16 ஆண்டுகளாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு அந்தப் புறம்போக்குகளில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பட்டா வழங்குகிற ஒரு திட்டத்தின் மூலமாக, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலம் அளித்தால் கூட, ஒரு சிறப்பான முன்னுதாரணத்தை ஏழை எளியவர்களுக்கு, பட்டாக்களைப் பெறுவதற்கு ஆன வாய்ப்பு ஏற்படும் என்கின்ற வகையில் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு வறட்சியாலும், வெள்ளத்தாலும் தமிழகத்தின் பல மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்களுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப்

[திரு. ஜி. ஆனந்த் கிருஷ்ணா] [1986 ஏப்ரல் 28]

பட்டிருக்கின்றது. மற்றொரு பகுதி வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கடலோரம் இருக்கின்ற மதுராந்தகம், செங்கற் பட்டு, ஸ்ரீபெரும்புதூர், பொன்னேரி போன்ற பகுதிகளிலே வெள்ளத்தால் பெரிதும் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே இருக்கிற பெரிய பகுதிகள் எல்லாம் அரசினுடைய பொதுப் பணித் துறை கடந்த காலத்திலே நல்ல முறையிலே பராமரிக்கத் தவறியதாலும் செப்பனிட மறந்ததாலும் தான் வெள்ளம் வருகிறபோது வெள்ளப் பெருக்கைத் தாங்காமல் உடைந்து விவசாயத்தைப் பெரிதும் பாதித்து இருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

மதுராந்தகம் ஏரி உடைபட்டு அங்கே இருக்கிற சாலையும் இருப்புப் பாதையும் பாதிக்கப்பட்டு அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற நிலங்கள் விவசாயத்திற்கே பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் ஜல்வி போன்றவைகள் திட்டுத் திட்டாக விவசாய நிலங்களிலே ஏற்பட்டு மழை பெய்தாலும் அந்த நிலங்களிலே விவசாயம் செய்ய முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது, அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயத்திற்கு யோக்கியதை உள்ள நிலங்களாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் போர்க்கால நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அந்த இருப்புப் பாதையைச் செப்பனிட்டு நல்ல முறையில் இன்றைக்கு அங்கே ரயில்கள் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. உடைபட்டிருக்கிற ஏரியில் இந்தக் கோடை காலத்திலே மழை பெய்தாலும் கூட தண்ணீர் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் பொதுப்பணித் துறை எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் அந்த மக்களுடைய பிரச்சினையிலே எந்த விதமான அக்கறையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மதுராந்தகம் ஏரி உடைந்ததாலே அந்த ஏரியின் கீழ் இருக்கிற விவசாயிகள் சம்பாப் பருவத்திலே நெல் பயிரிட்டும் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு மகசூல் இல்லாமல் போய் விட்டார்கள். அவர்களுக்கு அரசு அளித்திருக்கிற நிவாரணம் ஒரு சில விழுக்காடுகள் கூட இல்லை. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நட்டத்தை ஈடு கட்ட அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நான் அதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நட்டத்திற்குக் காரணம் பொதுப் பணித் துறையின் கவனக் குறைவு தானே தவிர, அரசின் கவனக் குறைவு தானே தவிர விவசாயிகளுடைய கவனக் குறைவு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே குறிப்பாக மதுராந்தகம் ஏரியிலே பெரிய ஷட்டர்களைப் பொருத்தியிருந்தால் அந்த ஏரி உடைப்பெடுக்காமல் தடுத்திருக்க முடியும். ஆகவே மதுராந்தகம் ஏரிக்கு ஷட்டர்களைப் பொருத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் வருங்காலத்திலே உடைப்பெடுக்காமல் பாதுகாக்க முடியும். இதைத் தவிர நியமம் ஏரி, செம்பரம்பாக்கம் ஏரி, திருநின்றவூர் ஏரிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்தப் பெரிய ஏரிகளிலேயும் ஷட்டர்களைப் பொருத்த வேண்டும். திருநின்றவூர் ஏரிக்கு வருகிற தண்ணீர் அந்த அணைக் கட்டு செப்பனிடப்படாததால் தண்ணீர் வராத நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அனைத்துத் தாலுக்காக்களிலேயும் போன்ற பட்டத்திலே பயிர்கள் இல்லாமல் போய் விட்டன. அவர்கள் பயிருக்கு செலவு செய்த பணம் கூட அவர்களால் எடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்கு நட்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் ஏற்கனவே கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்கும் பணியிலே அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தை பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். அங்கே கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக வழங்கப்பட்ட கடன் வசூலை செய்து கொண்டிருப்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. மின்சாரத் துறையிலே belated payment surcharge என்ற தண்டத் தீர்வையை வசூல் செய்வதில் மிகவும் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை உடனடியாக நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இந்த மாவட்டத்தைப் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டமாக அறிவித்து கிஸ்தி வஜா செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமின்றி இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு பெரிய பிரிக்காக்களைச் சிறிய பிரிக்காக்களாகப் பிரித்து பல பிரிக்காக்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. ஆனால் தாலுக்காக்கள் பெரிதாக இருக்கின்றன. எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலுக்கா, செங்கல்பட்டு தாலுக்கா, சைதாப்பேட்டை தாலுக்கா போன்ற பெரிய தாலுக்காக்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் நிர்வாகம் சரிவர நடக்காத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, சைதாப்பேட்டை, ஸ்ரீபெரும்புதூர், தாலுக்காக்களைப் பிரித்து பூவிருந்தவல்லி தாலுக்கா என்று உருவாக்க வேண்டும். சைதாப்பேட்டை பெரிய தாலுக்காவாக, ஜனத்தொகை அதிகமாக உள்ள தாலுக்காவாக இருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். சைதாப்பேட்டை, ஸ்ரீபெரும்புதூர், செங்கற்பட்டு ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களையும் பிரித்து நான்கு தாலுக்காக்களாக உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ஜி ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1986 ஏப்ரல் 28]

தற்பொழுது பல மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டமும் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. எனவே, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து வடக்கு மாவட்டம், தெற்கு மாவட்டம் என்று ஆக்கவேண்டும். அந்தச் செயற்குறிப்பு தற்பொழுது அரசிடம் இல்லையென்றாலும், இந்த ஆண்டிலாவது அரசினுடைய செயற்குறிப்பில் இதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, எங்கள் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளிலே பட்டாக்கள் கொடுப்பதில் தடை இருக்கிறது. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் பெல்ட் ஏரியாவாக இருப்பதால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் பட்டா கொடுக்கின்ற அதிகாரம் இல்லை, அரசாங்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்படி அரசுக்குச் செல்வதால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே காமராஜ் நகர் என்று ஆவடியிலே இருக்கிறது. அங்கே பட்டா கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்தாலும்கூட அரசுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தாலும் அப்படி அரசுக்குச் சென்று பட்டாக்கள் கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப் பட்டாலும்கூட, எம்.எம்.டி.ஏ. வின் ஒப்புதல் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதால் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய இந்தப் பட்டாக்கள் அப்படிக் கொடுக்கப்படாமல் பல ஆண்டுகளாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, எம்.எம்.டி.ஏ. ஆக இருந்தாலும் சரி, அரசாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அரசினுடைய மேல்மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட பட்டாக்களை உடனடியாகக் கொடுக்கின்ற நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை பூவிருந்தவல்லியிலும் பல கிராமங்களில் இருக்கிறது. ஏழைகளுக்குப் பட்டாக்களைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களிடத்தில் மனுக்களைப் பெற்ற சில மாதங்களுக்குள்ளேயே கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கிராமப்பகுதிகளில் ஐந்து சென்ட் நிலத்தை அரசாங்கம் கொடுத்தது. இன்றைக்கு அந்த 5 சென்ட் என்பது மூன்று சென்டாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மூன்று சென்ட் நிலத்தை பட்டாவாக இலவசமாகக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், அந்த ஐந்து செண்டுகளில் மூன்று செண்டுகள் போக மீதியுள்ள இரண்டு செண்டுகளுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு ரீசனபிள் மார்க்கெட் வேல்யுவை நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு 5 சென்ட் நிலத்தைப் பட்டாவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

அதுமட்டுமல்லாமல், எங்கள் பகுதியிலே இன்றைக்கு திலத்திலே இருக்கின்ற பெரும்பகுதி வீடுகள் அரசாங்கத்தின் புறம்போக்கு நிலங்களில் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஏரியா என்று பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. பட்டாபிராம் பகுதி, அண்ணாநகர் ஆவடி போன்ற பல பகுதிகளில் ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஏரியா இருக்கிறது. அதில் பல பகுதிகளை ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்டு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களை லீஸ்-கம்-சேஸ் அக்ரிமெண்ட் என்ற முறையில் வாங்கி பட்டா கொடுக்கும் நேரத்தில் அது ரிசர்வ் பாரஸ்டாக இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்ற சிக்கலை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட் அவர்கள் அது ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஏரியா என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஏரியா முழுவதுமாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் ஒரு பகுதியிலே ஆவடியிலே ஹெவி வெகிகிள்ஸ் பேக்டரி இருக்கிறது. அது ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஏரியா என்று அரசினுடைய பதிவேட்டிலே இருக்கிறது. அதை நீக்கி பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

மேலும், இன்றைக்கு பாஸ் புக் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த பாஸ் புக் என்பது சட்டபூர்வமாக்கப்படாமல் இருப்பதால், அந்த பாஸ் புக்குக்கு ஒரு மதிப்பில்லாமல் இருக்கிறது. அந்த பாஸ்புக்கை உடனடியாக சட்டபூர்வமாகக் கொண்டுவரவேண்டும். இன்றைக்கு தாசில்தார் அவர்களிடத்திலே, கம்யூனிட்டி சர்ட்டிபிகேட், இன்கம் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்றால் அலைந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். உண்மையான மலைவாழ் மக்களாக இருந்தாலுங்கூட, இன்றைக்கு எங்கள் பகுதியிலே காட்டு நாய்க்கர், கொண்டா ரெட்டி வகுப்பினர் அதில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று தாக்கீது அந்த அலுவலகத்தில் இருக்கிறது. ஆனால், பல பகுதிகளிலே இருந்து வேலைக்கு வந்து சேர்கின்றவர்கள், உண்மையான, காட்டு நாய்க்கராக இருந்தாலும், கொண்டா ரெட்டி ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட சான்றிதழ்கள் கிடைக்கவில்லை! ஆகவே, இந்த பாஸ் புத்தகங்கள் நிலத்தைப் பற்றிய விவரங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், எவ்வளவு வருமானம் உடையவர்கள் என்ற விவரம் இருக்கும் வகையிலே அந்த பாஸ் புத்தகம் அமைய வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

இன்றைக்கு தாசில்தார் அவர்களிடமிருந்து இன்கம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால், ரெவினயூ இன்ஸ் பெக்டர், கிராம அதிகாரி போன்றவர்கள் எல்லாம் ஆராய்ந்து

[திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1986 ஏப்ரல் 28]

பார்த்து, 10 நாட்களுக்குள் வேண்டுமென்றால், 2, 3 மாதங்கள் கழித்துதான் கொடுக்கிற நிலைமையிருக்கிறது. எனவே, பாஸ் புக்கில் அவர்களுடைய நிலங்களைப் பொறுத்து மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய கம்யூனிட்டி, மற்றும் வருமானத்தைக் குறிக்கின்ற வகையிலும் அமையவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

இன்றைக்குச் சிறு விவசாயிகள், குறு விவசாயிகள் அடையாளம் இல்லாமல் இருப்பதாலே, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய இலவச மின்சாரம் போன்றவை எல்லாம் கிடைக்காமல் தடைப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிறு விவசாயிகளுக்கும் பெரு விவசாயிகளுக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கணக்கெடுத்து, அடையாள அட்டை கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த அடையாள அட்டை கொடுப்பதாலே, அவர்கள் பெறக்கூடிய சலுகைகளை எளிதில் பெற முடியும்.

இன்றைக்கு நம்முடைய பகுதியிலே, இலவச நில அளவை மேம்பாடு திட்டம் என்ற திட்டத்திற்கு வகைசெய்யப்படுகிறது. நில அளவை முதலிலே இலவசம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு இப்பொழுது ரூ. 16-லிருந்து ரூ. 30 வரை செலுத்த வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. இது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று தெரியவில்லை. அப்படி என்றால், இலவசம் என்ற அந்த நில அளவை மேம்பாடு திட்டத்தை, உண்மையாக, இலவசமாகச் செய்யும் நிலைமையை அரசு உருவாக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட், இனாம் அபாலிஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. அந்த ஆக்டுகளிலே பல பட்டா நிலங்கள் கூட, புறம்போக்கு நிலங்களாக அறிவிக்கப்பட்டு, அந்த விவசாய மக்கள், அதுகுறித்து, ஏ.எஸ்.ஓ., எஸ்.ஓ. விடம் சென்று முறையீடு செய்யாத காரணத்தாலே, இன்றைக்குக் கூட புறம்போக்கு நிலங்களாகவே இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டம் அரசு வைத்திருந்தாலுங்கூட இந்த மாற்றுத் திட்டத்தின்மூலமாக, இன்றைக்குப் பட்டா பெறுகின்றவர்கள் கூட, குறைவாக இருக்கிறார்கள். எனவே, நில அளவை மேம்பாடு திட்டத்திலே இருக்கிற சீர்கேடுகளைப் போக்கி, அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா வழங்குகின்ற ஒரு நிலைமையை அரசு அறிவிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு நகர்ப்புற நில அளவையில், டவுன் சர்வே என்று சொல்கின்ற டவுன் சர்வே செய்யப்படாததாலே, பல இடங்களிலே சாலைகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமுதாய நிலங்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்குச் சமூக

[1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

நிலம், சாலை நிலம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, லான்ட் என்க்ரோச்மென்ட் செக்ஷன், 7, 6, 5 பிரிவுகளின்கீழ் தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கின்றதே தவிர, அவர்களை வெகு சீக்கிரமாகக் காலி செய்வதற்கேற்ற வகையில் போதுமான நடவடிக்கை இல்லை. இன்றைக்கு எப்படி காட்டு இலாகா நிலத்திலே ஆக்கிரமிப்பு செய்தால், அது ஒரு குற்றமாக கருதப்பட்டு, பிராசிக்யூஷன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதோ, அதே வகையில், இந்தச் சமுதாய நிலங்கள், முக்கியமான அரசு நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டால்கூட, குற்றமாகக் கருதி, பிராசிக்யூஷன் செய்கிற அளவிலே, லான்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் திருத்தப்பட வேண்டும்.

1950ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டம், சமுதாய நலத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை. எனவே நாவலர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இதில் புகுத்தி நல்ல முறையிலே இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். என்னுடைய நகரத்தில் இருக்கின்ற பகுதிகளில் அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் விதிக்கப்படுகிறது. அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் விதிக்கப்படுகின்ற நேரங்களில் விவசாயிகள் புஞ்சை நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த புஞ்சை நிலங்களில் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மின்காய் போன்ற புஞ்சை பயிர்கள் பயிரிட்டு மீதி 6 மாதங்கள் கரம்பாக இருக்கிறது. அது கரம்பாக இருப்பதனால் இன்றைக்கு அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் விதித்த சில வருடத்திலே அந்த விவசாய நிலம் அர்பன் லேண்ட் சீலிங்கிற்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. அதனால் இன்றைக்கு பல விவசாயிகள் உண்மையிலேயே விவசாயம் செய்தும்கூட அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் விதிக்கப்படுகின்ற கொடுமைக்கும், அர்பன் லேண்ட் சீலிங்கிற்கு உட்படுத்தப்படுகின்ற கொடுமைக்கும் ஆளாகிறார்கள். எனவே அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ், அர்பன் லேண்ட் சீலிங் போன்றவைகளை ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்ப திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டும். இன்றைக்கு அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸிலே அர்பன் லேண்ட் என்பதற்கு ஒரு டெபனிஷன் இருக்கிறது. இதுதான் அர்பன் லேண்ட் என்பதை கண்டிப்பாக வரையரைப்படுத்த வேண்டும். அர்பன் லேண்ட் தவிர மற்ற புஞ்சை நிலங்களுக்கு எல்லாம் அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் கட்டுகின்ற நிலைமைகள் வரும். எனவே உண்மையான விவசாயிகளை காப்பாற்றியாக வேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்த அர்பன் லேண்ட் டாக்ஸ் மூலமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் முக்கியமாக ஏழை ஆதிதிராவிட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், படிப்பு அறிவில்லாத சிறிய விவசாயிகள் ஆகும். எனவே இந்த மாறுதலை கொண்டுவர வேண்டும்.

[திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா] [1986 ஏப்ரல் 28]

இன்றைக்கு நாம் ஜில்லா என்றும், தாலுக்கா என்றும், பிரிக்கா என்றும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மொகலாயர் காலத்திலிருந்து இந்த முறைதான் இன்றைக்கும் கையாளப்படுகிறது. அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த நிலப் பதிவேடுகள் தான் இன்றைக்கும் நம்முடைய தாலுக்காக்களில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு நிலத்திற்கு கிஸ்தி கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்கு 16 பதிவேடுகள் இருக்கின்றன. இந்த 16 பதிவேடுகளில் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை இருப்பதால் ஒரு பதிவேட்டில் ஏதாவது ஒரு தவறு நடந்தால் கூட இந்த விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தப் பதிவேடுகளில் குறிப்பிடுகின்றபோது பல தவறுகள் நேரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தப் பதிவேடுகளை குறைத்து விஞ்ஞான ரீதியாக ஒரே பதிவேடாக ஆக்க வேண்டும். அடங்கல், சிட்டா சார் பதிவேடு இவற்றை குறைப்பதால் இந்த அதிகாரிகளுடைய சுரண்டலிலிருந்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற முடியும்.

மேலும் எங்களுடைய பகுதியிலே முன்னாள் இராணுவ வீரர்களுக்கு நிலம் பங்கிட்டுத்தரக் கூடும்பாக்கம் கிராமத்தில் ஒரு சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1945 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 6 ஏக்கர் காட்டிலாக்கா நிலத்தை அவர்கள் செப்பனிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்திற்கு அரசாங்கத்தினால் பட்டா கொடுக்க இயலாது என்றார்கள். 3½ ஏக்கர் புஞ்சை, ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வைத்துதான் கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். நாம் 4½ ஏக்கர் நிலம் போதும் என்று சொல்லி அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்களிடமும், அரசிடமும் சொல்லி வழங்கக்கூடிய நிலைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்காமல், அந்த பட்டா கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் 1945 லிருந்து கஷ்டப்பட்டு செப்பனிட்டு நிலத்தை புதியதாக வந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு கொடுத்து விட்டு, இவர்களுக்கு கொடுக்காத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இதனை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-20)

பல இராணுவ வீரர்கள் இன்றைக்கு எங்களுடைய பகுதிகளில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பட்டா கொடுப்பதில் 1976 அக்டோபர் மாதத்திற்கு முன்பு இருப்பவர்களுக்குத்தான் பட்டா கொடுக்க முடியும் என்று ஒரு ஜி.ஓ. இருக்கிறது. அதனால் பலர் பல இடங்களில் பல வருடத்திற்கு முன்பாக வீடு கட்டியிருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு பட்டா கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அந்த ஜி.ஓ.-வைத் தளர்த்தி 1980, 1981 ஆம் ஆண்டுகளில் அந்த

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. ஜி. ஆனந்த கிருஷ்ணா]

நிலத்தில் இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கும் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை முன் வைக்க வாய்ப்பு தந்தமைக்காக முதலிலே நான் நன்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் வருவாய்த்துறையின் மூலம் பல சமுதாய நீதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், காலம், காலமாக தீர்க்கப்படாமல் சமுதாயத்தில் மண்டிக் கிடந்த அழுக்கை நீக்குவதைப் பொறுத்தவரையில், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு முயற்சி எடுத்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இவ்வாறு சமுதாயத்தில் மண்டிக் கிடக்கிற அழுக்குகளை நீக்க முடியும் என்பதை பொறுத்தவரையில் புரட்சித் தலைவரின் அரசுதான் முனைந்தி செயல்பட்டு முதல்முறையாக அதனைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மன்னர் மானியம் ஒழிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலும் கிராமங்களிலே மன்னர்களாக இருந்த மணியக்காரர்கள் ஒழிக்கப்பட்ட பின்னால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சில குறைபாடுகள் உடையவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்ற திட்டம் சாதாரணத் திட்டம் அல்ல; பல காலம் பலராலும் எண்ணப்பட்டு, அச்சப்பட்டு, அச்சப்பட்டு தாங்களாகவே ஒதுக்கி வைத்துவிட்ட திட்டமாகும். ஆனால் அந்த மணியக்காரர்களை ஒழித்து, அதாவது கிராமப்புறங்களில் இருந்த மிராசுகள் ஆட்சி முறையை ஒழிக்கின்ற காரியத்தைச் செய்தது புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அந்தத் திட்டத்தின் காரணத்தால்தான் மிகப்பெரிய சமுதாய நீதி ஏற்படுத்தப்பட்டு அதே நேரத்தில் ஆதி திராவிட மக்களும் கூட மணியக்காரர்களாகவும், கணக்குப் பிள்ளைகளாகவும் இந்த நாட்டிலே பதவிக்கு வர முடிந்தது என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 18 சதவீதம் ஆதிதிராவிட மக்கள் மணியக்காரர்களாகவும், கணக்குப் பிள்ளையாகவும் இருக்கிறார்கள். அது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு ஏற்படுத்தித் தந்த நீதி என்பதையும் சமுதாயத்திலே மண்டிக் கிடந்த அழுக்கை இந்த அரசு நீக்கியது என்பதையும் இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1986 ஏப்ரல் 28]

வருவாய்த்துறையிலேயும் ஒரு சீர்திருத்தம் செய்வது பற்றிப் பலகாலம் பேசப்பட்டு வந்தது. ரெவின்யூ போர்ட் என்பது ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் அவர்களுடைய அதிகாரத்தினை நிலை நாட்டிக்கொள்வதற்காக, வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்காக, அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ரெவின்யூ போர்ட் என்பது எத்தனையோ பேர்களால் காலங்காலமாக சொல்லப்பட்டு வந்தாலும், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் ஒழிக்கப்பட்டு அது இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உள்ள துறையாக ஆகி இருக்கிறது. அப்படி ரெவின்யூ போர்ட் என்பது ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டாலும் அதிலே தொடர்ந்து பல சீரமைப்புகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. கமிஷனர் தலைமையிலே இருக்கிற நிர்வாகத்தை அரசு துறையிலே இருக்கிற செயலாளருடைய தலைமையிலே கொண்டு வர வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அரசு பலமுறை பரிசீலித்து அவ்வப்போது அதற்கான வகையிலே மாறுதல்களைச் செய்து வருகிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ரெவின்யூ போர்ட் ஒழிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் நிர்வாகத்திலே நாம் எளிதாக விரைவாக இந்த வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் காரியங்களை ஆற்ற முடியும் என்ற பரந்த எதிர்பார்ப்பு வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட இன்னும் கமிஷனராக இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வருவாய்த் துறையிலே இருந்தாலும் சரி, மற்ற துறைகளின் ஆணையாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அதேபோக்குதான் இன்னும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு இன்னும் வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். அரசினுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்ற அது விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டிலே இருந்த நிலைமைகளை எல்லாம் முற்றிலுமாக மாற்றுவதற்கு நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாகத் திறமையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். தாமதத்தைத் குறைக்க வேண்டும் என்ற வகையில் தான் மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகுதான் மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பெரிய மாவட்டங்களாக இருப்பவைகளைப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற வகையில் தீர்மானிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட பின்னாலும், இன்னும் கூட அதிக நிர்வாகச் சுமையுள்ள மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைத் தாங்கி இருக்கிற இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே புதிதாக அமைய இருக்கின்ற மாவட்டங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. சின்னராசு]

அப்படி எதையும் மக்களுக்காக சமுதாயத்திற்காக நாம் செய்ய வேண்டும் என்று கடந்த காலத்தில் ஆண்டவர்கள் எண்ணத் தவறிய காரணத்தினால், அப்படி மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய சமுதாயப் பணிகளை ஆற்ற மறந்த காரணத்தினால், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடுதலாக அந்தப் பணிகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் கூட கேட்டார்கள். வறட்சியில் 5 ஆயிரம் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்படும் என்று சொன்னீர்களே, மூவாயிரம் தானே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, மீதி இரண்டாயிரம் எங்கே என்று கேட்டார்கள்.

சாதாரணமாக நம்முடைய கிராமப் பகுதிகளிலே சொல்வார்கள், என்றும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு தாய் பிச்சை கொடுக்கவில்லை என்றால் “எப்போதும் கொடுக்காத மகராசிதான் எப்போதுமே கொடுக்க மாட்டான், என்றும் கொடுக்கக்கூடிய சண்டாளி இன்றைக்கு ஏனோ கொடுக்கவில்லை” என்றும் சொல்லுவார்கள்.

அதுபோல நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்றும் கொடுக்கக்கூடியவர்கள். அப்படி என்றும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்து ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்ட காலத்திலே எதையுமே கொடுக்க மறுத்தவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் காலத்திலும் நாட்டில் வறட்சி நிலவியது. அப்போது ஒரு ஆண்டிற்கு 500 போர்வெல்கள், குழாய்க் கிணறுகள் போட்டிருந்தாலும் கூட, கிட்டத்தட்ட அவர்களுடைய ஆட்சியில், வறட்சிக் காலத்தில் குறைந்தது 2,500 போர்வெல்களையாவது போட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி போட்டிருந்தால் மீதம் இருக்கிற 2,500 போர்வெல்களை இந்த ஆண்டில் மிக எளிதாக நிறைவேற்றி இருக்க முடியும். ஆகவே அப்படி தாங்கள் ஆண்ட காலத்தில் மக்களுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய பணிகளை மறந்தவர்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியிலே மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய சமுதாயப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படவே இல்லை என்று பேசுவது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி உள்ளதாக இருக்கிறதே ஒழிய, அறிவுபூர்வமாக ஏற்புடையதாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மனுநீதி திட்டம், மாஸ் கான்டாக்ட ப்ரோக்கிராம், என்ற பெயரில் அந்த திட்டம் இப்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நேரிடையாக கிராமங்களுக்குச் சென்று ஒரு இடத்தில் கிராமச் சாவடியில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களின் குறைகளை கேட்கக் கூடிய அளவிற்கு மனுநீதி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அவைகள் முழு அளவிற்கு தீர்க்கப்படவில்லை என்றாலும் கூட, மக்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை நேரில் சந்தித்து குறைகளை சொல்ல முடியும் என்ற

[திரு. மா. சின்னராசு] [1986 ஏப்ரல் 28]

நிலையை, இதோ மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் என்றாலே சுலபமாக அனுக முடியாதவர்கள் என்ற நிலைமை மாறி, வருவாய்த் துறையின் பல்வேறு அதிகாரிகளும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், வட்ட ஆட்சியர், வட்ட துணை ஆட்சியர், வருவாய் வட்ட அதிகாரிகள் ஆகிய எல்லோரும், அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் கூட அல்ல, அவர்கள் மக்கள் இருக்கிற இடத்திற்கே சென்று குறைகளைக் கேட்கும் வகையில் அந்தத் துறை மூலம் ஒரு நிலைமை உருவாகியிருப்பது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆண்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல அந்தத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய பணியாளர்கள் அரசு ஊழியர்கள் இன்றைக்கு அவர்கள் எதிர் பார்க்கக் கூடிய அளவிற்கு எல்லாம் நன்மைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. கிராமப்பகுதிகளிலே வாழுகின்ற ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் சூளுக்கு, வருவாய் வட்ட அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் பணிபுரியக் கூடிய அலுவலகத்தோடு இணைந்த குடியிருப்புகளை கட்ட வேண்டும் என்று பல ஆண்டுக்காலமாக சொல்லப்பட்டு வந்ததை, நிறைவேற்றி இன்று எல்லா இடங்களிலும் குடியிருப்புகளோடு அமைந்திருக்கிற அலுவலகங்கள் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள்.

காலம் காலமாக நிறைவேற்றப்படாத இதுபோன்ற பணிகளை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தான் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்தத் துறை இந்த 8 ஆண்டுகளில் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் என்னென்ன வேலை பளு இருந்தது, பணிகளை விரைவுபடுத்த என்னென்ன கோப்பு மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும், என்னென்ன வகைகளில் அவைகளைப் பிரிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பல பணிகள் வேறு எந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. மிகப் பெரிய தாலுக்காக்களையெல்லாம் பிரித்து வருகிறோம். கோயம்புத்தூர் தாலுக்காவைப் பற்றி பலமுறை நான் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். 4 தாலுக்காக்களில் உள்ள மக்கள் தொகைக்கு மேல் இந்த கோயம்புத்தூர் தாலுக்காவில் இருக்கிறது. கோவை மாநகராட்சிப் பகுதியில் இருக்கிற சுமார் 10 லட்சம் மக்களோடு, சுற்றிலும் இருக்கிற 5 பிரிக்காக்களும் அதைச் சுற்றி இருக்கிற பகுதிகளும் இந்த ஒரே தாலுக்காவில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால், ஒரு கம்யூனிட்டி சர்டிபிகேட் கொடுப்பது என்றாலும் கூட, அங்குள்ள தாசில்தார்களால் டெபுடி தாசில்தார்களால் கையெழுத்து போட முடியாத அளவுக்கு வேலைப் பளுவினால் அன்றாடப் பிரச்சினைகளே தேங்கி இருக்கின்றன. அத்தோடு அது மாவட்ட தலைநகராக இருக்கிற காரணத்தால் வி. ஜி. பி-க்கள்

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. மா. சின்னராசு]

வந்து போகக்கூடிய இடமாக, வெளி மாநிலத்திலிருந்தும் பல அமைச்சர்கள் வந்து போகக்கூடிய இடமாக இருப்பதால், அங்குள்ள தாசில்தார்களுக்கும், மற்ற ரெவின்யூ துறை அதிகாரிகளுக்கும் உள்ள வேலை பளு சாதாரணமானது அல்ல.

எத்தனையோ மாவட்டங்களைப் பிரித்து புதிய மாவட்டங்கள் உண்டாக்குகிற இந்த நேரத்தில் கோயம்புத்தூர் தாலுக்காவை பிரிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கோயம்புத்தூர் தாலுக்கா பரப்பளவில் மட்டுமல்லாமல், மக்கள் தொகையிலும் மிகப் பெரியது. அத்தோடு கோவை தாலுக்காவை பொறுத்த வரையில் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே அதைப் பிரிப்பதற்கான பரிந்துரையை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயே தீர்மானமாக போட்டு நிறைவேற்றி அரசாங்கத்தில் பரிசீலனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தில் முன்னாள் வருவாய் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக அது குறித்து பரிசீலித்து சாதகமாக முடிவு எடுக்கப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலும் கூட, ஏனோ அது அப்படியே இருந்து வருகிறது என்பதை நினைவு கூர்ந்து, கோயம்புத்தூர் தாலுக்காவை, ஏற்கெனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் பரிந்துரை செய்தது போல் வடக்கு, தெற்கு என்று இரண்டு தாலுக்காக்களாக பிரித்துத் தர வேண்டும். அதற்கான அறிவிப்பை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அதேபோல இன்றைக்கு மாவட்ட நிர்வாகத்தில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தும், இன்னும் நாம் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பல இருக்கின்றன. அம்புரோஸ் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளில் நாம் பெரும்பாலானவற்றை நிறைவேற்றி விட்டோம் என்றாலும் மக்களுக்கு நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற தாமதத்தைக் குறைப்பதற்கு வளர்ச்சித் துறையென்றும், ரெவின்யூ துறையென்றும் இரண்டாக இருக்கும் நிர்வாகத்தை ஒன்றாக ஆக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு மேலே டிவிஷனல் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அதற்கு மேலே கலெக்ட்ரேட் (மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்) அலுவலகம் இருக்கிறது. காலப்போக்கில் இதை நாம் ரெவின்யூ துறையை வளர்ச்சி அங்கங்களோடு இணைத்து பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்களை ரெவின்யூ அலுவலகத்தோடு இணைத்து இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்குவதன் மூலம் நாம் நிர்வாகச் செலவுகளை பலவிதத்திலும் குறைக்க முடியும். ஒரே நேரத்தில் எல்லா தேவைகளையும் மக்களுக்கு ஒரே இடத்தில் நிறைவேற்றுகிற அளவிற்கு தாலுக்காவின் அளவு குறைக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவில் ஒரு தாலுக்கா என்ற அடிப்படையில் நிர்வாகச் செலவை குறைக்க முடியும்.

[திரு. மர். சின்னராசு]

[1986 ஏப்ரல் 28]

அதே நேரத்தில் மக்களுக்கான பணிகளையும் விரைந்து நாம் செய்ய முடியும். தாலுக்கா அலுவலகங்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்களையும் இணைத்து ஒரே அதிகாரியின்கீழ் இரண்டு பணிகளையும் வளர்ச்சிப் பணியானாலும், வருவாய் பணியானாலும், செய்யக் கூடிய அளவிற்கு மிகப் பெரிய மாறுதலை செய்வது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

வளர்ச்சி மன்ற அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட போது, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டபோது, இது எண்ணப்பட்ட கருத்தாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதேபோல மாவட்ட அளவில், கோட்ட அளவில் ஆர். டி. ஒ., டி. டி. ஒ. என்று இருப்பதை இணைத்து ஒரே அதிகாரியின்கீழ் கொண்டு வந்தால் மாவட்டத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவில், கோட்ட அளவில், மாவட்ட அளவில் மூன்று படிக்களாக ஒரு நிர்வாகத்தை வளர்ச்சிப் பணிக்கென்று ஒன்றும், வருவாய் துறைக்கென்று ஒன்றும் இல்லாமல் ஒரே அறையின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதை நிண்டகால திட்டமாக எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட இது மக்களுக்குத் தேவையான அவசியமான ஒன்று என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் நடக்கின்றன. மாவட்ட அளவிலான வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் நடக்கின்றன. இந்த வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் ஆலோசனைக் கூட்டங்களாக கூட இன்றைக்கு செயல்படுவதில்லை. வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் வருகிறார்கள். அங்கே கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் உட்கார்ந்து மாவட்ட அளவிலான தேவையான திட்டங்களைப் பற்றியும், திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதைப் பற்றியும், அதிக அளவில் விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் குழுக்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையின்கீழ் இயங்குகின்றன. அந்தக் குழுக்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைத் தந்து அவைகள் சிறந்த முறையில் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதை கண்காணிப்பதற்கு அந்த மன்றங்களைப் பயன்படுத்தலாம். அந்த மன்றங்களின் ஆலோசனைகள் நிச்சயமாக அரசினுடைய பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்கிற நம்பிக்கை அந்த வளர்ச்சி மன்றக் குழுக்களில் பணியாற்றுகின்ற பொது நல ஊழியர்களுக்கு ஏற்படுகிற வகையில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் கூடுதல் அதிகாரங்களுக்கு தேவையான அளவிற்கு நடைமுறையில் மாறுதல்களைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. மா. சின்னராசு]

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மாதத்தின் 30 நாட்களிலும் நிர்வாகப் பணிகளைத் தான் செய்து வருகிறார்கள். ஸ்டேச்சுடரி மீட்டிங்ஸ், சட்டப்பூர்வமான நிர்வாகப் பணிகள், மற்றும் அவர் நீதிபதியாகவோ அல்லது தலைமை தாங்கி உட்கார வேண்டிய மீட்டிங்குகளையோ நடத்துவதிலேயே அவருடைய நேரம் சென்று விடுகிறது. ஆகவே வளர்ச்சிப் பணிகளை முழு அளவிற்கு பார்ப்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு இன்றைக்கு இருக்கிற பணிமுறைகளில் 30 நாட்களும் போதாது. ஆகவே மாவட்ட வளர்ச்சிப் பணிகளைப் பார்ப்பதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இணையாக ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் என்று ஒருவரை நியமிப்பது குறித்தும் அரசு பரிசீலனை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது பழைய காலம் மாதிரியில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களில் கோடிக்கணக்கிலே ரூபாயை மாவட்ட வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு ஒதுக்குகிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவருடைய நேரத்தை ஸ்டேச்சுடரி மீட்டிங்ஸ்ஸில் செலவிட முடியுமே தவிர, மற்ற பணிகளுக்கு அவருக்கு நேரம் இருப்பதில்லை. இதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த மற்றொரு அதிகாரியை வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கான அதிகாரியாக மாவட்ட அளவில் நியமித்து, ரெவின்யூ துறை, வளர்ச்சித் துறை என்று இருப்பதை ஒன்றாக இணைத்து, இந்த இரண்டு அதிகாரிகள் மூலம் பணிகளை பகிர்ந்து செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இறுதியாக வறட்சிப் பணிகள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது நிரந்தரமாக வறட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியாகும். நமக்கு எந்த ஆண்டிலும் வறட்சி இருக்காது என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு திட்டம் வேண்டும். அப்போது தான் வறட்சியைப் போக்க முடியும் என்பது என்னுடைய பணிவான கருத்து. அதற்குக் கூடுதலாக நீர் ஆதாரங்களை ஆராய வேண்டும். கேரளாவில் மேற்கு நோக்கி பாயும் நதிகளை திருப்புவதன் மூலமும், இருக்கிற நீரை மிச்சப்படுத்தியும், கசிவுநீர்க் குட்டைகளை ஏற்படுத்தியும் ஓரளவிற்கு மேட்டுப்பாளையம், அவ்நாசி, பல்லடம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கிற வறட்சி நிலைமையைப் போக்கி, குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாடு இல்லாத பகுதியாக ஆக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதிக அளவில் கசிவுநீர்க் குட்டைகளை அமைப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்கு பிரத்யேகமாக அதனுடைய நிலைமையைக் கருதி அதிக நிதியொதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1986 ஏப்ரல் 28]

ஆக நதி நீர்த் திட்டங்கள் மூலமும், அதேபோல் நிரந்தரத் திட்டங்கள் மூலமும், நிரந்தரமாக வறட்சிப் பகுதிகளை நீக்குவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில சீர்திருத்தத்தை பாறுத்தவரையிலும் நான் பல முறை இங்கே வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். இந்த குத்தகை தாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அதிலே இருக்கிற ஒரு குறையை இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்தச் சட்டத்தை பொறுத்த அளவில் நாம் இங்கே அனைத்துக் கட்சிக் காரர்களும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறோம். குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்கான சட்டத்தை எல்லோரும் ஆதரித்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கிற ஒரு தனி மனிதனுக்கு இழைக்கப்பட்டு இருக்கிற அநீதியைப் பற்றி நாம் அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை. சாதாரணமாக 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற சாதாரண விவசாயி அல்லது விதவைப் பெண்ணாக இருந்து, தான் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள், தன்னுடைய நிலத்தை, ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக குத்தகைக்கு கொடுத்து விட்டால், மீண்டும் அவர்கள் பெற முடியாது என்பது இன்றைக்கு உள்ள சட்டம். குத்தகையாவது அவர்கள் பெற முடியுமா என்றால், ஆண்டுக்காண்டு அதையும் நாம் தள்ளி வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்கு நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். குத்தகை கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக, யாருமே இன்று அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற முடியாது. அப்படி சட்டப் பாதுகாப்பு குத்தகைதாரர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் குத்தகைக்கு கொடுத்துவிட்டு தனக்கு வேறு வழியே இல்லை, வாய்ப்பே இல்லை, வாழ்வதற்கு வழியில்லை என்று பிச்சை எடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்க கூடிய நிலச்சுவாந்தாரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு பெயர்தான் லேண்ட் லார்ட். 2 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டு, அந்த 2 ஏக்கரை ஒருவர் கையிலே கொடுத்துவிட்டு, அதைச் சாகுபடி செய்யக்கூட வழியில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர் எப்படி லேண்ட் லார்டாக ஆக முடியும்? பெயர் இருக்கிற காரணத்தாலே அவர்கள் ஏதோ ஒரு பெரிய மிராச்தாரராக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை நிச்சயமாக யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977-ல் தேர்தல் பிரச்சாரத்தை துவக்கியபோது, எங்கள் ஊரிலே பேசுகிறபோது, கோயம்புத்தூரிலே சொன்னார்கள். 'ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்திலே இருப்பவர் தன்னுடைய உத்தியோகத்தின் காரணமாக தன்னுடைய நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு, உத்தியோகம் முடிந்து மீண்டும் தன்னுடைய ஊருக்கு வந்து, தன்னுடைய குழந்தைகளுக்கு அந்த நிலத்தை சாகுபடி செய்து வாழ்வு அளிக்கலாம் என்று நினைக்க

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. மா. சின்னராசு]

கிறபோது, அவனுக்கு அந்த உரிமை கிடையாது என்றால் இது என்ன நீதி' என்று கேட்டார்கள். அதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவு கூற விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக சமுதாயத் திற்கு அளிக்கக்கூடிய நீதியாக இருக்காது. எனவே இந்தச் சட்டத்தை நாம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்த குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு என்கிறபோது, நில உடைமையாளர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ குத்தகைக்கு கொடுத்து அந்த நிலத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்பவர்கள் அவர்களுக்கும் டாது காப்பு வேண்டும். தன்னுடைய சொந்த நிலத்தை சாகுபடிக்கு என்று கேட்கிறபோது, அல்லது அவர்களுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றாலும்கூட, அந்த பணத்தை வைத்து அவர்கள் வாழ முடியாது, நாம் கொடுக்கிற பணத்தை வாங்கி அவர்கள் வாழ முடியாது. நாட்டிலே வேலை வாய்ப்புக்கு நாம் அவர்களுக்கு உறுதி சொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்த நேரத்திலே குத்தகை பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நிச்சயமாக மறுபரிசீலனைக்கு, சமுதாய நீதிகான மறுபரிசீலனைக்கு நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதிலே கட்டு மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்த நீதியை ஏற்படுத்துவதற்கு மாற்ற உறுப்பினர் அனைவரும் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்தி, கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை விரிவாக விவாதம் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான கோரிக்கை. ஆனால் நமக்கு எப்போதுமே நேரம் பத்தாது நாம் போய்க் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போது இதற்கும் இதே கதைதான். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளன. கிராம நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் முன்காலத்திலே இருந்த மணியக்காரர்கள், பரம்பரை முறை ஒழிக்கப்பட்டு கிராம அலுவலர்கள் என்று கிட்டத்தட்ட 12,500 பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டு அந்த நிர்வாகம் கொஞ்சம் சீரமைக்கப்பட்டு உள்ளது உண்மை. ஆனால் அவர்களுடைய வேலைகளைப் பற்றி அரசு தொடர்ந்து ஆராயவேண்டியுள்ளது. அவர்களில் புதியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நடத்துகிறார்களா? ஏழை மக்களுக்கு அடிமட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு செய்யவேண்டிய பல கடமைகளை அவர்கள் ஆற்றவேண்டியுள்ளது. அதற்கு அவர்களுடைய காரியாலயங்கள் செயல்படக் கூடிய இடங்கள் இந்த மக்களால் அவர்களுடைய with n r each என்று சொல்வோமே, அவர்கள் எட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய இடங்களில் அவர்களுடைய காரியாலயங்கள் இருக்கவேண்டும். மைய

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 ஏப்ரல் 28]

மான இடத்திலே இருந்து அவர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்பது முக்கியமான அம்சமாகும். சாதாரணமாக சிறு சிறு சர்ட்டிபிகேட்டுகள் எல்லாம் அத்தாட்சிகள் எல்லாம் பெறுவதற்கு அவர்களைப் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதிலே பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று மக்களிடமிருந்து நமக்கு பல பிரச்சனைகள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் அவ்வப்போது அரசு ஆராய்வதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இதை மாற்றியமைத்து இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதேமாதிரி நிர்வாகத் துறையிலே திரு. அம்பூரோஸ் அவர்களுடைய கமிட்டியினுடைய ஆலோசனைகள், பெருவாரியான ஆலோசனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்று இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1,098 பிரக்காக்கள், 167 வட்டங்கள், 57 விவசாய வருவாய் கோட்டங்கள் இந்த அளவுக்குச் சில விரிவான அளவுக்கு பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தி நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்தக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த விஸ்தரிப்பு கொஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மை. அதிகப்படியான பிரக்காக்களும், வருவாய் கோட்டங்களும், வட்டங்களும், உருவாக்கப்பட்டது உண்மை. ஆனால் இன்னும் பல இடங்களிலே பழைய நிலைமைகளே நீடிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று தான் நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் குறிப்பிட்டது.

அதேமாதிரி கோவை மாவட்டத்திலே பல்லடம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் அதனுடைய தலைமையகம் இருப்பது வேறு இடத்திலே. அந்த தாலுக்கா ஒரு வறண்ட தாலுக்கா. விரிவான தாலுக்கா. அதற்கும் அதனுடைய தலைமையகம் இருக்கின்ற இடத்திற்கும் எட்டிப்பிடிக்கமுடியாத எண்ணற்ற கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பல இடங்கள், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன. அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து பிரித்து அமைப்பதற்கு இருக்கும்படியான இடங்களை இன்னும் வட்டங்களாக அதேமாதிரி வருவாய் கோட்டங்கள் கூட அதிகப்படுத்தும்படியான முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுக்கு

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

அவ்வப்போது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அது உதவியாக இருக்கும். அதே மாதிரி பிரச்சனைகள் தீர்வதற்கு, கால தாமதத்வதக் குறைக்க வேண்டும். தாமதமே ஏற்படாது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இந்தத் தாமதம் குறைக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுதெல்லாம், விவசாயிகள் அல்லது வேறு விதமான பொது மக்கள் தங்களுடைய பிரச்சனைகள்—இந்த வருவாய்த்துறையின் மூலம் தீர்க்கப்படவேண்டிய பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன—இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய காலம் ரொம்ப அதிகப்படியானது. சில சமயங்களில், சில பிரச்சனைகள் வருஷக் கணக்கில் கூட தீர்க்கப்பட முடியாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவற்றிலே இன்னும் நல்ல முறையில் வேகமாக தீர்வு காண்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த முறை, கடுமையான வறட்சி நிலை. இயற்கை இடர்ப்பாடுகளைப்பற்றி இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலே விளக்கமாகப் பல விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கடுமையான வறட்சி நிலை. அதிலும் நான் இருக்கிற கோவை மாவட்டம் என்பது, எப்போதும் வறட்சி நிலை என்பது சரியானது. போன வருடம் கூட சரியான மழை இல்லை. 84லிலே குறைவான மழை. 85 நவம்பரிலே கடலோர மாவட்டங்களிலேயெல்லாம் புயல் காற்று, வெள்ளம். அந்த மாவட்டங்களில் 5 மாவட்டங்களிலே 246 பேர்கள் உயிர் துறந்தனர். பல்லாயிரக்கணக்கான குடிசைகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. அதே மாதிரி, ஆடு மாடுகள் ஏராளமாக உயிர் துறந்தன. இப்படிப்பட்ட கடும் சேதம் இந்த வெள்ளத்தால் ஏற்பட்டது என்பது உண்மை. அதற்காக அரசு பெரும் தொகை செலவழிக்க வேண்டியது வந்தது. ஆனால் மத்திய சர்க்காருடைய உதவி இந்த மாதிரி, கொடுமையான நிலைமை ஏற்படும்போது போதிய உதவி கிடைப்பதில்லை, காலா காலத்தில் கிடைப்பதில்லை என்பதும் உண்மை. இவைகளெல்லாம் நாம் எதிர்பாராத முறையில் வரக்கூடிய நாச நஷ்டங்கள். என்னைக் கேட்டால் இதற்கு மத்திய சர்க்கார் முழு உதவி தந்து நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம். மாநில அரசு இப்படி பணத்தை டூராவையும் செலவு செய்வதென்பது சாத்தியமல்ல. ஆகவே இதனால் மக்கள் பெரும் துன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். இது பல சந்தர்ப்பங்களில் தொடர்ச்சியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு சில முடிவான நிலைமைகளை உண்டாக்குவதற்கு என்ன வழி? புயல் காற்றை நாம் தடுத்திருந்துத் முடியாது. அதனாலே ஏற்படக்கூடிய வெள்ளச் சேதங்களைத் தடுப்பதற்கு, வெள்ளத் தடுப்பு போன்ற பல நடவடிக்கைகளில் ஆராய்ச்சிகள் தேவை. அதற்கு மாவட்ட நிர்வாகங்கள், வட்ட நிர்வாகங்களெல்லாம் தங்களுடைய அனுபவங்களையும் ஆழமாகப் பரிசீலித்து அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைகளாக வைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 ஏப்ரல் 28]

1986, இந்த வருஷம் வறட்சிதான் கடுமையாக உள்ளது. 1 மாதம் $1\frac{1}{2}$ மாதங்களுக்கு முன்னாலே இந்த வறட்சி ஆரம்பமாகிவிட்டது. பல கிராமங்களிலே குடிநீர் கிடைப்பதில்லை. கால்நடைகளைப் பற்றி சொல்லவே தேவையில்லை. ஏராளமான கால்நடைகளை இன்றைக்கு விவசாயிகள் விற்று விட்டுப் போகிறார்கள். அவர்கள், அவைகளுக்கு தண்ணீரும் தீவனமும் அளிக்க முடியாது. ஆகவே இந்தச் சபையிலே இந்த வறட்சியைப்பற்றி ஒரு தனி விவாதம் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் இந்த 'செஷன்' முடிவதற்குள்ளே, நிச்சயமாக விவாதம் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சேலம், பெரியார், கோவை, தர்மபுரி, நீலகிரி, நீலகிரி மாவட்டம் மலையாக இருப்பதால் தண்ணீர் இருக்கும் என்று எண்ணலாம். அங்கேயும் குடிநீர் பஞ்சம் இருக்கிறது. அதே போல் இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு போன்ற பல்வேறு மாவட்டங்கள் கடுமையான வறட்சியின் பிடிப்பில் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி நாம் ஒரு சரியான விவாதத்தை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த தண்ணீர் கஷ்டத்தை முதலில் தீர்ப்பதற்கு உண்டான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல விவசாயிகளுக்கு நிலம் ஒப்படை செய்வதுபற்றி இதில் ஒரு கணக்கு இருக்கிறது. நமக்கு ஒரு காம்ப்ரசன்ஸிவ் நிலசீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வந்து அதை உருவாக்கியும் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இந்த அரசு மட்டும் அல்ல. நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து இந்திய அரசு அடிப்படையில் நலிந்த மக்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக, சமுதாய மறு மலர்ச்சிக்காக அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய அந்த நில விநியோகம் செய்ய நிலபிரபுத்துவ சக்தியை உடைத்து எறிந்து மக்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு உண்டான ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கையை இந்திய அரசு கொண்டு வரவில்லை. அதையும் சொல்லி சொல்லி 38 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. நடக்கவில்லை. இங்கேயும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதுவும் நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போய் விட்டது. ஆனால் அதற்கு பிறகு இதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இந்த அரசுக்கு இல்லாமல் போய் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே திட்டவாட்டமான நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிலம் கொடுக்காமல் அடிப்படை சீர்திருத்தம் என்பது என்ன தான் கிராமங்களில் செய்தாலும் அது பழைய

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. கு. ரமணி]

கட்டிடத்திற்கு வெள்ளை அடிப்பது சுண்ணாம்பு அடிப்பதுபோல் தான் இருக்கும். நாம் சீர்திருத்தம் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லுவது. அடிப்படைய் பொருளாதாரத்தை நீங்கள் கிராமத்தில் கொடுத்தால் தான் நல்லது. இந்த நில பிரபுத்துவ சக்தியை நீங்கள் அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தேவை. இன்றைக்கு 5 ஆயிரம் பேருக்கு விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் நிலம் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அதுவும் கொஞ்சம் நிலம்தான். அதில் 1515 பேர் ஆதி திராவிடர்கள், 3351 பேர் மற்றவர்கள், இதர சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த அடிப்படையான சீர்திருத்தத்தை இந்த அரசு ஆலோசனை செய்து அடுத்த சட்டமன்ற கூட்டத் தொடருக்குள் ஒரு நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டா கொடுப்பதில் இங்கே லட்சக்கணக்கானவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பட்டா கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது அரசின் புறம்போக்கு நிலங்கள், அல்லது நத்தம் போன்ற இடங்கள். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் தான் அந்த பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாக அரசின் நிலத்திலே விவசாயம் செய்யக்கூடிய பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். 10 வருடம், 15 வருடம், 20 வருடமாக விவசாயம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பெரும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இதை நான் பல தடவை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஒப்புதல் கிடையாது. அரசு கடன் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு வழி இல்லை. காரணம் நிலம் அவர்களுக்குச் சொந்தம் இல்லை. இந்த நிலையில் விவசாயிகள் 15 வருடம், 20 வருடம், 25 வருடங்களாக விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு நீங்கள் பட்டா கொடுக்கும்போது இதைப் பற்றி ஒரு சரியான கணக்கை புள்ளி விவரம் எடுத்து பல ஆண்டுகாலமாக உழைத்துப்பயிர் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு பட்டா கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கான உடனடி நடவடிக்கை தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், வட்ட ஆட்சித் தலைவர் இவர்கள் எல்லாம் இருந்து நடத்தக்கூடிய நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன. மக்களுடைய குறைகளை தீர்ப்பதற்கு அடிமட்ட மக்களோடு தொடர்பு இல்லை. ஆகவே தொடர்பு ஏற்படுத்தி

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 ஏப்ரல் 28]

கொள்ள வேண்டும் என்று மாஸ் காண்டாக்ட் உண்டாக்கவேண்டும் என்று பேசி வருகிறோம். அது நல்ல வார்த்தை தான், பார்த்தால், ரொம்ப ஜனநாயக முறையாக தெரியும். இப்போது மனு நீதி நாள் என்று வைத்து இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொல்லும்போது மிகவும் அழகாகச் சொன்னார்கள். இது குறையைத் தீர்க்கும் நாள் அல்ல. இது குறையைக் கேட்கும் நாள். ஏதோ கொடுத்திருக்கின்ற விண்ணப்பங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அந்த விண்ணப்பங்களில் எத்தனை விண்ணப்பங்களுக்குப் பதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கு இதுவரை இந்த அரசாங்கத்திடம் எப்போதாவது கிடைத்தது உண்டா? அநேகமாக இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே அந்த விண்ணப்பங்கள் வாங்கப்படும். அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்கள் க்யூ விலே நின்று, இன்றைக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுப்பதற்கு வெறுப்படைந்திருக்கிறார்கள். மனு நீதியும் அல்ல. ஒரு ஜனநாயக முறையில் நடத்தக் கூடிய நடவடிக்கை என்று சொன்னால் கூட, அந்த நீதிக்கு அர்த்தம் இல்லாமல் போய் விடும். It will be its meaning. ஆகவே இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலையை மாற்றியமைப்பதற்கு என்ன வழி? ஜனங்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்தின் பேரிலும், உண்டு, இல்லை என்ற ஒரு நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுக்குச் சொல்லியாகவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-50)

உதாரணமாக சில பாங்குகளில் ஏழைப் பெண்களுக்கு, கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு விதவைப் பெண் இட்லி சுட்டு விற்பதற்குக் கடன் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டால், உடனே அந்தக் கலெக்டர் அந்த விண்ணப்பத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, சிலருக்கு அந்த பாங்குக்குப் போய் அவரை அணுகுங்கள் என்று அவர்களுக்கும் கடிதம், இவர்களுக்கும் கடிதம் போடுகிறார்கள். பாங்குக்குப் போனால், உனக்கு இட்லி சுட்டு விற்பதற்கான கடன் கிடையாதம்மா, போய்விட்டு வாம்மா என்று சொல்கிறார்கள். இல்லையென்று ரொம்ப சுலபமாகச் சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லி பல பேருடைய கடிதங்களை நானே திரும்பவும் கலெக்டருக்கு திருப்பி அனுப்பிக் கொடுத்தேன். அப்படிச் சொன்னால், திரும்ப இன்னொரு பாங்குக்குப் போகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், பாங்கினுடைய தயவுக்கும், கடைக்கண் கடாட்சத்திற்கும் நாம் பார்த்து நிற்கவேண்டும். இஷ்டம் இல்லையென்றால் இல்லை. இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். அது இல்லையென்றால், நாங்கள் கடன் கொடுக்கிறோம், ஏராளமான வசதிகள் செய்கிறோம் என்பதெல்லாம் வெறும் பேச்சோடு மட்டும் தான் நிற்கும்.

1983 ஏப்ரல் 28]

[திரு. கு. ரமணி]

அடுத்து குறைந்தபட்சக் கூலிபற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் சுருக்கமாக சில விஷயங்களைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். குறைந்த பட்ச கூலி என்பது எப்படிப்பட்ட கூலி? ஒரு தொழிலாளர் உழைப்பு மாட்டோடு போய் உழைப்பைச் செலுத்தினால் தான் ரூ. 18 கூலி. நான் கேட்கிறேன். இதை ஒரு கூலி என்று எப்படிச் செ.ல்ல முடியும்? அதுவும் இன்றைக்கு? மாட்டை ஒரு ஜாதைய வைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும். கலப்பையும் தன் கையில் வைத்து இருக்கவேண்டும். தன் உழைப்பையும் செலுத்தவேண்டும் அந்த ரூ. 18-க்கு. அவர்களுக்கு அந்த மாட்டினுடைய தீவனத் திற்குக் கூட அது போதாது. நூற்று நடுவது, களைகள் எடுப்பது இவைகளெல்லாம் பெண்கள் செய்வது. 5 மணி நேரத்திற்கு இடுப்பை வளைத்து, அந்தச் சேற்றில் நின்று வேலை செய்யக் கூடிய அந்தப் பெண்களுக்கு ரூ. 8 கூலி. எப்படி அவர்கள் உயிர் வாழ முடியும்? அவர்களுக்கும் விலை வாசி ஏறிக்கொண்டே டோகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் உட்பட, விலைவாசி கிராக்கிப்படி, விலையேற்றத்திற்கு என்று ஒரு அலவன்ஸ் இருக்கிறது. நாம் வாங்குகிறோம். அவர்களுக்கு எப்படி இந்த அலவன்ஸ் கேட்பதற்கு, வாங்குவதற்கு இருக்கிறது? ஆகவே இந்தக் கூலி முறைகள் நிச்சயமாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அண்மையிலே கமிஷன் எல்லாம் போட்டு ஏற்பாடு செய்தும், விலைவாசி ஏறுகிறது, நீங்கள் யாரும் கட்டுப்படுத்தமுடியாது. நம்மைக் கேட்டு விலை ஏறவில்லை. ஆகவே பொறுக்க முடியாத அளவிற்கு, முதுகெலும்பை முறிக்கிற அளவிற்கு விலைவாசி ஏறும் போது நாம் ஒரு நிதியம் வழங்கவேண்டும். அந்தக் கூலி முறையை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து முக்கியமான ஒரு விஷயம். பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றை மட்டும் கூறவிரும்புகிறேன். கொத்தடிமை முறையினை ஒழிக்கவேண்டும். 1976 ஆம் வருஷத்தினுடைய இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய சட்டம், அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது அந்தக் கொத்தடிமைகளை விடுதலை செய்வது, அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பது, அதுவும் நம்முடைய கடமையாக இருக்கிறது. நாம் செய்கிறோம்.

அண்மையில் முக்கியமான ஒரு தகராறு வந்திருக்கிறது. அநேகமாக இந்த மன்றத்தில்கூட எங்களுடைய உறுப்பினர் தோழர், வி.பி. சிந்தன் அவர்கள் அன்றைக்கு எழுப்பினார்கள்.

**

**

**

*

*

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. கு. ரமணி]

[1986 ஏப்ரல் 28]

**

**

**

**

(பிற்பகல் 1-00)

**

**

**

**

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

**

**

**

**

(பிற்பகல் 1-10)

**

**

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். திரு. கு. ரமணி குறிப்பிட்ட விவாகாரத்தை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குவதோடு இதுவரை அது சம்பந்தமாக நடைபெற்ற விவாதங்களையும் நீக்க ஆணையிடுகிறேன். இப்பிரச்சினையை விடுத்து வேறு ஏதாவது கூறுவது என்றால் திரு. கு. ரமணி மேற்கொண்டு பேசலாம்.

திரு. கு. ரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். இதிலே எந்தவிதமான தகராறும் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது பிரச்சினையாக இது வந்திருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி இப்படிப்பட்ட பல விமர்சனங்கள் அல்லது நடவடிக்கைகளிலே வந்திருக்கக்கூடிய தவறு

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. கு. ரமணி]

களைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு வருகிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இதேமாதிரி, திரு. சீனிவாசன் என்ற ஒரு வக்கீல், நில சம்பந்தமான கேஸிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே வெளியிட்ட உத்தரவு அது. அந்த உத்தரவை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டிலே வந்து கேஸ் போட்டார்கள். கேஸ் போட்டதற்காக அந்தக் கோபத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த வக்கீல் வீட்டுக்குள்ளே போலீசார் புகுந்து அடிதடி நடத்தி அவரைக் கைது செய்து அவர் பேரில் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஹைகோர்ட்டிலே கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் கோர்ட்டிலே நடந்து முடிந்திருக்கக் கூடிய விஷயங்கள். இதை எல்லாம் ஏன் நான் உங்கள் ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் என்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், வட்டாட்சியரும். கோட்டாட்சியரும் அதே மாதிரி பாராஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிலே இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களும் நமக்குத் தேவை. ஆனால் அவர்கள் மக்களுடைய உணர்வுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும். அதை மீறி அவர்கள் நடக்கும்போது அதனைக் கண்டித்துத் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கொடைக்கானலிலே நடக்கக்கூடிய விஷயத்தை நான் சொன்னால், இதைக்கூட ஸ்பீக்கரிடத்திலே கொடுக்கத் தயார். அதை வைத்துக்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் சொல்லவேண்டிய பல விஷயங்களைச் சொல்ல முடியாத நிலைமையிலே அது கைவிட்டுப் போனது என்று கூறி நான் உட்காருகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

6. அமைச்சரின் அறிக்கை.

உள்ளாட்சிகள் சட்டத்தைத் தீர்த்துவது குறித்து விதி III-ன் கீழ் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் III-வது விதியின் கீழ் பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கையை வெளியிடுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவைக்கு முக்கியமான அறிக்கை ஒன்றை தங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1986 ஏப்ரல் 8]

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்கள் தேர்தல்களில் தனது கட்சி உறுப்பினர் வெற்றி வாய்ப்பை இழப்பதாகத் தெரிந்தால், தேர்தல் முடிவினை அறிவிக்காமல் முறைகேடாக நடந்து கொண்டுள்ளதாக அரசுக்குத் தெரிய வந்துள்ளது. இவ்வித முறைகேடுகள் உறுப்பினர்களை ஒத்துத் தெரிவு செய்வதிலும் (கோவாப்ட் செய்வதிலும்) ஏற்படக்கூடும். இதனைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தை பின்வருமாறு திருத்தி அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது :

“துணைத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற கூட்டங்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களை ஒத்துத்தெரிவு செய்வதற்கான நோக்கத்திற்கான கூட்டங்கள் ஆகியவை, சம்பந்தப்பட்ட கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களால் கூட்டப்பட வேண்டும்.”

இந்தச் சட்டத் திருத்தம் விரைவில் கொண்டு வரப்பட உள்ளது. துணைத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் மற்றும் உறுப்பினர்களை ஒத்துத் தெரிவு செய்து கொள்ளும் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டிருப்பின் அவைகள் மேற்கூறிய சட்டத் திருத்தம் அமலுக்கு வரும் வரை ஒத்தி வைக்கப்பட வேண்டும். இதேபோல் மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக இனிமேல் கூட்டப்படும் கூட்டங்களும் மேற்கூறிய சட்டத் திருத்தங்கள் அமல்படுத்தப்படும் வரை அவ்வாறே ஒத்தி வைக்கப்படும். இதற்கான உத்தரவுகள் தனியே இன்று பிறப்பிக்கப்பட உள்ளன.

4. வரவு-சேலவுத் திட்டம் 1986-87 வாக்ஷெடுப்பு—(தொடர்ச்சி):

திரு. எஸ். என். சீராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் நிலவரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற காந்தி காமராஜ் தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைப் பேச விழைகிறேன்.

இன்று எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள மக்கள் நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தித்தான் குடிநீராகவும், மற்ற வகையான உபயோகங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை இருந்து வருவதன் காரணமாக சாத்தான்குளம் தாலுக்காவைத் வறட்சி தாலுக்காவாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பன்னம பாடி என்னும் கிராமத்திற்கு பக்கத்திலே நிலம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் சில பள்ளத்தாக்குகள் இருந்து வருவதன் காரணமாக அங்கே ஒரு கசிவுநீர்க் குட்டையை

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

அமைத்துத் தந்தால் அங்குள்ள ஆடுமாடுகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் பயன்படுகிற நிலைமை ஏற்படும், ஆகவே அங்கே கசிவு நீர்க் குட்டையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல விவசாய மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களை வசூல் செய்வதிலே ஐப்தி நடவடிக்கை போன்றவை எடுத்து வசூல் செய்வதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஐப்தி நடவடிக்கை எடுக்கும்போதும் கடன் பெற்றவர்களுக்கும் தகவல் கொடுக்காமல் போலீஸைப் பின்னாலேயே அழைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய இல்லங்களுக்குச் சென்று, அவர்களின் புழக்கத்திலே இருந்து வருகிற பொருட்களையும் மாடுகளையும் ஐப்தி செய்வதோடு கிராமங்களிலே அது குறித்து ஒரு பீதியையும் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். அதுபோன்ற நிலைமை இருக்க வேண்டாம் எனக் கேட்டு இந்த நேரத்திலே அதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல அரசுப் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்புகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு பாதைகள் பஸ்கள் போகிற இடங்கள், வண்டிகள் போகின்ற இடங்களில் கூட ஆக்கிரமிப்புகளைச் செய்து கொண்டு, அவைகளை அகற்ற முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது போக்குவரத்திற்குப் பெரிதும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பகுதிகளை உடனடியாகத் திருத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல சாத்தான்குளம் ஒரு பெரிய நகரமாக இருந்து வருவதன் காரணமாக சாத்தான்குளம் பஜார் ரோடில் இரு புறங்களிலும் கடைகள் நெருக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கடைகளின் பக்கத்திலே தென் பகுதியைச் சார்ந்த இடத்தில் 7 கிணறுகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டிடம் தெரிவித்து அதைத் திறந்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டபோது, மூடி வைத்திருக்கிற பொது மக்கள் அதனை விடுவதற்கு தயாராக இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே ரி-சர்வேயிலே அந்த 7 கிணறுகளும் இருக்கின்றன. அந்த 7 கிணறுகளையும் உடனடியாகத் திறந்து தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வந்து பொதுமக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதிசெய்து தரவேண்டும் அதன் மூலமாக என்று இந்த நேரத்திலே நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டில் ஆக்கிரமிப்புகளை அதிகமாக அகற்றியும்கூட, மீண்டும் அதேபோன்ற ஆக்கிரமிப்புகளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதற்குப் பதிலாக ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிற நிலங்களுக்கு சதுர அடிக்கு இந்த அளவிற்கு தீர்வைக் கட்ட வேண்டுமென்று அபராதக் கட்டளம் வசூல்செய்தால் தான் இந்த ஆக்கிரமிப்புகளைக் குறைக்க முடியும்.

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1986 ஏப்ரல் 28]

சாத்தான்குளம் வட்டாட்சியரைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு வாரமும் திங்கள் கிழமை பொது மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சாத்தான்குளத்தில் இருக்கிற வட்டாட்சியர் எந்தத் திங்கட்கிழமையும் மக்கள் குறைகளைக் கேட்டதாகத் தெரியவில்லை. அங்கேயுள்ள பொதுமக்கள் இதனை வருத்தமாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே சாத்தான்குளம் வட்டாட்சியர் உடனடியாக மக்கள் குறைகளைக் கேட்க செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

அதேபோல கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் அந்தக் கிராமத்திலேயே குடியிருக்க வேண்டுமென்று நாள் சொல்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் கிராமத்திற்குப் பல ஊர்களுக்கு அப்பால் அவர்கள் குடியிருந்து கொண்டு இருப்பதால் அவசரமான காலங்களில் அவர்களைத் தேடி அலைவதன் காரணமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய காரியங்கள் தடைபடுகின்றன. அவர்கள் நிவாரி வசூல் மற்றும் பஞ்சாயத்து வரிகளை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாத்தான்குளம் ட்ரெஷரி ஆபீஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தக் கட்டடம் வாடகைக் கட்டடமாக இருந்து வருகிறது. வட்டாட்சியர் இல்லத்திற்கு எதிர்புறமாக அரசு நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் சாத்தான்குளத்தில் ட்ரெஷரி ஆபீசுக்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ட்ரெஷரி ஆபீசில் கொடுக்கக்கூடிய வில்லைகள் பித்தளை வில்லைகள் இல்லாமல் அட்டை வில்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அலுவலகத்தில் பித்தளை வில்லைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அந்த ட்ரெஷரி ஆபீசில் பெஞ்சுகள், நாற்காலிகள், பேன்கள் போன்றவைகள் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு அவற்றைச் கொடுத்து அந்த வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து முக்கியமான விஷயம். அங்கே பணியாற்றுகிற அதிகாரி வெள்ளிக்கிழமை பகல் 12 மணிக்கு அலுவலகத்தை விட்டு, வாரத்தில் ஐந்து நாட்கள் தான் வேலையென்று சொல்லி திங்கட்கிழமைதான் மறுபடியும் அலுவலகம் என்று சொல்கிறார். கார்டாக்ஸ் போன்றவற்றைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் முடிவதில்லை. திருச்செந்தூரில் இருக்கிற ட்ரெஷரி ஆபீசில்

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

கட்டுங்கள் என்று சொல்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ட்ரெஷரி ஆபீசர் பணியாற்றுவதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்காணித்து அந்த அலுவலகம் நல்ல முறையில் செயல்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல எங்களுடைய தொகுதியில் தாமிரபரணி ஆற்றின் கரை ஓரத்தில் ஆழ்வார் திருநகரி பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சார்ந்த குரங்கணி என்ற பஞ்சாயத்து 150 குடிமிருப்புகளைக் கொண்ட ஊராகும். அங்கே இருப்பவர்களில் 50 பேர்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுக்காலமாக பட்டா வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னமும் பட்டா வழங்காத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த சுமார் 50 குடும்பங்களுக்கு உடனடியாக பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது தாமிரபரணி பி. டபிள்யூ. டி. நிலமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் தாசிஸ்தார் அவர்கள் பி. டபிள்யூ. டி. மூலமாக பெர்மிஷன் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பி. டபிள்யூ. டி. எவ்ஜினியர்கள் நேரிடையாகப் பார்த்து உடனடியாக பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லியும் சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அந்த மக்களுக்கு பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த அவையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிலவரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு, இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் மானியத் கோரிக்கைகளும் இத்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே எங்களுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய கருத்துக்களை ஒட்டியும் மதுரை, அண்ணா போன்ற பல மாவட்டங்களில் நிலவிவரும் கடுமையான வறட்சிபற்றி நிவாரண நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து என்ற என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தும் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சட்டமன்றப் பேரவையில் கடந்த ஜனவரி மாதம் நடந்த கூட்டத்திலும்கூட, அதற்குப் பின்னாலே நடைபெற்ற கூட்டத்திலும்கூட தமிழகத்தில் நிலவி வருகிற வறட்சிபற்றி கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

[1986 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1.30)

திரு எஸ். எஸ். வி. கித்தன் : குறிப்பாக நாங்கள் பேசுகிற நேரத்திலே பருவ மழை தொடர்ந்து பொய்த்துவிட்ட காரணத்தாலே, தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலை கடுமையாக இருக்கிறது. குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு என்பது ஆரம்பித்து விட்டது, வருகின்ற கோடைக் காலங்களில் இன்னும் கடுமையாக இருக்கும் என்பதைப் பல்வேறு கால கட்டங்களில் வலியுறுத்திச் சொன்னோம். எங்கள் கட்சியிலே மட்டும் அல்லாது, நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூட மதுரை, அண்ணா மாவட்டம் முழுவதும் நிலவுகிற வறட்சி நிலை குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கு பதில் சொல்கின்ற நேரத்திலே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள், போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக, எடுத்துக் கொண்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்கள் எல்லாம், தமிழகத்திலே இருக்கிற கடுமையான வறட்சியைப் பற்றிய முழுவிவரம் அரசுக்குக் கிடைக்கவில்லையோ என்ற ஐயம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு மாதங்களாகவே, செய்தித்தாள்கள் கூட தமிழகத்திலே இருக்கிற வறட்சியை பற்றி வெகு விரிவாக எழுதி இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு இந்த மாதம் 7-ஆம் தேதி அன்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற ஒரு கட்டுரையில் உள்ள குறிப்பை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை தர்மபுரி மாவட்டத்திலே நிலவுகின்ற கடுமையான வறட்சியைப் பற்றி ஒரு கட்டுரையை எழுதி கட்டுரையின் நடுவிலே கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“Even during November, last year, when many districts in the State were reeling under heavy rains and flood, Dharmapuri district averaged less than 2 cm. rains. In fact, most parts of Thalli and Hsuar taluks went without even a single drop. The failure of monsoon and the government's lack of foresight has, brought agriculture to a near standstill in the affected taluks. Labour migration has begun” என்று எழுதிவிட்டு மேலே சொல்லுகிறார்கள்.

“For instance, nearly 60 families have moved across the border to Karnataka from madhur panchayat in Palacode taluk. The fact that Karnataka itself is in the grip of an unprecedented drought has not deterred them and the trickle of migration threatens to become a flood.” என்று சொல்லிவிட்டு மேலும் தொடருகிறார்கள்.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

“All the labourers who have now deserted their homes in Dharmapuri district, however, plan to come back with the first showers of this year's south-west monsoon. The same is the case in village after village in Thalli and Hosur, which are closer to Karnataka.”

In Hosur town itself the problem is so serious that the entire town may soon be starved of drinking water unless the administration moves fast.”

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பாக இந்தக் கட்டுரை அமைந்திருந்தாலும் கூட, தமிழகத்திலே இருக்கிற பல்வேறு மாவட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைதான் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்காட்டுவேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே நம்முடைய அரசினுடைய நிர்வாக இயந்திரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் கொடுத்து உள்ள இந்த வருவாய்க் கொள்கைக் குறிப்பே போதுமான சான்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதிலே ஐந்தாவது பக்கத்திலே ‘இயற்கை இடர்ப்பாடுகள்’ என்ற தலைப்பிலே, ‘பாதசு பருவநிலை’ பற்றி சொல்கிறபோது இந்த அரசினுடைய குறிப்பு செரக்கிறது, 1984-ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு மழையே பெய்தமையால், அநேக மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் குடிநீர்ப் பிரச்சனை நிலவியது. நாம் இப்போது 1986-ஆம் ஆண்டிலே இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம். 1985-ஆம் ஆண்டைப் பற்றி விமர்சனம் வந்திருக்க வேண்டும். 1984-ஆம் ஆண்டைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு, அந்த ஆண்டில் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்லிவிட்டு, கீழே வருகிற நேரத்திலே ஒரு இடத்திலே சொல்கிறார்கள், ஏதோ போகிற போக்கிலே சுட்டிக் காட்டுவதைப்போல, “சமீபத்தில் மதுரை, அண்ணா மற்றும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் நேரிடையாகச் சென்று நிலைமையை சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிர்வாக ஆணையர், ஆய்வு செய்து உள்ளார். மேலும், அவர் மதுரை, அண்ணா, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம், கோயம்புத்தூர் மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை சமாளிக்க முதல் கட்டமாக ரூ. 80 லட்சம் அனுமதிக்க பரிந்துரை செய்திருந்தார்”. நல்லவேளை 80 லட்சம் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசு எவ்வளவு முனைப்பாக வேலைகளைச் செய்திருக்கிறது தெரியுமா? இந்தச் செயற்குறிப்பை அரசு பரிசீலித்து 10-3-1986 அன்று ரூபாய் 40 லட்சம் அனுமதித்தது பாதி அளவு. மேற் குறிப்பிட்ட ஐந்து மாவட்டங்களுக்கும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை சமாளிக்க கூடுதலாக தற்போது ரூ. 100 லட்சம் அனுமதிக்குமாறு சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிர்வாக ஆணையர் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார். இச் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[திரு. எஸ். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 ஏப்ரல் 28]

நாங்கள் சொல்கிறோம், கடந்த 3, 4 மாதங்களாக தமிழகம் வறட்சியின் கோரப் பிடியில் இருக்கிறது, கிராம மக்கள் குடிநீருக்காக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆடு, மாடுகள் தீவனத்திற்கு அலலப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்திலே, இன்றைக்கு வைத்திருக்கிற அறிக்கையிலே அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்று நிர்வாகம் ஏதோ சாவதானமாக, தன்னுடைய இஷ்டப்படியாக இந்தக் குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது.

மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேலும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதே குறிப்பிலே, ஆறாவது பக்கத்திலே “இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அம்மாவட்டத்தில் நிலவிடும் குடிநீர் பிரச்சினையை சமாளிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ரூ. 140.138 இலட்சம் நிதி அனுமதிக்க கோரியுள்ள செயற்குறிப்பினை சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிர்வாக ஆணையர் பரிந்துரை செய்துள்ளார்” என்று இருக்கிறது.

செங்கல்பட்டு, வடஆற்காடு, சேலம், புதுக்கோட்டை, தென் ஆற்காடு மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக மீதமுள்ள ஏனைய மாவட்டங்களின் குடிநீர் பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்காக ரூபாய் 628.95 இலட்சம் நிதி அனுமதிக்க வேண்டிய ஒரு ஒட்டுமொத்த செயற்குறிப்பை சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிர்வாக ஆணையர் அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார். இந்த இரண்டு செயற்குறிப்புகளும் அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசினுடைய தீவிர பரிசீலனை எப்போது முடிவு பெறும்? நமக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை இன்றைக்கு கிராமத்திலே குடியிருக்கின்றவர்கள் குடிநீருக்காக தாய்மார்கள் குடமாகப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிநீர் குடத்தினுடைய ‘கியூ’ வரிசை ஒவ்வொரு ஊரிலும் இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்; பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் முதல் பாராளையும் கடைசி பாராளையும் மட்டுப் படித்துவிட்டு இடையிலே இருக்கக்கூடிய பாராக்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டார்கள். ஆக 84-விலே ஆரம்பித்து பிறகு 12—4—1985-லே 100 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. 16 மாவட்டங்களில் 2,898 பொதுக் கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. அதற்காகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டது. இராமநாதபுரம், பசும்பொன்முத்து ராமலிங்கம், காமராஜர் மாவட்டங்களில் 504 உறைக் கிணறுகள்

1986 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அமைக்கப்பட்டன. பணம் செலவழிக்காமல் அமைக்கவும் முடியாது; ஒதுக்காமல் இவற்றை யாரும் தோண்டவும் வர மாட்டார்கள். 6 மாவட்டங்களிலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 635 புதிய குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. புதிய குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன என்றால், அறு நூத்தி சில்லரை என்றால் அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியமாதிரி சென்ற ஆண்டில் மட்டும் 5,000 குழாய் கிணறுகள் தஞ்சாவூரிலே போடுவதற்கு முயற்சி செய்து 3 ஆயிரம் குழாய்கள் போடப்பட்டன. இன்னும் 2 ஆயிரம் எங்கே என்றதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணிமாறன் அவர்கள் கேட்டார்கள். 99 குழாய்கள், ராசிபுரம், திருச்செங்கோடு நகராட்சிப் பகுதிகளில், 743 குழாய் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளில் 669 இப்போது பணியாற்றி கொண்டிருக்கின்றன. பொதுக் குடிநீர் குழாய்கள் ஆழப்படுத்துதல், புதிய குழாய் கிணறுகளை அமைத்தல் ஆகிய பணிகளுடன் லாரிகள் மூலம் குடிதண்ணீர் விநியோகப்பணிகளுக்கென ரூபாய் 46 லட்சம் திண்டுக்கல் குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக 84-லிருந்து ஒரேயடியாக தாண்டி 86-க்கு வந்திருக்கிறார்கள். பாராவை தாண்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி தலையிடுவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் உங்களை மூலம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே நிலவி வருகின்ற கடுமையான குடிநீர்ப் பஞ்சத்திற்கு இது போதும் என்று அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா? யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போல இல்லையா? இவைகள் எல்லாம் கடலிலே பெருங்காயத்தை சுரைத்தது போல இல்லையா? இவைகளுக்கெல்லாம் நிர்வாக நடவடிக்கைகள். நான் காலத்தின் அருமை கருதி அவைகளைப் படிக்காமல் விட்டுவிட்டேனே தவிர இந்த அரசாங்கம் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவரவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் உண்மையான, பிரத்யட்சமான நிலையை உணரவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்னாலே இதே மன்றத்திலே நான் பேசுகிற போது கூட சொன்னேன். தமிழகத்திலே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. மைய அரசாங்கத்தை நாம் அணுக வேண்டும் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்னால் நான் விடை அளிக்கும் போது சொல்லலாம் என்றாலும் இப்போதே சொல்லி விடுவது நல்லது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஆரம்ப கட்டத்தில் போடுகின்றபோது இருக்கின்ற சூழ்நிலைகள் வேறு. இப்போது ஏற்படுகின்ற கடுமையான வறட்சி நிலைகூட 1982-83, 1983-84-லே இருந்தளவு அவ்வளவு கடுமையான severe and drastic drought

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

என்பார்கள் அந்த நிலை இல்லை. அந்தத் தன்மையினுடைய அடிப்படையிலே வருகின்றபோது மெல்ல மெல்ல இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலம் ஆங்காங்கே நிலவுகின்ற நிலவரத்திற்கு ஏற்ப நாம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். அதையொட்டித்தான் அண்மையிலே உயர்மட்ட அதிகாரிகளெல்லாம் கூடி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு இப்படி குடி தண்ணீர் தருவதற்கும் இந்த நிவாரண நடவடிக்கைகளை எல்லாம் மேற்கொள்வதற்கும் 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளெல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவது என்று திட்டமிடுவதற்கு முன்னாலே இந்தப் புத்தகம் அச்சடிக்கப்பட்டுவிட்டது. தரப்பட்டு விட்டது. அது இப்போது சில நாட்களுக்கு முன்னாலே எடுக்கப்பட்ட முடிவு. இதை எல்லாம் என்னுடைய இறுதி உரையிலே சொல்வதாக இருந்தேன். இப்போதே தெளிவாகச் சொல்லிவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் அளித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, ஆனால் இப்போது எடுத்த முடிவு என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் சொல்கிறார்கள். இந்த நிர்வாகம் எவ்வளவு சாவகாசமாக இருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு ஒப்புதல் வாக்குமூலம். இன்றைக்கு வந்திருக்கிற அறிக்கை இதற்கு முன்னாலே, 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே வந்திருக்க வேண்டுமே; வராததனால் தானே நாங்கள் பேசுகிறோம். மேலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது சொன்னார்கள் 1981-82லே இருந்ததைப்போல் கடுமையான வறட்சி இல்லை என்று. நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன், அரசாங்கத்திற்கு பிரத்யட்சமான நிலை வரவில்லை. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களை அழைக்கிறேன் அல்லது அமைச்சர் பெருமக்கள் யாரையாவது நான் அழைக்கிறேன். தயவுசெய்து வாருங்கள் தமிழகத்திற்குப் போவோம். இதற்கு முன்னாலே இல்லாத கடுமையான வறட்சி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் வேண்டுமானால் மழை பெய்திருக்கலாம். உதாரணமாக (குறுக்கீடு) குற்றம் சாட்ட வேண்டும்; எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கிறேன் என்ற நினைவிலே சொல்லவில்லை. இருக்கிற நிலைமையை நான் சொல்கிறேன். உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதி திருமங்கலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். குடிநீர் தட்டுப்பாடு என்றால் அந்த ஊருக்கு தெரியவே தெரியாது. ஆனால் அதே ஊரிலேகூட இன்றைக்கு குடம் ஒரே நீளமாக தேசிய நெடுஞ்சாலை மாதிரி, இப்படி பல ஊர்களில் குடிநீருக்காக ஏராளமான தாய்மார்கள் இரவிலே காத்திருந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர்களை தமிழ்நாட்டுக்கு அழைக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் தமிழ்நாட்டில் தான் இருக்கிறோம். தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றிக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைப்பது போல் இல்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து இந்த குடிநீர் பிரச்சினைப் பற்றி அறியாதவர்கள் அல்ல நாங்கள். மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் சொல்ல வந்தது பஞ்சம் ஏற்பட்டது இல்லை, மத்திய அரசிடம் இதை காட்டினால் எந்த விதமான உதவியும் கொடுக்க மாட்டார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி பெறக்கூடிய அளவுக்கு நாட்டில் நிலைமை மோசமாக இல்லை என்று தான் விளக்கினார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல.

(பிற்பகல் 1.40)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது என்று சொல்லுகிறேன். அரசின் தரப்பில் 1984ஆம் ஆண்டில் இருந்ததை போல வறட்சி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வாதமே தமிழக மக்களுக்கு போதுமானது என்று கருதுகிறேன்.

வறட்சியை நான் உண்மையில் உணர்ந்து சொல்கிறேன், கடுமையாக இருக்கிறது. அமைச்சர் பெருமக்கள் அங்கே போக வில்லை என்று சொல்லவில்லை. நிறைய அமைச்சர் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு ஒருவராக போய் உண்மை நிலையை அறிந்து பார்த்து அரசுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு துணையாகத் தான் நான் சொல்லுகிறேன். சுற்று நேரத்திற்கு முன்னால் நம்முடைய குடிநீர் வாரியத்திற்கு பொறுப்பாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். இப்படி நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டு இருந்தால் நான் இன்னும் சொல்லுகிறேன் இன்னும் 2, 3 மாதங்களில் மிகவும் கடுமையாக இருக்கும். டோராட்டத்தை சந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கும். நான் பயமுறுத்துவதாக எண்ண வேண்டாம். அரசுக்கு துணையாக சமாளிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் 1982-83, 1983-84 ஆம் ஆண்டு கடுமை என்று சொன்னதற்கு காரணம் 19 மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட 17 மாவட்டங்களிலே வறட்சி நிலவிய காலம். இப்போது சில பல மாவட்டங்களில் கடுமையான வறட்சி இருக்கிறது. அந்த கடுமையான வறட்சி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

யில் ஒன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இருக்கிற பகுதியாக இருக்கலாம். நான் அதை இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. மிக அதிகமாக வெள்ளம் அடித்து வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட காலத்தில் கூட அதே நிலையில் கடுமையான வறட்சியும் ஒரு பகுதியில் இருந்தது. ஒரு பகுதியில் கடுமையான வெள்ளம் இருந்தது. ஆனால் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதற்கு காரணம் 19 மாவட்டங்களில் 17 மாவட்டங்களில் வறட்சியாக இருந்த அளவுக்கு கடுமை இல்லை என்று சொன்னேனே தவிர சில பல மாவட்டங்களிலே கடுமையான வறட்சி இருக்கிறது. அதனையொட்டித் தான் இப்போது நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்து அரசுக்கு மேலும் பல பதிகளை செம்மையாக மேற்கொள்வதற்கு பயன்படும். அந்த வகையில்தான் இவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகம் என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. கித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசுகிற நேரத்தில் எச்சரிக்கையாக தான் பேசினேன். தமிழகத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களிலே இன்றைக்கு விவாதத்தை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் இந்த கருத்தைத் தான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு கொஞ்சம் தீவிரமாக முனைந்து செயல்படவேண்டும். வருகின்ற மாதங்கள் கடும் கோடையாக இருப்பதால் கொஞ்சம் முனைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன்.

2, 3 நாட்களுக்கு முன்னால் கூட நம்முடைய மன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. உ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் ஒரு போராட்டத்திற்கு தலைமை வகித்து இதேபோல் குடிநீர் பற்றாக்குறை, வறட்சி நிலைமை போன்றவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு பிரச்சினைகளில் இன்றைக்கு எங்கள் கட்சியில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின்னால் அதற்கு வருகிறேன். ஆகவே அரசு இன்றைக்கு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த கொள்கைக் குறிப்பில் சொன்னது போல் தீவிர பரிசீலனையில் இருக்கிறது, தீவிர பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இன்னும் 2, 3 மாதங்களில் மழைவந்த பிறகு இப்படி பரிசீலனைச் செய்து பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.]

விடும். ஆகவே செய்ய வேண்டிய உதவி காலா காலத்தில் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற முறையில் நான் சொல்ல வரும்பு கிறேன். அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண் டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அண்ணா மாவட்டம் சில பல மாதங்களுக்கு முன் னால் தொடங்கப்பட்டது. திண்டுக்கல் என்று சொன்னால் குடிநீர் பிரச்சினை என்பது ஆண்டு ஆண்டு காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் கழிந்த ஆண்டு குடிநீர் பிரச்சினை மிக கடுமையாக இருந்தது. லாரிகள் மூலமாக பல்வேறு இடங் களில் பல இலட்சக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து ஓரள வுக்கு அந்த குடிநீர் பிரச்சினையை சமாளித்து இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு செய்தி கிடைத்து இருக்கிறது. திண்டுக்கல் குடிநீர் பிரச்சினைக்கு 1960 ஆம் ஆண்டு காமராஜ் சாகர் அணை கட்டப்பட்டு குடிசனாற்றில் உள்ள பாசனத்திற்கு போக எஞ்சியுள்ள தண்ணீரை காமராஜ் சாகரில் தேக்கியதன் மூலமாக திண்டுக்கல் நகருக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் மக்கள் வளர்ச்சி அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக இந்தத் திட்டத் தின் மூலமாக மக்களுக்கு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு குடிநீர் கிடைக்காத காரணத்தாலே 2-1-1985 அன்று 8 இலட்சத்து 97 ஆயிரத்து 200 ரூபாய் செலவிலே பேரணைக்கு அருகிலே வைகை ஆற்றின் குறுக்கே கிணறு தோண்டி அந்தகிணற்றின் மூல மாக தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டதாகவும், அதற்கு ஆரம்பக் கட்ட வேலைகளுக்காக குழாய்கள் எல்லாம் வந்து அந்தப் பகுதியில் சேர்ந்து இருப்ப தாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கிடையிலே இப்போது கிடைத்திருக்கிற தகவல், இந்தக் குடிசனாற்றின் பாசனக் கால்வாயின் மூலமாக, இரண்டு மூலமாக, 5,200 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களை புஞ்சை நிலங்களாக மாறுதல் செய்துவிட்டு, அந்த நிலங்களுக்கு நியாயமாகச் சேர வேண்டிய பாசனத்திற்கு தேவை யான தண்ணீரை திண்டுக்கல் நகர மக்களுக்கு குடிநீர் தேவைக்கு மாற்றுவதாக ஏற்பாடுகள் செய்து வருவதாகச் செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் எங்க ளைப் பொறுத்தவரையில், திண்டுக்கல் நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடாது என்ற பிரச்சினை அல்ல. திண்டுக்கல் நகரத் திற்கு விரைவாக தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். அதே நேரத் தில் பாசனத்திற்காக தண்ணீர் கொண்டுவந்தால், அதனுடைய விளைவுகள் எப்படியிருக்கும்? சற்றேறக்குறைய 5,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களை புஞ்சை நிலங்களாக மாற்றுவோமேயானால், அதற்கான நஷ்ட ஈடு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அவர்கள் வழக்கு மன்றங்களுக்குக் போக மாட்டார்களா? குறுக்கீடுகள்).

[1986 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் போட்டிருக்கிற குடிதண்ணீர் திட்டத்திலே, சிக்கலை உருவாக்குகின்ற வகையிலே இது அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் நான் தலையிடுகிறேன். இப்போது நாம் போட்டிருக்கிற ரூ. 9 கோடி அளவிலான பேரணைத் திட்டம் என்பது எந்த பாதிப்பும் இல்லாமல், திண்டுக்கல் குடிதண்ணீருக்காக போடப்பட்டிருக்கிறது. திட்டப் பணிகள் தொடங்கியிருக்கின்றன. வெகு விரைவிலே தண்ணீர் கிடைக்கும். திண்டுக்கல் நகரத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நானே இரண்டு முறை போய், எல்லோரையும் அழைத்து கலந்து பேசி இருக்கிறேன். இப்போது அங்கே குடிதண்ணீர் பிரச்சினை இல்லை. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் இருக்கின்ற பகுதியிலே வறட்சி நிலவுகிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் குடகனாற்றினுடைய திட்ட நோக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டு புதியதாக ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கிடைத்த தகவல் எந்த அடிப்படையில் என்று விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து எந்த உறுதியை எதிர்பார்க்கிறேனோ, அந்த உறுதியை மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடகனாற்றுப் பகுதியின் 5,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களை பஞ்சை நிலங்களாக மாற்றுவதாகவும், அதன் மூலமாக பாசனத்திற்கு வருகின்ற தண்ணீர் திண்டுக்கல் லுக்கு போவதாகவும் கூறப்படுகிறது என்ற தகவலின் காரணமாகத்தான் சொன்னேனே தவிர, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இது சரியான தகவல் இல்லை என்று சொல்வார்களேயானால், இதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். வேறு ஒன்றுமல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குடகனாறு என்பது வேடசந்தூரில் இருக்கிறது. இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : அதனால் தான் சொன்னேன். சொல்லக் கூடிய பூகோள அமைப்பில் அது ஒத்து வரவில்லை. கொண்டுவருவது வகைப் பேரணைப் பகுதியிலிருந்து. குடகனாறு இருக்கிற பகுதியிலிருந்து இல்லை. ஆகவே அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இதிலே கொடுத்திருக்கிற தகவல் சரியானதல்ல.

1986 ஏப்ரல் 28]

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கூறுவது வைகையிலிருந்து சொல்லுகிறீர்களா, அல்லது குடகனாற்றிலிருந்து சொல்கிறீர்களா? குடகனாறு திண்டுக்கல்லுக்குக் கீழ்ப்பகுதியில் இருக்கிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் கேள்விப்பட்டது, திண்டுக்கல் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, நிலக்கோட்டை பேரணைப் பகுதியிலிருந்து 9 கோடி சேஷ்டின் செய்து, அதிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரும் நிலை உள்ளது. ஆனால் அதை சமீபத்தில், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்—இதுவே கேள்விப்பட்டது தான்—அதையே மாற்றக்கூடிய அளவிலே, இந்தக் குடகனாறு என்பது அய்யம் பாளையம் அருகே வரக்கூடிய ஆற்றுக்குக் கூட நாங்கள் குடகனாறு என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறோம். அந்தக் குடகனாற்றுத் திட்டத்திலிருந்து ஏற்கனவே திண்டுக்கல்லுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் போதவில்லை. ஆகையால் அங்கே 5,000-ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நஞ்சை நிலங்களை புஞ்செய் நிலங்களாக மாற்றி, அங்கேயிருக்கின்ற தண்ணீரை எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்த அரசாங்க அதிகாரிகளிடத்தில் ரிப்போர்ட் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையா என்பதைத் தான் மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் ஐயப்பாட்டிற்கு சிறிதுகூட இடமில்லை. ஆகவே பேரணையிலிருந்து ரூ. 9 கோடி செலவிலே திண்டுக்கல்லிற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதும், வருகின்ற வழியிலே பல ஊர்களுக்குத் தருவது என்பதும், சென்ற ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அதற்கு அடிக்கல்லும் நாட்டியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன மாதிரி, அந்தத் திட்டப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. அதைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை. குடகனாற்று ஓய்வில்லத்திலிருந்து வேண்டுமானால், இதைப் பற்றி யோசித்திருப்போமே தவிர, குடகனாற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரப்படக் கூடிய நிலையில்லை.

[1986 ஏப்ரல் 28]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. பல்வேறு மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலவுகிறது என்ற தகவல்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் திரு. கதிர்வேலு மற்றும் ராஜாபாபு ஆகியவர்கள் சொன்னதைப் போல் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கடந்த 15 ஆண்டுகளாகவே மின் இணைப்புக் கொடுக்கப் படாமல் இருக்கின்றது. பாலாறு சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று கேட்டு அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்காமல் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-50)

அதைப்போலவே சற்று முன்பு நான் சொன்னதைப் போல் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது என்று திரு. தீர்த்தராமன் அவர்களும் திரு. வெங்கட ரெட்டி அவர்களும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டம் கர்நாடக மாநிலத்தை யொட்டிய பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற விவசாய விளை நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள அந்தப் பகுதிகளை அவர்கள் வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே அதையொட்டியிருக்கிற தர்மபுரி மாவட்டத்தையும் வறட்சிப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கர்நாடக மாநிலத்தின் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அண்மையிலே பாரதப்பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் வந்து பார்வையிட்டுச் சென்று இருக்கிறார்கள். அதையொட்டி இருக்கிற அந்தப் பகுதியையும் நம்முடைய அரசு வறட்சிப் பிரதேசமாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த கிராமம் என்று 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி பரிசு பெற்ற அம்மாடிமல்லாபுரம் என்ற பகுதியிலே உள்ள கிராமத்தில் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லை என்ற தகவல் எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அது குறித்து விரைந்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரி வஜாவைப் பொறுத்த வரையில் இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 49 ஆம் பக்கத்திலே பசலி-1394-ஐப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது 1-7-1984 முதல் 30-6-1985 முடிய நிலவரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் நமக்கு வேண்டியது 1-7-1985 முதல் 30-6-1986 ஆம் ஆண்டிற்கான விவரங்கள்தான். நாம் இந்த வேளை பசிக்கின்றது என்று சொல்கிறோம். அவர்கள் போன வேளையிலே சாப்பாடு

1986 ஏப்ரல் 28]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

போட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வருடத்திற்கு எடுக்கப் படுகின்ற நடவடிக்கை பற்றி தரப்பட வேண்டும். இதிலே கூட கடைசியிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் 1-7-1985 முதல் 30-6-1986 வரை கேட்பு வசூல் நிலை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடுமையான வறட்சி நிலவுகிற இந்த நேரத்தில் உடனடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட வறட்சிப் பிரதேசங்களை வறட்சிப் பிரதேசங்கள் என்று அறிவித்து வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி உரிய நேரத்திலே வரிவஜா செய்யாத காரணத்தினாலேதான் கிராம அதிகாரிகள் வரி வசூலிக்கின்ற பிரச்சினையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் ஜனவரி மாதத்திலேயே நாங்கள் சொன்னோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இது சம்பந்தமாக அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம், பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். நிவாரண நடவடிக்கைகளின் பலன்கள் உரிய காலத்தில் அவர்களுக்கு போய்ச்சேருகின்ற முறையிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழகத்திலே பல இடங்களிலே பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு வரி வஜா பற்றி அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு வேளை இன்றைக்கு அறிவிக்காவிட்டால் இது சம்பந்தமாக ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாக வைக்க வேண்டும்; அதன் மூலமாக வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்கிற நேரத்திலே போர்க்கால நடவடிக்கை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், இடைத் தேர்தல் கால நடவடிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிலையைப்பற்றி சொல்கிற நேரத்திலே குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயம் அதனால் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் இல்லை. அந்த விவரத்தையும் கொடுத்திருப்பார்களானால் கொஞ்சம் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கை என்ற அடிப்படையில் கையிறைப்பான் என்று சொல்லக் கூடிய அடி குழாய் போடுகிறார்கள். அதிலே பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று எங்களுக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. உதாரணமாக பூமிக்கடியில் குழாய் போடுவதால் எவ்வளவு ஆழம் போடுகிறார்கள் என்பதற்கான கணக்கு வழக்கு சரியாக இல்லை. இவ்வளவு அடி போடுகிறோம் என்று சரி பார்ப்பதற்கான முறைகள் இல்லை. சென்ற ஆண்டு போடப்பட்ட குழாய்களிலே கூட இந்த ஆண்டு தண்ணீர் வற்றி விடக் கூடிய நிலைமைகள் இருப்பதால் நமக்குக் கொடுக்கின்ற கணக்குப்படி அவ்வளவு ஆழத்திற்குக் குழாய்களைப் போடுகிறார்கள் என்று பரிசீலனை செய்வதற்கான முயற்சிகளை அல்லது அனைத்து சரிபார்ப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

இதுமாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்றன. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு அடி குழாய் போட வேண்டுமென்றால் 15 ஆயிரம் முதல் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவாகிறது. ஆகவே அதற்காக கொடுக்கிற முழுப்பணமும் பயன் எய்துகின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசிடத்திலிருந்து தாராளமாக உதவியை நாடலாம். பல இடங்களில் வறட்சி இருக்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கம் உதவி அதன் மூலம் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நீண்டகாலக் கூட்டுறவுக் கடன் வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்யாமல் அதற்குத் தண்ட வட்டி போட்டு வசூலிக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான சுமை ஏற்படுகிறது. கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் இல்லாமல் விவசாயப் பெருமக்கள் கால்நடைகளை விற்கிற நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக பாதி விலைக்கு விற்கக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால் கால்நடைகளுக்குப் போதிய தீவனங்கள் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு செய்ய வேண்டும்.

தமிழகத்தில் ஆண்டுதோறும் எப்படி வறட்சி வருகிறதோ அதைப் போல வெள்ளமும் வருகிறது. ஆனால் வெள்ள நிவாரணப் பணியைப் பொறுத்த வரையில் எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தகவல் என்னவென்றால் வெள்ளச் சேதத்தைப் பார்க்கப் போகின்ற அதிகாரிகள் உடனடியாகப் போவது இல்லை; ஒரு வாரம் அல்லது பத்து நாட்கள் கழித்துப் போகிறார்கள் என்று தகவல் வருகிறது. இப்படிப் போகின்ற நேரத்தில் அங்கே அந்த வெள்ளம் வடிந்து போயிருக்கிறது. அதனால் உண்மையான நிலைமை அவர்களுக்குத் தெரிவிதில்லை. அதற்குள் அங்கே இருப்பவர்கள் சாதாரணமான ஒரு சுவற்றை வைத்துக் கட்டி விடுகிறார்கள்; ஓலை வேய்ந்து விடுகிறார்கள். எப்படி அவர்களுக்கு நிவாரண உதவி போகும்? எனவே, தாசில்தார் போன்றவர்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்கள் வெள்ளம் வந்த ஒன்றிரண்டு நாட்களிலேயே அந்தப் பகுதிகளுக்கும் போய்ப் பார்த்தால் உண்மையான நிலைமையை அறிய முடியும்; அதன்மீது நிவாரண வேலைகளை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிவாரண உதவிகளைக் கொடுக்கின்ற பொழுது குடிசைகளாக இருந்தால் முழுவதுமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கொஞ்சம் செங்கல் சுவர் வைத்து, ஓலை வேய்ந்த குடிசையாக இருந்தால் முழுத் தொகையும் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, கஷ்டப்படுகின்ற அவர்களது நிலைமையைப் பார்த்து, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையைப் பார்த்து ஒரேமாதிரியான உதவித் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

300 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகின்ற உதவித் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் தொகை முழுமையாக 100-க்கு 5 பேர்களுக்கு மேல் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று என்னிடத்திலே சொல்கிறார்கள். 75 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் என்று தான் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற முழுத்தொகையான 300 ரூபாயை வாங்குகின்றவர்கள் '100-க்கு 5 பேர்களுக்கு மேல் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை எல்லோருக்கும் முழுமையாகக் கிடைக்கின்ற வகையில் அமைய வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரே வீட்டிலே ஐந்து குடும்பங்கள் குடியிருந்தால் 300 ரூபாய் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் என்று பத்து பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு வந்தால் அதனால் அவர்களுக்குப் பயனில்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, முழுத் தொகையையும் உரிய காலத்தில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளப் பகுதிகளில் நிவாரண உதவியாக ஐந்து கிலோ அரிசி கொடுக்கிறார்கள். இதை 15 கிலோவாக அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, வெள்ளத் தால் வாடியிருப்போர்களுக்கு வாரி வாரி வழங்க வேண்டுமென்று கூட சொல்லவில்லை. இப்படி வாடியிருப்பவர்களுக்கு 15 கிலோ அரிசியாவது கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையாவது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இவைகளெல்லாம் தற்காலிகமாக எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கை கள்தான்; உடனடியாகப் பசியைத் தீர்க்கின்ற நடவடிக்கைகள்தான். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெள்ளம் வருவதைத் தடுக்கின்ற முறையில் நீண்டகாலத் திட்டமாக என்ன இருக்கிறது? தொலைதூர நோக்கத்தோடு எந்தத் திட்டம் செயல்பட இருக்கிறது? உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு இடத்தில் இந்த ஆண்டில் வெள்ளம் வந்து பாதிப்பு ஏற்பட்டிருந்தால் அடுத்த ஆண்டில் அந்தப் பகுதியில் வெள்ளம் வரக்கூடாது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அடையார் பகுதியிலே சுவர் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பள்ளப் பகுதியிலே அடுத்த ஆண்டில் மழை வந்தால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைத் தொலைதூர நோக்கோடு பார்த்து, நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடலோரங்களில், ஆற்றோரங்களில் உள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் வாழ்பவர்களுக்காக, குடிசைப்பகுதிகளில் வாழ்பவர்களுக்காக ஒரு 'இன்ஷியூரன்ஸ்' திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கும் அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்களிடத்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

திலே சுமாராக ஒரு தொகையை வசூலித்துக் கொண்டு அதன்மூலமாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்தால் ஒப்பிடிக்கப்பட்ட இயற்கை உற்பாதங்களினால் பாதிக்கப்படுகின்றபொழுது மிகவும் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு இந்த இன்ஷூரன்ஸ் தொகை உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதை அரூள்கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரெவின்யூ போர்டைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும் இந்த வருவாய் வாரியத்தைக் கலைத்து விட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்தே முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயிருந்தே, பெருந்தலைவர் சுமாராஜ் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலேயிருந்தே ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அந்த ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த வருவாய் வாரியம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கலைக்கப்படும் நேரத்தில் அதில் சிறப்பு ஆணையாளர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள், பல்வேறு மண்டலங்களாகத் தமிழகம் பிரிக்கப்பட்டு அந்த மண்டலங்களுக்கு அந்த அதிகாரிகள் அனுப்பப்பட்டு, வேளாண்மை முன்னேற்றம், தொழில் முன்னேற்றம், சமுதாய முன்னேற்றம் ஆகிய பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பு இருந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி அது உண்மையாக இருந்தால், அதிகாரிகள் அப்படி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், வருவாய் வாரியம் கலைக்கப்பட்டதற்குப் பின்னர், அந்த அதிகாரிகள் சென்னை மிலேயே தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பல்வேறு மண்டலங்களாகப் பிரித்து, அந்த அதிகாரிகளை அந்த மண்டலங்களுக்கு அனுப்பினால், பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் முன்னேறுவதற்கு இந்தப் பழுத்த அனுபவம் மிக்க அதிகாரிகளின் அனுபவம் பயன்படும். அதன்மூலம் பிற்பட்ட பகுதிகளை மேம்படுத்துவதற்குத் துணையாக இருக்கும். எனவே, அரசாங்கம் இதனைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதெல்லாம் பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறோம், ரியல் எஸ்டேட் என்று முழுப் பக்க அளவில் விளம்பரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாங்கள் இரயிலிலே போகின்றபொழுது பார்க்கிறோம். இரயில் பாதை ஓரங்களில் உள்ள முக்கியமான விளைநிலங்கள்கூட இன்றைக்கு ரியல் எஸ்டேட்டுகளாக மாறிக் கொண்டு இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தின் தடை இருந்தாலும் முனைப்பாகப் பின்பற்றுவதில்லை. நஞ்சை நிலங்கள் குறிப்பாக விவசாய நிலங்களாக இருந்தால் அந்த நிலங்களில் வீடு கட்டக்கூடாது என்பதைக் கண்டிப்பாக அமல் செய்ய வேண்டும். ரியல் எஸ்டேட் என்ற முறையில் இலட்சக்கணக்கான

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

ரூபாய்களைக் குறிப்பிட்ட நபர்கள் பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதைத்தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். விளைநிலங்களில் வீடு கட்டக்கூடாது என்ற தடையை நாம் கண்டிப்பாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில அளவை மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்ற அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். இந்தத் திட்டம் ஆரம்ப காலத்திலே எடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் இலவசமாக அளவை செய்வதாக அறிவித்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் ஏக்கருக்கு 16 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படி கட்டவில்லை என்றால் என்ன நிலை? அப்படி கட்டணம் செலுத்தவில்லையென்றால், ரெவினியூ ரெக்கவரி ஆக்ட் மூலமாக அவர்களே வசூலிக்கிற முறை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நில அளவைப் பொறுத்தவரையிலே, அரசாங்கத்திற்கு அதிக நிதி வரப்போவதில்லை. ஆகையினால், இலவசமாகச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை நான் சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

அடுத்தபடியாக 23 ஆம் பக்கத்திலே, கரூர் திண்டுக்கல் அகல ரெயில் பாதைக்கு நிலம் ஒதுக்குவதிலே 23 ஏக்கர் என்று பேட்டி ருக்கிறார்கள். அது தவறாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். அந்தக் கரூர் திண்டுக்கல் அகலரெயில் பாதைத் திட்டம் விரைவாக நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று நாம் குரல் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தை அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, அல்லது ரெயில்வே துறைக்குக் கொடுப்பதற்குப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை தேவையே இல்லை. விரைவாகக் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதிலே ஏதாவது தடங்கள் இருக்குமானால், முட்டுக்கட்டை இருக்குமன்னால், அதை நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கவேண்டும். என்ன காரணத்தினால் இந்தக் குறிப்பிலே அப்படி இருக்கிறது என்ற விவரம் எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டங்கள் பிரிவினை. இன்றைக்குக்கூட நான் புத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நம்முடைய நெல்லை மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படும் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. சட்டமன்றம் கூடுகிற நேரத்திலே, சட்டமன்றத்திலே இந்த அறிவிப்பு வந்திருக்குமானால், இன்னும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1986 ஏப்ரல் 28]

கொஞ்சம் நன்றாக இருந்திருக்கும், ஆனாலுங்கூட பிரிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு வந்து, அதுவும் கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி. பெயர், பிரிக்கப்படுகிற மாவட்டத்திற்குச் சூட்டப்பட வேண்டுமென்று சொன்ன இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படுகிற நேரத்திலே பக்கத்திலே இருக்கிற கிராமங்கள் எல்லாம், அந்தத் தலைநகரைத்தை ஒட்டி இருக்கவேண்டுமென்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்ட முடிவு. ஆனால் பிரிக்கப்பட்ட இராமநாதபுரத்திலே, சில கிராமங்கள் பக்கத்திலே இருக்கிற தலைநகரத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல், நீண்ட தூரத்திலே இருக்கிற மாவட்டத் தலைநகரோடு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சான்று சொல்ல வேண்டுமானால், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பிரிவினையில் சில பகுதிகள் நீண்ட தூரத்திலிருக்கிற இராமநாதபுரத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை மாற்றி, அண்மையில் உள்ள பசும்பொன் மாவட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென அப்பகுதி மக்கள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். அது பற்றிய எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், கண்ணங்குடி வட்டாரத்தில் உள்ள பல ஊர்கள் மிக அருகில் உள்ள தேவகோட்டைக்குப் பதில் தூரத்தில் உள்ள திருவாடனை தாலுகாவில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சருகணி பிரிக்காவில் உள்ள 12 பஞ்சாயத்துக்களை அருகாமையில் உள்ள பசும்பொன் மாவட்டத்தில் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்று எல்லா பகுதிகளிலும் இருக்கிற ஊர்களிலே, பக்கத்திலே இருக்கிற மாவட்டத் தலைநகரங்களோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டுமனைப் பட்டாவைப் பொறுத்தவரை அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் போதுமானவையாக இல்லையென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் படித்தால் நிறைய நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். பல்வேறு மாவட்டங்கள் பற்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரம், 4, 5, 6, 8 என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறது. இந்தத் துறை இன்னும் கொஞ்சம் சரியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாவடி தட்டுவதைப் பற்றி இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே நான் பார்க்கிறேன். அதிலே அரிசனங்கள், பெருளாதாரத்திலே பின்தங்கிய மக்கள் வாழ்கிற குடிசைப் பகுதிகளில், சாவடி தட்ட வேண்டுமென்ற திட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இருந்தது. இலவசமாக கட்டப்படுகிற திட்டம். அந்தத் திட்டம்

1986 ஏப்ரல் 28] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

பின்னாலே நிறுத்தப்பட்டு, இப்பொழுது மறுபடியும் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்திற்கான முழுமை செலவையும் அரசே ஏற்றுக்கொண்டு, கிராமப் பகுதியிலே வாழ்கின்றவர்கள், ஓலைக் குடிசையிலே வாழ்கின்றவர்கள்—ஆடு மாடுகள் என்று வாழ்கின்ற இடத்தில் என்று சொல்வது அவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதாக இருக்கும்—மிகவும் வறிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறவர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் ஒரு சாவடி இருக்குமானால், வெயில் காலங்களில், மழைக் காலங்களில் அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கும், பொதுப் பிரச்சனையிலே துணையாக இருக்கும். அந்த முறையிலே அதற்காக நிதி உதவியை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்று சொல்லக்கூடிய என். ஆர். இ.பி. திட்டத்தின் கீழ் பாதியும், மிகுதியைப் பஞ்சாயத்துக்களும் போடுகிற முறையிலே, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே நான் பார்க்கிறேன். முழுமையாக அரசாங்கம் கொடுத்து, அந்த மாதிரி சாவடிகள் கட்டுகிற திட்டத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலம் கடந்து விட்டதன் காரணமாகவும், இப்பொழுது நான் பேசத் தொடங்கினால் 1 மணி நேரமாகவது வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் தாங்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலும், பசி வந்து விட்டதன் காரணமாகவும், என்னுடைய பதிலை நாளைக் காலை 9 மணியிலிருந்து 10 மணி வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் எனவே, நாளைக் காலை கேள்வி நேரத்தை மாற்றிவிட்டு 9 மணியிலிருந்து 10 மணி வரை பதில் உரையை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெறவேண்டும் என்றுள்ள தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ நாளை (29-4-1986) தளர்த்த வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.